

பல்சுவை

துமிழ்நெஞ்சல்

www.tamilnenjam.com

ஜூன் 2023

பதினு ஓக்டோவிகளி
முத்தான பதிகைளி

பக்கம் 31

MUTUR JMI
PUBLICATION

Offset Printing & Photocopy Services

Island Wide Delivery Available

Past Papers | Teachers Guide | Notes | Project Research
Papers | Assignment | Term Test Papers | Tuition Class Tutes
| Online Class Notes | Subject Books Pdf files and etc

MINIMUM QUANTITY

100

40% OFF

Offset Printing

- Four Color to One Color
- 70 - 250 GSM Papers
- A5, A4, A3, Offset Printing
- Photocopy & Duplo
- Typing & Layouts
- Cover Design
- Visiting Card

A4 - 5.50
A3 - 12.50

Book Binding

- Perfect & Hard Binding
- Book Publication
- Glossy & Matt Lamination
- 60 - 90 Gsm Papers
- Magazine, Book, Project
- Instalment Payment Available

A4 - 5.40
A3 - 12.20
B5 - 10.00

Color Printing

- Four Color (Injet & Laser)
- 70 - 250 GSM Board & Papers
- A5, A4, A3, B5, Color Printing
- Certificate & Photos
- Layouts & Designing
- Art Paper, Photo Board, Sticker, Ivory Board, and Etc.

A4 - 40.00
A3 - 100.00

Our Office

Bazar Mosque Road
Muttur - 04, Trincomalee

Mutur JMI

Contact Now

+94 77 1020030
+94 262238593

More Information

www.mutur-jmi.com
muturjmi@gmail.com

பல்சுடைவு தமிழ்நெங்கி®

இதுயம் 1972 – ஜூன் 2023

ஆசிரியர் / வெளியிடுவார் :

அமின் மொஹமேட்

இதையாசிரியர் :

முனைவர் பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நிர்வாக ஆசிரியர் :

சஃபி மொஹமேட்

ஆசிரியர் குழு :

ஹிப்ஸீர் ரஹ்மான்

பாவேந்தல் பாலமுனை பாஹாக்

கவிஞர் நெல்லை உலகம்மாள்

பாவலர்மணி இராம வேல்முருகன்

பாவலர் தென்றல் கவி

வெண்பா வேந்தர் ஏடி வரதராசன்

கவிஞர் பொன்மணிதாசன்

கவிஞர் ஈழபாரதி

ஆலோசகர்கள் :

பாட்டரசர் கி. பாரதிதாசன்

கவிதாயினி சக்தி ஜோதி

நன்மக்கள் உள்ளமெலாம்
நல்லொளியால் நீரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும்
ஒருங்கிணைந்து தீரும்பட்டும்!

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புரவலர்கள் மற்றும் நூல்கள் விமர்சனம்,
மதிப்புரை, அறிமுகத்திற்கு நூல்கள் அனுப்ப
மற்றும் அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு...

இராம வேல்முருகன்

எண் 12 புங்கங்கேரி முதன்மைச் சாலை
வலங்கைமான் 612804
திருவாழூர் மாவட்டம்
தமிழ்நாடு, இந்தியா
தொடர்பு எண்
+91 9952529619 (கட்செவி)
web : tamilnenjam.com
email : editor@tamilnenjam.com

புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. படைப்பின் கீழ் படைப்
பாளர்கள் தமிழில் பெயரையும், மின்னஞ்சல்
மற்றும் தொடர்புக்கான தகவல்களையும் ஆக்கம்
தங்களால் எழுதப்பட்டது எனும் உறுதியையும்
தருதல் அவசியம்.

நூல் விமர்சனம் செய்திட நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். படைப்புகளுக்கு
ஆசிரியர் பொறுப்பஸ்ஸ். படைப்பாளிகளே
பொறுப்பாவார்கள். ஆக்கங்களை
செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

இலங்கையில் இவ்விதமை தபாலில் பெற்றுக் கொள்ள அனுகவும் ...

07710 20030

நஞ்சோடு நஞ்சம்

அன்பார்ந்த தமிழ்நெஞ்சங்களே வணக்கம்!

எல்லோரும் நலமாக இருக்கிறீர்களென நம்புகிறேன். இந்த மாதம் 26 ஆம் தீக்தி 70 வது பிறந்தநாள் காணும் என்னையும் உங்கள் பிரார்த்தனைகளில் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள்! இறைவன் துணையுடன் உங்கள் பிரார்த்தனைகளும், ஆழ்மனதிலிருந்து வரும் நல்வாழ்த்துகளுமே என்னை ஆரோக்கியமாகவும் ஆனந்தமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் இயங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. என் நினைவு தெரிந்த நாள் தொடக்கம் இதுவரை, பொதுநலத் தொண்டனாகவும் தமிழுக்காக பணி செய்து கீட்பதையே தலையாயக் கடமையெனக் கொண்டவனாகவும் வாழ்ந்து வருகிறேன். என் இறுதி முச்சுவரை இப்பணி செவ்வனே தொடரும். சிறு ஓய்வுக்காக, சென்ற மெக்சிகோ, அமெரிக்கச் சுற்றுப்பயணத்தை குடும்ப சகிதம் முடித்து விட்டு, ஓபோடி வந்திருக்கிறேன், எனது தமிழ்நெஞ்சம் இதழை உங்கள் கரங்களில் தவழுவிடுவதற்காக.

கடந்த மாதம் அன்னையர் தீணத்தை ஏன் சிறப்பிக்கவில்லையென பல அன்பர்கள் கேட்டிருந்தீர்கள். அன்னை என்றாலே எல்லையற்ற அன்பைச் சொரிபவள். அவளுக்கென ஒருநாளை மட்டும் வரையறுக்கத் தான் முடியுமா என்ன? அவள் காலாதிகாலம் கொண்டாடப்பட வேண்டியவள் அல்லவா? ஆகவே, எந்நாளும் அன்னையைப் போற்றுவோம். யாதுமாகி நிற்பவளை நித்தமும் நினைவில் சூழிக் கொள்வோம். அதுவே அவளுக்குப் பெருமை சேர்க்கும்.

இந்த மாதம் தீயாகத் தீருநாளாம் ஈகைப் பெருநாளும் மலரவிருக்கிறது. இவ்வினிய நாளை மனம்போல் கொண்டாடி மகிழுங்கள்! கொண்டாடும் அனைவருக்கும் ஹஜ் பெருநாள் நல்வாழ்த்துகள்!

நன்றி!

என்றென்றும் அன்புடன்

ஷக்திபூத்தம் ஸ்ரீ
(ஆசிரியர்)

பட விநயம் : கூகுள்

ஊனம் ஒரு தடையல்ல

உள்ளத்தில் தூய்மையும்
உணர்வுகளில் வாய்மையும்
மாற்றங்கள் நிகழ்த்திடாத
மாற்றுத்திறன் கொண்டவரை

ஊனமென்று சொல்லிடல்
உலகத்தில் முறையாகாது
பிழைத்திடவே அதுவொன்றும்
பினைந்திட்டத் தடையல்ல

சாதித்திட நினைத்துவிட்டால்
சாகசாங்கள் நிகழ்த்திடலாம்
போதிக்கும் அகிலத்திற்குப்
பொக்கிசமாய்த் திகழ்ந்திடலாம்

முயற்சியொன்று இருந்திட்டால்
முடியாததென்று ஒன்றுண்டோ
மனமிருந்தால் மார்க்கமுண்டு
மாலைதனைச் சூழிடுவாய்

கரம்கொடுப்போர் யாருமின்றிக்
கட்டுண்டுக் கிடந்தாலும்
முடியுமென்ற நம்பிக்கையால்
முள்ளதனை மலராக்கிவிடு

யாரென்ன சொன்னாலும்
யாதொன்றும் புரியாதவராய்
கடந்துவிடக் கற்றுக்கொள்
காலமது உன்கையில்

கடல்தாண்டும் பயணங்களில்
கரையேறத் துடுப்பாவாய்
இழிச்சொல் வீசிப்போகும்
இதயமற்ற மானிடத்தின்

முகத்திரயைக் கிழித்திடவே
முப்பொழுதும் உழைத்திடுவாய்
தடைக்கல்லும் படிக்கல்லாய்
தாண்டிடவே வென்றிடுவாய்

- மல்லிகா சக்திதேவி

இலக்கணம் மாறுமோ ..?

பெளர்ணமி வானத்து
நிலவென வந்தாள்அவள்!

இது, 'அழகான உலகம் '
என்றாள் தோழியிடம்!

என்னைத்தான் சொல்கின்றாள்
இது,ஆகுபெயர் என்றே
அர்த்தம் கொண்டேன்!

முதல் வேற்றுமையே
உன் பெயர் என்ன?என்றேன்.

அவரோ!

நான் எட்டா....ம் வேற்றுமை
விளிக்கட்டுமா வில்லனை?என்றாள்.

'உடல்மேல் உயிர்வந்து
ஒன்றுவது இயல்போ' என்றேன்!

அவரோ!

'உயிர்வரின் உக்குறில்
மெய்விட்டு ஓடும்' என்றாள்.

அணி இலக்கணம் பயில
வந்தேன்.- அவள்
யாப்பிலக்கணம் கற்றுத்தந்தாள்!

காதலும் புரியவில்லை
கவிதையும் புரியவில்லை..!

- செல்வம் பெரியசாமி
நாமக்கல்

பிழை

கட்டைகளின் மீது

நடக்கும்

பறவு

ப்ரணா

நால் விமர்சனம்

க ட லை ஆவின் பால் இருக்கும் பைக்குள்ளே இரண்டு நூல்கள் இருந்தது கண்டு வியப்படைந்தேன். அஞ்சல் காரர் நேற்றே போட்டுச் சென்றுவிட்டார் போலும். தமிழ்நெஞ்சம் நூல் விமர்சனத்திற்காக வரப் பெற்ற நூல். ஆம் தஞ்சை ப்ரணா அவர்களின் “பியானோ கட்டைகளின் மீது நடக்கும் பறவை” என்ற நூல்தான் அது.

படைப்பு பதிப்பகம் வெளியிட்ட நூல். இதோ நூல் மதிப்புரையைக் காண்போம்.

96 பக்கங்கள் உடைய இந்த நூலில் 82 பக்கங்களில் கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. பதினெட்டு, ஹெரக்கூனன்ச்சொல்லப்படும் மூன்று வரி கவிதைகள் உட்பட சமார் 70 கவிதைகள் அடங்கிய நூலாக இது காணப்படுகிறது. சில கவிதைகள் குறுகிய கவிதைகளாகவும் சில கவிதைகள் நீண்ட கவிதைகளாகவும் உள்ளன. 52

தலைப்புகளில் கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. கவிஞர் பல்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதிய கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூலில் வெளியாகி உள்ளன என்பது இந்த கவிதைகளை படிக்கும் பொழுது தெரிகிறது.

எட்டாம் வள்ளல் என்ற ஒரு கவிதையில் பட்டாம்பூச்சிக்கு இடமளிக்கும் சலூன் கடைக்காரரே எட்டாம் வள்ளல் என்று கவிஞர் புகழ்கின்றார் (பக்கம் 8) காலத்தின் காலடி ஓசை என கடிகார நொடி முன் நகரும் ஓசையைக் கவிஞர் குறிப்பிடுகின்றார் (பக்கம் 9). போலச் செய்தலை இன்னொரு கவிதையில் கவிஞர் கடிந்து கொள்கின்றார் (பக்கம் 10,11).

ஏந்தவித முன்னறிவிப்பு இன்றி
சட்டென உதிர்கின்றன
மரத்திலிருந்து இலைகள்

என்ற கவிதை நிலையாமையை காட்டுவதாக அமைகிறது (பக்கம் 13). ஆங்காங்கே கொரோனா காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் பூத்துக் குலுங்குகின்றன.

குழந்தையைப் பற்றி இந்த கவிஞர் குறிப்பிடும் பொழுது “கண் முன்னே வளரும் கவிதை” என அழகாக குறிப்பிடுகின்றார் (பக்கம் 23). முகரூலை குறிப்பி டும் பொழுது தாங்காத் தெரு என்று குறிப்பிடுகின்றார் (பக்கம் 25).

“வீழ்ந்த இடத்திலேயே
நிரந்தரமாக தங்கி விடுவதில்லை
மழைத்துவிளகள்” என்ற கவிதை நம்பிக்கையை மீட்டெடுப்பதாக காணப்படுகிறது (பக்கம் 27).

பொங்கல் வாழ்த்து குறித்த கவிதை நம்மை கடந்த காலத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. பார்வைக்கு அப்பால் என்ற கவிதையில் பறவையின் பார்வையாக

“சிறகில்லாத மனுஷன்
பாவம் தினமும் சாப்பாட்டுக்கு
என்ன பண்றான்” என்று குறிப்பிடக் கூடியது இந்த உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு

மனிதனுடைய அறியாமையையும் காட்டு சிறு (பக்கம் 31).

சாமிக் குத்தம் என்ற கவிதை தண்டித்தால் அது எப்படி சாமி ஆகும் என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறது (பக்கம் 32). தேர்தல் குறித்த கவிதைகள் எல்லாம் சாதாரண ரகச் கவிதைகளாகவே காணப்படுகின்றன. கடவுள் குறித்த ஒரு கவிதை நீண்ட ஆய்வினை வெளிப்படுத்துகிறது. “முதலாளியிடம் போனஸ் என்று கேட்டால்மட்டும் மறக்காமல் சொல்லுவார் இந்த வருடமும் நஷ்டம்” என்பது எதார்த்தம். பேரன்பின் துளி என்ற கவிதையில் குழந்தையின் வாயிலாக பாரதியை பார்க்கும் இவரது பாங்கு பாராட்டத் தக்கது (பக்கம் 65). ரசனை என்ற கவிதையும் எதார்த்தத்தை காட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது (பக்கம் 66)

“பறவைக்குக் கண்ணி
மீன்களுக்குத் தூண்டில்
எலிக்குப் பொறி
பாம்புக்கு மகுடி
யானைக்குக் குழி
காட்டு விலங்குகளுக்கு வலை”

என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பொறி யைக் காட்டக் கூடிய கவிஞர் மனிதனைச் சொல்லும் பொழுது “உங்களை போல வருமா என்ற ஒற்றை பொய்” என்று சொல்லும் போது ஏமாறும் மனிதர்களின் யதார்த்தம் தெரிகிறது (பக்கம் 68)

காலத்தின் இசை என்ற ஒரு கவிதை இக்காலத்தில் அலைபேசிகளில்லீர்கள் அழைப்பது இசைகளை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. காலத்தின் இசையையும் குறிப்பிடுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

இந்த நூலின் தலைப்பினைக் கொண்ட கவிதை “பியானோ கட்டைகள் மீது நடக்கும் பறவை”.

“மலை உச்சியில் இருந்து விழுந்தவன் சிறுக்களோடு தரைஇறங்கியது போல் திசை மாறி அறைக்குள் நுழைந்து அங்கிருக்கும் பியானாவின் கட்டைகள் மீது

தடுமாறி நடக்க தொடங்கிய பறவை தன்னையே அறியாமல் பரிசளிக்கிறது ஒரு நல்லிசையை” (பக்கம் 75) என்று குறிப்பிடுகின்றார். மனிதனுடைய ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளும் இன்னொருவருக்கு ஏதே னும் ஒன்றை சொல்லிவிட்டே செல்கிறது என்பதைக் காட்டுவதாக இந்தக் கவிதை காணப்படுகிறது. ஒருவன் துயரத்தில் இருந்தாலும் கூட அவருடைய செயல்பாடுகள் வேறு ஒருவருக்கு ஏதேனும் ஒரு படிப் பினையைச் சொல்லலாம். துயரத்தின் வழி யாக அவர் ஏதேனும் ஒரு வடிகாலைத் தேடிச் செல்லும் பொழுது அந்த வடிகாலானது இன்னொருவருக்கு ஒரு வாசலை திறந்து விடலாம் என்பது போன்ற பல எண்ணங்களை

உன்னதமான பெண்களை

பெண்ணாக பிறப்பதில்
பெருமை அடைப்பவள்
தாய்மை உணர்வை
உன்னதமாய் உணர்வவள்

கணவனே கண்கண்ட
தெய்வமென காப்பவள்
பிள்ளைகளின் நலனுக்காய்
முழுமையாக அர்ப்பணீப்பவள்

கதாப்பாத்திரம் பல தரித்து
மண்ணில் ஓளிருபவள்.
பல பதவிகளும் பட்டங்களும்
கிடைத்திட முயலுபவள்

அடுத்தவரை உயர்த்த
ஒளி கொடுப்பவள்
மாங்கல்யம் இழந்தாலும்
மனதைரியம் இழக்காதவள்

பல கலைகளில்
பிரசித்தி பெற்றவள்.
தன்னாம்பிக்கையோடும்
தளரா எண்ணத்தோடும்
தரணியில் வாழ்பவள்.

நூல்வரூ அலீம்
oddamavady

தோற்றுவிக்கக் கூடியதாக இந்தக் கவிதை காணப்படுகிறது. மலை உச்சியில் இருந்து ஒருவன் விழும் பொழுது அவன் பிழைத்துக் கொள்வானா அல்லது இறந்து போவானா என்று நாம் யோசிக்கும் பொழுது அவன் சிறுகளோடு தரையிறங்கினால் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை இவர் கவிதையிலே சொல்லுகின்றார். மிகவும் அதிர்ஷ்டகரமான ஒரு மனிதனுக்குத் தான் அவ்வாறான ஒரு நிலை ஏற்படும். அதைப்போல ஒரு பியானோ கட்டைகளின் மீது தடுமாறி நடக்கக் கூடிய ஒரு பறவை அதுக்கு தெரியாமலேயே இந்த பியானோ கட்டைகளை அழுத்தும் பொழுது அதிலிருந்து ஒரு இசையை இன்னொருவருக்கு பரிசுவிப்பதாக இவர் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே உலகத்திலே ஒவ்வொருவருடைய செயல்பாடுகளும் இன்னொருவருக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையிலே நன்மையை அளிக்கக் கூடியதாகவே இருக்கும் என்பதை இந்த கவிதை காட்டுவதாக அமைகிறது.

ஜன்னல் ஒரு போன்சாய் மரம்
பரவும் குட்டி நிழல்
இனைப்பாறும் எறும்புகள்

இது ஹெக்க போன்று மூன்று அடிகளில் எழுதப்பட்டாலும் ஹெக்க அல்ல என்பதே எனது கருத்து. ஏனெனில் ஹெக்கக்களில் மூன்று அடிகளிலும் பெயர் சொற்கள் வருவ தில்லை. ஆனால் இந்த கவிதை ஒரு நல்ல கருத்தை தெரிவிக்கிறது. போன்சாய் மரம் என்பது வழக்கமாக வளரக்கூடிய ஒரு மரமஞ்சு; அதனைச் சிரமப்படுத்திக் குட்டியாக வளர்க்கப்படக்கூடிய ஒரு மரம். அந்த மரம் கூட நிழலை கொடுக்கும். அந்த நிழலானது எறும்புகளுக்குக் கூட பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதை இந்தக் கவிதை காட்டுகிறது. ஒருவர் சிரமத்தில் இருந் தாலும் கூட அவர் மூலமாக அவரை விட வாழ்க்கைத் தரத்தில் சிறியவர்களாக இருப்பவர் களுக்கு அவர்கள் ஏதேனும் ஒரு வகையிலே உதவிகரமாக இருப்பார்கள் என்பதை இந்தக் கவிதையும் மறைமுகமாக காட்டுகிறது.

அடுத்த ஒரு கவிதை

**"அதிசயம் தான்
பசி போக்கும் களிமண்
குயவர் வாழ்க்கை"**

இந்தக் கவிதை ஒரு விடுக்கை கவிதை போல காணப்படுகிறது. களிமண் தின்றால் பசி போவதில்லை ஆனால் களி மண்ணானது பசியைப் போக்குவது அதிசயம் என்று குறிப்பிடுகின்றார். எவ்வாறு குயவரின் வாழ்க்கையில் களிமண் பசியைப் போக்குகிறது என்பதை இவர் தெளிவாக அந்த கவிதையில் காட்டுகின்றார்.

**"குளத்தில் கல்லறிந்தேன்
சலனப்படவே இல்லை
குவிந்திருந்த மண்"**

என்ற ஒரு கவிதை. இது ஒரு ஹெக்க கவிதை. குளத்தில் கல்லறிந்து இருக்கிறார் கவிஞர். ஆனால் குளத்தில் எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்படவே இல்லை. ஏனென்று கேள்வி நமக்குள் எழுகிறது. குளத்தில் தண்ணீர் இல்லையா என் குளம் சலனப்படவில்லை அல்லது குளம் பனிக்கட்டியாக மாறிவிட்டதா என்பது போன்ற சந்தேகங்கள் நமக்கு எழுகிறது. அதே சந்தேகத்திற்கு விடையாக மூன்றாவது அடி காணப்படுகிறது. குவிந்திருந்த மண் சலனப்படவே இல்லை என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார். அந்த குளத்திலே தண்ணீர் இல்லை அதற்கு பதிலாக மண் இருக்கிறது. அந்த மண்ணும் எவ்வாறு இருக்கிறது. அந்த குளத்தில் இருந்து சரண்டப்பட்ட மண்குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் காட்டுகின்றார். இது குளம் சரண்டப்படுவதை மட்டும் காட்டப்படவில்லை. ஒரு மனிதனின் எண்ணத்தையும் காட்டுவதாக அமைகிறது ஒரு மனிதனிடம் ஏதேனும் ஒரு செய்தியை நாம் சொல்லுகின்றோம் அல்லது ஒரு கவிதையைச் சொல்லுகின்றோம். அந்த கவிதைக்கு அவரிடம் இருந்து ஏதேனும் ஒரு விமர்சனத்தையோ பதிலையோ எதிர் பார்க்கின்றோம். அவர் எந்த விதத்திலும் அதற்கு பதில் சொல்லாமல் சலனப்படாமல் இருக்கும் பொழுது அது நமக்கு சங்கடத்தை தருவதாக இருக்கும். அதற்கு என்ன காரணம்

என்று நான் யோசித்தோம் என்றால் அவருக்கும் கவிதைக்கும் எந்த தொடர்பும் இருக்காது. சம்பந்தமே இல்லாத ஒருவரிடம் நாம் கவிதையை சொன்னால் அவரிடமிருந்து எவ்வாறு பாராட்டு கிடைக்கும். ஏனென்றால் அவரிடத்திலேயே கவிதைக்கான ரசிப்பு தன்மை கிடையாது அதற்கு எதிர்மாறான ஏதேனும் ஒரு சிந்தனையோ ஏதேனும் ஒரு பிரச்சனையோ அவருடைய எண்ணத்தை சூழ்ந்து இருக்கும் என்பதை மறைமுகமாக இந்த கவிதை காட்டுகிறது. இவ்வாறு நிறைய கவிதைகள் இந்தநூல் முழுக்காணப்படுகிறது.

நாலைக் கையில் எடுத்தால் அனைத்து கவிதைகளையும் படித்து விட்டுத்தான் நாம் வைக்க இயலும் என்பது உண்மை. மிக எளிய கவிதைகள்; எளிமையான சொற்களை கொண்டு எழுதப்பட்ட கவிதைகள்; அழகான கவிதைகள்; நம்மை ஈர்க்கும் கவிதைகள்; இதை எழுதியிருக்கக் கூடிய ஆசிரியர் தஞ்சாவூரில் பிறந்தவராக இருந்தாலும் திருச்சியில் தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர். நிறைய பரிசுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றவர். பாடல் ஆசிரியர் கவிதை சிறுக்கை சிறுவர் கதை நகைச்சுவைத் துணுக்குகளை எழுதியவர். இந்த நூலை, படைப்பு பதிப்பகம் வெளியிட்டி ருக்கிறது.

ஒரு சில ஒற்றப்பிழைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம்

புதுப்பிப்பு - புதுபிப்பு என்றும்
சாமிக் குத்தம் - சாமி குத்தம் என்றும்
பறவைக் கவிதைகள்- பறவை கவிதைகள் என்றும் உள்ளன. அடுத்த பதிப்பில் களையலாம்.

படைப்பு பதிப்பகத்திற்கும் இந்த நாலை எழுதிய கவிஞருக்கும் தமிழ்நெஞ்சம் தனது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறது

முகவரி:
படைப்பு பதிப்பகம், 8, மதுரை வீரன் நகர்,
புத்தப்பாக்கத், கடலூர் 607002. 7338897788,
7338847788.

இராம வேல்முருகன் வலங்கைமான்

துமிடிநெஞ்சம் 2023 ஜீன்

அன்முறைக்கல்விகள்

1.

உறவுகளின் உரை கசந்தால்
கோபமுற வேண்டாம்.
உள்ளார்த்தம் எதுவென்று
உணர்ந்து தெளிவடைக.

2.

அனுதாபம் தேடுவதில்
பயனேதும் இல்லை.
விழியலுக்கு வழிதேடி
வீறுநடை போடுங்கள்.

3.

தனிமையையும் சிலநேரம்
வரமெனவே எண்ணுகிறேன்.
உயரிய சிந்தனைகள்
ஊற்றெடுக்க உதவுவதால்.

4.

நன்றி செலுத்தாவிழினும்
சூரியன் உதிக்கத் தவறுவதில்லை.
மற்றவர்கள் பாராட்டா விழினும்
கடமையில் கண்ணாயிருங்கள்.

5.

புலம்பெயர் வாழ்வு
கற்றுத் தந்தது.
நீச்சலே தெரியாமல்
நீந்திக் கரைசேர.

சுபாஜினி மனோகரன்

(வன்னியூராள்) சுவிஸ்

ஒவ்வொரு மொழி

3

நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆலயங்களுக்கு செல்லும் போது கருவறையில் வீற்றிருக்கும் மூலவரைத் (கருவறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தெய்வம்) தான் முதலில் தரிசிப்போம். அதற்கு பின்பே, பிரகாரங்களில் தனித் தனியாக அமையப் பெற்றுள்ள மற்ற தெய்வங்களின் சந்திதிகளுக்குச் சென்று வழிபடுவோம். ஆனால், எந்த ஆலயங்களிலாவது வெளிப்பிரகாரங்களிலோ, உட்பிரகாரங்களிலோ அல்லது தலைவாசல்களின் முகப்புகளிலோ மற்றும் அதனைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பல விதமான சிற்பங்களை என்றைக்கேனும் நாம் உற்று நோக்கியது உண்டா?

அங்கஞமே, அச்சிற்பங்களைக் கண்டாலும், பெரிதாக அதனைப் பற்றிய சிந்தனை அவ்வளவுவாக நமக்கு தோன்றுவதில்லை. அவ்வாறின்றி ஒவ்வொரு சிற்பங்களையும் நாம் உற்றுநோக்கினோமனில், அவை அனைத்தும் ஏதோ ஒரு வகையில் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவத்தையோ, ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளையோ நமக்கு வெளிப்படுத்தும் படியாக அமைந்திருக்கும். மேலும், பல சிற்பங்கள் மானுட சமூகத்தின் அன்றாட வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத விடயங்களையோ, நம் வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்வுகளையோ கூறுவதாகவும் வழவழைக்கப் பட்டிருக்கும்.

நெல்கலை க. சோமசுந்தரி

(கவிஞர், எழுத்தாளர் & தொல்லியல் ஆர்வலர்), சென்னை, தமிழ்நாடு

ஆலயங்களானது மனித அங்கங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆகம விதிகளின்படி எழுப்பப் பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு மனிதரையும் நாம் ஆலயமாகவே கருத வேண்டும்.

இதனையே திருமூலர்

“உள்ளம் பெருங்கோயில்
ஊனுடம்பு ஆலயம்”

என்பதனை திருமந்திரத்தில் அமுத்தமாக பதிவுச் செய்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு மனிதனின் தேகமானது ஆலயம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அவன் உள்ளத்தில் எழும் எண்ணாங்களின் பிரதிபலிப்பே சிற்பங்களின் வெளிப்பாடு ஆகும். அவ்வாறே ஆலயங்களிலும் மனித எண்ணாங்களின் உருவாக்கமாக சிற்பங்கள் தீகழ்கின்றன.

ஆலயங்கள் எவ்வாறு ஒரு மனித

சமுதாயத்தின் வாழ்வியலோடு பின்னக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வகையிலேயே ஆலயங்களையும் மனித ஜீவராசிகளையும் நம்மால் வேறுபடுத்தி பார்க்க இயலாது.

இச்சிற்பங்கள் உருவாவதற்கு முன்பாக மனித உணர்வுகளின் எண்ண பரிமாற்றம் என்பது மற்றவர்களுடன் எவ்வாறு தொடர்புக் கொள்ளப்பட்டது? என்பதைப் பற்றி, என்றைக் கேளும் நீங்கள் யோசித்ததுண்டா?

ஆயக்கலைகள் அறுபத்தீ நான்கின் வகைகள் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை யோசித்துக் கொண்டே உளி பேசும் மொழியுடன் பயணியுங்கள்.

கலைகள் உருவானதன் தேவைதான் என்ன? ஒவ்வொரு கலையும் தோன்றியதற்குப் பின்னே, ஒவ்வொன்றிக்கும் நிச்சயமாக ஏதேனும் ஒரு காரணம் இருக்கும். ஒவ்வொரு புதிய விடயங்களும் மனம் சார்ந்த ஒரு தேடல் பயணத்தினால் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. மனிதச்

சிந்தனையில் எப்பொழுதல்லாம் மாற்றம் தேவை எனும் எண்ணம் ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுதல்லாம் புதுமையான சமுதாயத்தை ஒட்டிய மனிதனின் விழுமியங்கள் புதுப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

ஆதிமனிதன் தனது வாழ்வியல் தகவமைப்பு களிலிருந்து எவ்வாறு அடுத்தடுத்த கட்டமாக புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கியிருப்பான். அதனை அறிய ஆவலாக உள்ளதா? வாருங்கள்! அதை நோக்கி நாமும் பயணிப்போம்.

கலை என்பதன் அர்த்தத்தை உற்று நோக்கினால், பொதுவாக மனிதன் தான் நினைக்கும் எண்ணாங்களையும், உணர்வுகளையும் பிறருக்கு அழகிய நோக்கத்துடன் வண்ணமாக வெளிப் படுத்துவதாகக் கொள்ளலாம். அதில் கவிஞர்களை என்பது உணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் தரும் அழகியல் எனவும் கொள்ளலாம்.

அந்த வகையில், இன்றிலிருந்து பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பு, மனிதன் தனது எண்ணாங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு சைகை மூலமாகவோ, ஓளி எழுப்பியோதம் இனக்குமுக்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தி தன் உணர்வுகளை பரிமாறி உள்ளான். இவ்வகையில் பெருங்கற்கள் மற்றும் கற்பாறைகள் போன்றவற்றில் குறியீடு மூலமாகவும், ஓவியதீர்றலாகவும் தன்னுடைய எண்ணாங்களையோ, வாழ்ந்த காலகட்டத்தின் உணர்வுகளையோ அல்லது அக்கால நிகழ்வுகளையோ வெளிப்படுத்திருப்பான்.

இதிலிருந்து மொழி உருவாவதற்கு முன்பே ஒருவர் மற்றவர்களுடன் மேற்கூறிய தொடர்பில் இருந்துள்ளனர் என்பது நமக்குப் புலனாகிறது.

இப்புவியில் தோன்றிய ஒவ்வொரு நாகரிகமும் ஆற்றங்கரையிலேயே உருவாகியுள்ளது. மனிதன் நாகரிகத்துடன் வாழத் தொடர்கிய பின், முதலில் அவனுடைய இன்றியமையாத வாழ்க்கைக்குத் தேவையான உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியவற்றை படிப்படியாக பல்வேறு காலகட்டங்களில் தன்னுடைய முயற்சியின் மூலம் கீடைக்கப் பாடுபடான். வாழ்வின் இன்றியமையாத தேவைகளை பூர்த்தி செய்த பின் மீதமிருக்கும் அதிகப்படியான நேரத்தை வேறொரு

செயல்பாடில் ஈடுபட முயன்றிருக்கின்றான். ஏனெனில் அவனுடையச் சிந்தனையானது தான் தொடர்ந்து செய்யும் ஒரே விதமான வேலைகளை செய்வதீருந்து மடைமாற்றி புதிய எண்ணாங்களின் மூலம் தன்னை மெருக்கேற்றிக் கொள்ள விரும்பியுள்ளது. இதன் அடிப்படையிலேயே மொழியின் உருவாக்கமும், கலையின் நுணுக்கமும் உருவாகியிருக்கலாம்.

அதன் முதற்கட்டமாக, நாகரீக வளர்ச்சியின் முன்னிடுப்பாக, கற்களில் மூலிகைகளைக் கொண்டு குறியீடுகள், சைகை எழுத்துக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு பின் பரிணாமம் அடைந்து ஒரு காலகட்டத்தில் மொழி உருவாக்கமாகவும் ஓவியங்களாகவும் உருப்பெற்றிருக்கும் என நம்பப்படுகிறது .

கீழே உள்ள படத்தை பார்த்துவிட்டு தொடர்ந்து வாசிக்கவும்

இது ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பு ஆதிமனிதர்களால் கற்பாறைகளில் வரையப்பட்ட தென்னிந்தியாவில் உள்ள மிகப் பழையான பாறை ஓவியங்களாகும். இது நமது தமிழகத்தில் உள்ள கோத்தக்கியிலிருந்து 40 கி.மீ தொலைவில் காரிக்கையூர் என்ற இடத்தில் உள்ளது. அங்கு 500க்கும் மேற்பட்ட ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. நமது முதலாதையர்களின் கவிஞர்களை உணர்வு பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முற்பட்டது என்பதனை எண்ணும் போது ஆச்சரியமாக உள்ளதல்லவா? இவ்வோவியமானது மனித கூட்டங்களுக்குள் நடந்த ஒரு நிகழ்வினை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

இந்த ஓவியக்கலையின் அடுத்தகட்ட பரிணாம வளர்ச்சியாக சிற்பங்கள் உருவாகியிருக்கலாம்.

ஒவியங்களானது இருபரிமாணத்தைக் கொண்டது. இதனையே முப்பரிமாணம் கொண்ட சிற்பங்களாக வடிவமைக்கும் போது, ஒவியங்கள் வெளிப்படுத்தும் உணர்வினை சிற்பங்களானது மேலும் மெருக்கூடிக் காட்டுகிறது. இன்று நாம் ஆயங்களில் காணும் கவிஞரிகு சிற்பங்களின் தொன்மையினையும் இதன் மூலம் நம்மால் உணர முடிகிறது.

இத்தகைய சிற்பங்கள் தான் யாரும் வெளிப்படுத்தாத உணர்வினை மொழியாக நம்மிடம் பேசிச் செல்கிறது. அதனை உணர உளி பேசும் மொழியினைத் தொடர்ந்து கேளுங்கள். மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

(தோடரும்...)

குறிப்பறிதல்

கீ கொடுக்கும் பொம்மையாய்

உன் போக்கு

உள்ளார்ந்து பெய்யும்

ஒரு துளி மழைக்காகக் காத்துக்கிடக்கிறது
நிலம்!

உடுக்கை கிழந்தவன்

கைப்போல வேண்டி நிற்கிறது
மனம்!

வேண்டிப் பெறுவதில்

என்னபெரும்

காதல் இருந்துவிடப்போகிறது?

இருஞுக்காய்

உருகி வழியும்

மெழுகுவர்த்தியின் ஓளியில்

இருக்கிறது

பெரும் காதல்!

என் வாசம் பிழித்து

பேசவரும் செல்லப்பிராணிகளிடம்

கொடிக்கிடக்கிறது

பேரன்பு!

நித்தியக்கடமைக்காய்

வெளுக்கும் வானத்தில்

என்ன இருக்கிறது?

குறிப்பறிந்து

இரவுக்கு துணையாய்

நடக்கும் நிலவின் கால்களில்

இருக்கிறது

வாழ்வின் பேரானந்தம்.!

செ.புனிதுஜாதி

நட்பிற் பிழைபொறுப்போம்...

அடைத்த கரையோ உடைப்பும் எடுக்க
அதனை மீண்டும் அடைப்பாரே
உடைந்து கொண்டே இருந்தா வென்ன
உடனே அனையை சீர்செய்வான்
பழய மறுக்கா நண்பன் அவனும்
பாய்ந்து செல்லும் நீராவான்
கழந்தே பேசான் உண்மைத் தோழன்
கடந்து போக நினைப்பானோ?

இஷ்ததுத் கூறி தீருத்த முயல்வான்
எந்தத் தவறைச் செய்தாலும்
வழந்து போகா வாய்க்கால் நீரை
வாகாய்த் தேக்கி மகிழ்வதைப்போல்
உடைத்த கரையை அடைத்து நீரை
உலகம் உட்யச் செய்வதைப்போல்
பழத்தே அறிவான் பாங்காய் உவந்து
பழகும் மனத்தின் இயல்பினையே

நல்ல நண்பன் நானும் நீங்கான்
நட்பை ஏந்தி மகிழ்வானே
வெல்லம் போல்வான் இனித்த உறவாய்
வேண்டாச் செயலைச் செய்தாலும்
வெள்ளம் பாய்ந்து வெடித்த கரையை
விரைந்து வந்தே அடைப்பதுபோல்
கள்ள மனத்தைக் கணிவு கொண்டே
கலக்கம் போக்கித் துணைநிற்பான்

- தென்றல் கவி தமிழ்ச்சிட்டு,
பட்டுக்கோட்டை.

டயக்குற் ஏனோ?

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்
சண்பகம் நறுவீ வண்ணம்
தையலின் பொலிவு யாக்கை
கிண்கிணி யணிந்த மானாய்க்
கிடக்கைய எக்கும் கால்கள்
நுண்ணிடைக் கொடியின் கொவ்வை
நோக்கிட மனத்தில் தேறல்
எண்ணியென் ஏக்கம் கூடி
என்னுயிர் அவளாய் இங்கே!

தையல் - பெண் ;
பொலிவு - அழிகு ;
யாக்கை - உடல் ;
கிண்கிணி - சலங்கை ;
கிடக்கை - பூமி ;
கொவ்வை - கோவைக்கனி ;
தேறல் - மது ;

- ஸ்ரீவி.முத்துவேல்
சென்னை

புலியாக சீறுகின்றேன்

எண்சீர் விருத்தம்

கவிதைகளை எழுதுகின்றேன் கனவும் இல்லை
காற்றதனை உணருகிறேன் கண்கள் தொல்லை
புவிதனிலே உயருகின்றேன் கவிதை கண்டு
புலியெனவே சீறுகின்றேன் புயலாய் நின்று
கவிஞராக வளருகின்றேன் வலிகள் உண்டு
கலங்கிபாது வாழுகின்றேன் கவலை தீன்று
குவிந்திபாது அகற்றுகின்றேன் குறைகள் யென்றும்
குறைவிலாத நல்லெண்ணம் குளிருக் கண்டே

கண்ணில் தோய்ந்தாலும் களிப்பு வேண்டும்
கலக்கங்கள் நிறைந்தாலும் கவனம் வேண்டும்
உண்ணாமல் உழுன்றாலும் உறக்கம் வேண்டும்
உறவுகளுடன் நெருக்கமான உண்மை வேண்டும்
பெண்ணாகச இல்லாத நிலையும் வேண்டும்
பிறழ்ந்திபாத நெறியினையும் பெறுதல் வேண்டும்
கண்களினில் தெரிகின்ற ஒளியாய்க் காதல்
கடலைவு ஆழமாக இருத்தல் வேண்டும்

கற்கின்ற காலங்கள் கவனம் வேண்டும்
கரும்பாக இனிக்கின்ற கல்வி வேண்டும்
நிற்கின்ற தன்மையினில் நிலைக்க வேண்டும்
நிலையில்லா வாழ்க்கையினில் நிறைதல் வேண்டும்
பற்றுகின்ற பேராகச படிய வேண்டும்
பழுக்கங்கள் சிறப்புடைய பண்பாய் வேண்டும்
குற்றங்கள் செய்யாத குணமும் வேண்டும்
குடியபழுக்கம் நெருங்காத கொள்கை வேண்டும்

தமிழ்நெருஞ்சம் அமின்

முந்தீரணிக் கிளிவுகள்

தினாஷா மகாலங்கம்

இலங்கை

தெகளில் மருதானி கோலத்துடன் சக்தி அதை உலரவைக்கும் முயற்சியில் இருந்தாள். இன்னும் ஐந்து நாட்களில் திருமணம். வீடே அலங்காரமாக இருந்தது. சக்திக்கு எத்தனையோ மாப்பிள்ளை பார்த்து ஏதோ ஒர் காரணங்களால் சரிவராமல் கடைசியாக வந்த இடம். மாப்பிள்ளை குணா நல்ல அழகு. சொந்த தொழில். சக்தி நிறத்திலும் உடல்வாகிலும் கொஞ்சம் அப்படி இப்படி இருந்தாலும் திறமைசாலி. தொழில் புரிபவள்.

வீட்டிற்குள் நுழைந்த சக்தியின் அப்பா ஏனோ பொலிவிழுந்து இருந்தார். யோசனையில் இருப்பது போல இருந்தார். சக்தி என்னவென்று கேட்க களைப்பாக இருப்பதாக சொல்லி சமாளித்தார்.

அடுத்த நாளும் விடிந்தது. அப்பா வெளியே செல்ல புறப்படுகையில் சக்தி அப்பா உங்களிட்ட நான் பேசனும் அப்பா என்றாள்.

என்னடா சொல்லு

அப்பா. நேற்று வரும்போதே உங்க முகம் சரியில்லை. இரவு ஏதேற்றையாக என்னைப்பற்றி நீங்கள் பேசவதை கேட்டேன். ஏம்பா... கல்யாணத்திற்கு நாலு நாள் இருக்கிறப்போ அதிகமா பத்துபவுன் கேட்கிறாங்களே அப்பா. தவிர கையில் பணம் வேறு. காரணம் என்னோட தோற்றம். அது பரவாயில்லை.

என்ன சொன்னாங்க. பொன்னு எப்படி இருந்தாலும் வசதியான இடமாத்தான் பார்த்தி ருக்காங்களு... அவங்க உறவு சொல்லனும்

இல்லையாபா. அதுவும் கல்யாணத்திற்கு பிறகு அவசியம் வேலைக்கு போய் சம்பளம் அப்படியே அவங்களுக்கு. கல்யாணத்தில் இதெல்லாம் சரியா இருக்கணும் அப்படின்கிற மிரட்டல் வேறு... ஏம்பா இவ்வளவும் ஆரம்பத்துல சொல்லலேயே. காரணம். நெருக்கடியான நேரத்துல சொன்னா வேற வழியில்லாம நாம தலையாட்டிடுவோம். அப்படித்தானே....

அம்மா சக்தி. இதெல்லாம் நீ யோசிக்காத.

எத்தனையோ ஜாதகத்திற்கு பிறகு வந்த சம்பந்தம். பொருத்தமும் இருக்கு. பணத்திற்காக யோசிக்க கூடாதுமா. நான் உனக்கு எந்த குறையும் இல்லாம செய்துவைக்கிறேன்.

எதுப்பா பொருத்தம். பத்து பொருத்தமும் பார்த்தீங்க. ஆனால் இப்போ பணம் வினையாடுதே அப்பா. அவங்க மன பொருத்தம் பார்க்கலபா. எல்லாம் தோற்றம். அழகு. பணம். இதுமட்டும்தான்.

கல்யாண சமயத்தில் இத கேட்கிறாங்க அப்பா. நாளைக்கே அதுல ஒரு பவுன் குறைஞ்சாலும். என்ன வேண்டானு சொல்லிடுவாங்க.

இத்தனைக்கும் இவ்வளவும் அவங்க அம்மாதான் கேட்கிறாங்க. மாப்பிள்ளை இதுவரை வாயை திறக்கல. கேட்டா அம்மா சொல்றது சரிதானே சொல்லுறார். நான் நம்பி போறது அவரைத்தானே. சுயமா சிந்திக்க தெரியாதவரோட நான் வாழ தயாரில்லை அப்பா. ஒரு பொன்னோட மனநிலையை

புரிஞ்சுக்காதவங்க. நாளைக்கு என்னையும் மதிக்க மாட்டாங்க.என்ன இப்போ உங்களுக்கு எனக்கு கல்யாணம் நடக்காம் போயிடுமோனு கவலை அப்படித்தானே அப்பா. அப்புறம் ஊர் என்ன பேசும் அப்படினு நினைக்கிறீங்க.இவங்க எல்லாம் மருதானி கனவுகள் மாதிரிபா.கலைஞ்ச போயிகிட்டே இருப்பாங்க. கலர் இருக்கிற வரைக்கும் தான்.

இதெல்லாம் விட பெண்ணாசாதிக்கிறத்திற்கு எவ்வளவோ இருக்கு அப்பா. நானும் அப்படி இருந்துட்டு போறேன். என்றுவிட்டு போகும் சக்தியை பெண்ணின் சக்தியாக மட்டும்தான் பார்க்க முடிகிறது அப்பாவிற்கு....

அழீப்புக்கரீப் பல்லிகள்.

சந்தத்தோடு கவலைகளை இரையும் சலனாப்பல்லிகள்
சந்தத்தை உற்றுக்கேட்டால் சகலதும் புரியும்.
நான்கு சுவர்களுக்குள் நாளைய விழியலுக்காய் நீந்திஅகாண்டிருக்கும்
உதவாக்கரை என்று பெயர்க்குட்டப்பட்ட வயோதிபக் கீழுளி

அடுப்பங்கரையே உலகமாக
அம்மியுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் புரியும்
அவளிற்கு வயது எழுபதிருக்கும்.

தாய்

தாயென்றால் பிழிக்காத
மனிதனில்லை
தாய்மையையும் மிஞ்சிவிட
மனிதமில்லை

தனை அர்ப்பணித்து
தயை கூர்ந்தே தாயானவள்
தந்தை தனை இருந்த போதும்
தாய்மை போல் தாகமில்லை

வீடு வந்து உனைக்
காணாமல் வீற்றில்லை
தவமிருந்தே தவித்தாலும் தாய்
உனைப்போல் எவருமேயில்லை.

ஜாஹீர் MN
oddamavady

புதுவருடத்திற்கு புத்தாடை கிடைக்கும் என எண்ணியே பல வருடங்களாயிருக்கும்.
எது கிடைத்தாலும் “மகனுக்கு” என சேலையில் முழந்துக் கொள்ளும் அவளுக்குள்ளும் அன்பிருக்கும்.
உறவென்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு அடுப்பங்கரை பல்லிகள் தவிர உறவில்லை உணவும் உறவும் ஊட்டி வளர்க்கும் பல்லிகளே உறவாகையில்

மொழியிலக்கணம் பயின்ற அவள் வீட்டுப்பல்லிகள் முதுமானிகள் விழிந்தரைக் கொண்டே இவள் பெருமைப்பாடும். விருந்தினராய் வந்து போ என பல்லிகள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்.

தாய் முகவரி தொலைத்த உனக்கு சந்தத்தால் சமிக்ஞை காட்டுகின்றேன் “வந்து போ” என பயணமாகின்றன அடுப்பங்கரை பல்லிகள்....

அழிப்பாளி மீட்டா
இலங்கை

பார்தா வந்னாஷாத் காங்

வாழும்
வந்னாஷாத் காங்

ராம் - லட்சமணன் இனை பிரியாத இரட்டைச் சகோதரர்கள். அவங்க அப்பா அம்மா கரெக்ட்டா தான் பேரு வச்சீ இருக்காங்க, அந்த பேருக்கு ஏற்ற மாதிரியே அண்ணன் - தமிபி பாச்துல ஒற்றுமையா இருந்தாங்க.

ராம் - லட்சமணன் இரட்டைச் சகோதரர் கள் என்றாலும், வயது ஒன்று என்றாலும், தனக்கு சில நிமிடத்துக்கு முன் பிறந்த ராமை வஸ்மணன் அண்ணன் என்று தான் கூப்பிடுவான்.

சகோதர பாச்துக்கு மறு பெயர் என்றால் இவர்கள் தான், சிறு வயதிலிருந்து இப்ப வரைக்கும் எந்த சண்டை - சச்சரவும் அவர்களுக்குள் வந்ததில்லை. அவ்வளவு பாசமும் - நேசமும் கொண்ட அண்ணன் தம்பிகள். படிச்சது முதல் இப்போ படிக்கிற காலேஜ் வரை ஒண்ணா தான் படிக்கிறாங்க.

தன் அண்ணனை விட்டு பிரியக்கூடாதுன்னு அக்கவுண்டல் பிடிக்கலைன்னாலும் அண்ணன் படிக்கிற பி.காம் பாடத்தையே எடுத்தான் லட்சமணன் . போடுற டிரஸ்ல இருந்து சாப்பிடுற உணவு, படுக்குற படுக்கை வரைக்கும் எல்லாமே ஒண்ணா தான் இருக்கும் .

ராம் இல்லாம லட்சமணன் இல்லை, லட்சமணன் இல்லாம ராம் இல்ல. அவங்க அம்மா அப்பாவும் தன் பிள்ளைங்க மேல ரொம்ப பாசமா இருந்தாங்க. அன்பான அம்மா அப்பா - பாசமான தமிபி நல்லதோரு

குடும்பம் என்று ராமுவுக்கு எல்லாமும் அமைந்து இருந்தாலும், அவனுக்குதன்னோடு காலேஜ்-ல் படிக்கும் லாவண்யா மீது காதல் அதிகமாகவே இருந்தது. இருந்தும் அந்த காதலை பல நாட்களாவே சொல்லாமலே தன் மனதுக்குள் வைத்திருந்தான்.

தன் அண்ணனின் காதலை புரிந்து கொண்டு தன் அண்ணனுக்காக லாவண்யாவிடம் அவனது காதலை தெரியப்படுத்தினான். ராமின் காதலை உணர்ந்து அவனும் ஏற்றுக் கொண்டாள்.

அவள் பேச மாட்டாளா என்று ஏங்கிய நாட்கள் எத்தனையோ உண்டு ஆனால் காதலை ஏற்றுக் கொண்டதும் பைக்கில் அவளை ஏற்றி கொண்டு சுற்றாத இடங்களே இல்லை என்று கூட சொல்லாம்.

இருவரும் வானில் றெக்கை கட்டி பறக்கும் சுதந்திர காதல் பறவையாய் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் நாட்களை கழித்தனர்.

நீரின்றி அமையாது உலகு என்றார் வள்ளுவர் ஆனால் ராமை பொறுத்த வரை லாவண்யா இல்லாத வாழ்க்கையை நினைத்து கூட அவனால் பார்க்க முடிய வில்லை. மொத்தத்தில் அவளின்றி அமையாது அவன் உலகு ஒவ்வொரு நாளும் அவனோடு வருங்காலத்தில் எப்படி வாழும் போகிறோம் என்ற கனவுகளும் அவனுக்குள் சற்று அதிகமாக இருந்தது. காரணம் லாவண்யா மீது அவன் உயிரையே வைத்திருந்தான். ஒருநாள் விளையாட்டாக ராமிடம் நீ எனக்காக எதுவும் செய்வியா என கேட்டாள் லாவண்யா????

நீ கேட்டா உயிரை கூட கொடுப்பேன்டி என்றநுடனே அவகிட்ட இருந்த ஸ்கூட்டி கீ - செயினை அவனை நோக்கி எறிந்தாள் .

இப்போ எனக்காக உயிரை கொடு என்றாள், அவள் தூக்கியெறிந்த அந்த கீ - செயினில் ஒரு சிறிய கத்தியொன்று இருந்தது அவள் சொல்லி முடிக்கும் முன்பே அவன் கைகளை அறுத்து கொண்டான் .

அவன் கைகளிலிருந்து இரத்தம் குபு குபுவென வெளியேறியது. அதை பார்த்ததும்

மிகவும் பதறி போனாள் லாவண்யா.

அடுத்த கணம் அவள் மானத்தை கூட பெரிதாக எண்ணாமல் அவள் சுடிதாரின் துப்பட்டாவை அவன் கரங்களில் கட்டி விட்டு அவனை மருத்துவமனை கூட்டிச் சென்றாள். சும்மாவிளையாட்டுக்குதான்டா சொன்னேன். அதுக்கு போய் கைய அறுத்துக்கலாமா?

கொஞ்ச நேரத்துல உயிரே துடிச்சு போச்சுடா என்றாள்.

அந்த சம்பவத்தால் தான் இருவர் வீட்டிலும் அவர்களின் காதல் தெரிய வந்தது. இரு குடும்பங்களும் கலந்து பேசி அவர்களின் காதலுக்கு பச்சைக்கொடி காட்டியது ஆனால் அவர்கள் படிப்பது கடைசி செமஸ்டர் என்பதால் எக்ஸாம் முடிஞ்சுதான் கல்யாணம் என்று முடிவெடுத்தது.

கல்யாண தேதியும் குறிக்கப் பட்டு பத்திரிகையும் அடிக்கப் பட்டது.

சில மாதங்களுக்கு பிறகு..

கல்யாணத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்

ராமனும் - வட்சமணனும் ஷைக்ஸ் செல்லும் போது, அவர்கள் பின்னே வந்த லாரிபில் பிரேக் பெயிலியர் ஆனதால் முன் சென்ற ராம் ஷைக்ஸ் வாரி மோதியது.

ராம் பலத்த காயத்துடன் உயிருக்கு போராடும் நிலையில் மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டான் லஷ்மணன் சின்ன சிராய்ப்பு காயங்களுடன் அதிர்ஷ்டவசமாக எந்த ஆபத்துமின்றி உயிர் தப்பினான்.

அண்ணன் ராமை அவசர பிரிவில் சேர்த்தான் மருத்துவர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் ராமை காப்பாத்த முடியவில்லை.

சில வருடங்களுக்கு பிறகு..

இப்போது லாவண்யா எட்டு வயது ஆண் குழந்தைக்கு தாய், அண்ணன் ராமின்

இறப்பிற்கு பிறகு லாவண்யாவை லட்சமணன் திருமணம் செய்து கொண்டான் ஆனால் இந்த கல்யாணமான எட்டே முக்கால் வருடத்தில் அவன் நிழல் கூட லாவண்யா மீது பட வில்லை. இனி படப் போவதும் இல்லை. ஊர் உலகை பொறுத்த வரை தான் அவர்கள் கணவன் மனைவி ஆனால் அவர்களை பொறுத்த வரை அப்படி இல்லை. லட்சமணனை பொறுத்த வரை இன்றும் லாவண்யாவை அண்ணியாக தான் நினைக்கிறான்.

அண்ணன் மறைந்தாலும் அவனுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை காப்பாற்றுவதற்காக இன்றளவும் வாழ்ந்து வருகிறான்.

லாவண்யாவும் - லட்சமணனும் ஊர், உலகுக்காக கணவன் மனைவி போல

தமிழ்நெங்சும்

இதழில் எழுதுபவர்கள் கவனத்தீர்கு...

பிரதிமாதமும் மாதத்தின் முதல் வாரத்தில் திதழ் வெளிவரும். அதற்கேற்றார் போல 20 தேதிக்கு முன்பாக ஆக்கங்களை அனுப்புதல் நல்லது. அதற்குமேல் வரும் ஆக்கங்கள் அடுத்த திதழில் சேர்க்கப்படும். முந்திக்கொள்வது நல்லதல்லவா?

தவிர, ஆக்கங்களை எழுதிவிட்டு அவசர, அவசரமாக ஆக்கத்திற்கான தலைப்பு, மற்றும் எழுதியவர் பெயர்கூட எழுதாமல் அனுப்பிவிடுகிறீர்கள். அப்படி யானவைகள் நீச்சயமாக திதழில் திடம் பெறச்செய்ய முடியாது.

இயன்றவரை மின்னாஞ்சலில் அனுப்பிவைக்கும்படி தயவாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறோம். முகநூல் உள்பெட்டி, வாடஸ் அப் போன்ற தொடர்பில் ஆக்கங்களை அனுப்புவதைத் தவிர்க்கவும்.

மின்னாஞ்சல் : editor@tamilnenjam.com

உண்மைதானே !

வானம்மட்டும் இல்லையெனில்
வாழ்வும்நமக்கு இல்லைதானே !

ஊனும்காற்றும் இல்லையெனில்
உலகமென்பது பொய்மைதானே !

பானம்பருக இல்லையெனில்
பாழ்படுமுயிர்கள் உண்மைதானே !

கானம்வாழ்வில் இல்லையெனில்
களிப்பும்நமக்குப் பொய்மைதானே !

தானம்மட்டும் இல்லையெனில்
தவவாழ்வென்பதும் பொய்மைதானே !

ஊனம்மட்டும் இல்லையெனில்
உலகில்வேற்றுமை இல்லைதானே !

நாணம்மட்டும் இல்லையெனில்
நங்கைக்குப்பிள்ளை இல்லைதானே !

கோணல்புத்தி இல்லையெனில்
குறைகளன்பதும் இல்லைதானே !

மோனம்மட்டும் இல்லையெனில்
மெளனம்என்பதும் பொய்மைதானே !

மானம்மட்டும் இல்லையெனில்
மனிதமென்பது பொம்மைதானே !

- கவிஞர். அ. முத்துசாமி
தாரமங்கலம் .

வெளிப்புறத்தில் நடித்து வாழ்கின்றனர்.
ஆனால் உண்மையான கணவன் - மனைவி
போன்ற எந்த உறவும் அவர்களுக்குள் இல்லை.

கணவன் மனைவி யாக வாழாமல்
அவர்களுக்குள் குழந்தை எப்படி ???

அது லாவண்யா - ஸ்த்சமணன் குழந்தை
இல்லை, ராம் - லாவண்யா குழந்தை ..??

அண்ணன் ராம் சாவதற்கு முன் தம்பி
ஸ்த்சமணனை அழைத்து பேசினான்.

தம்பி, வீட்டில் அப்பா அம்மா தான் கல்யாணத்து
முடிவு பண்ணிட்டாங்கன்னு நினைச்சு நானும்
- லாவண்யாவும் கல்யாணத்துக்கு முன்னாடியே
நிறைய முறை கணவன் மனைவி போல
வாழ்ந்திட்டோம். இப்போ லாவண்யா என்னாலே
முனு மாசம் முழுகாம இருக்கா, நான் பிழைக்க
மாட்டேன், பிறக்க போற என் குழந்தை முகவரி
இல்லாம போயிடக் கூடாது. என்னை நம்புன்ன
லாவண்யாவுக்கும் என்னால் சமுதாயத்துல
கெட்டப்பேர் வந்திட கூடாது. நீ தாண்டா
லாவண்யாவுக்கு வாழ்க்கை கொடுக்கணும்னு
சொல்லிட்டு அவன் கடைசி மூச்சிய
விட்டுட்டான். அண்ணன் சாவுறுக்கு முன்னாடி
அவனுக்கு கொடுத்த வாக்கை காப்பாற்றுவதற்காக
லாவண்யாவை கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டான்.

இன்னமும் லாவண்யாவை தன் அண்ணியாக
தான் பார்க்கிறான். தன் அண்ணனின் குழந்தைக்
காக தன் வாழ்க்கை இப்படியே வெறுமையாய்
போக போவதை பற்றி அவனுக்கு துளியும் கவலை
இல்லை

லாவண்யாவும் - ஸ்த்சமணனும் இன்றளவும்
கணவன் - மனைவி போல சமுதாய பார்வைக்காக
வேண்டி வெளிப்புறத்தில் மட்டும் கணவன் -
மனைவியாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இங்கு பண்பாட்டை மீறியதாலும், எதிர்பாராத
விதி வசத்தால் தானும் இறந்து , தன்னை நேசித்த
உறவுகளின் வாழ்க்கையையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கி
சென்றிருக்கிறோமே என வருந்தியது ராமின்
ஆண்மா..

கடல்கடந்தவன்

(வெளிநாடு சென்ற மகணைப் பிரிந்த தாய்

மகனின் நினைவாக...)

ஏசுக்கூட மனசுவராத பாசக்காரப்புள்ள
மாசாமாசம் காசனுப்பி வெச்சானே எனக்கு.
நாடுவிட்டு நாடுபோயி
நாம பெத்தபுள்ள ஒத்தயில உழைக்கையிலே
என் உசுசரல்லாம் வேகுது, உள்ளுக்குள்ள எரியுது.
அதுக்காக என்னதான் செய்ய?
நல்லாவர நாலுபணம் தேவைதானே
நாலுபேரு மதிக்கவேணும் தானே எம்மகன்.
அவன் நல்லாவந்தா எம்மனச நெறஞ்சிடுமே.
அதுபோதும் என்டுதான் நானிருக்கேன் இங்க.

கள்ளாங்கபடமில்லாம புள்ளவளத்து அனுப்பினதால
யாரையும் லேசில நம்பிடுவானே
எதையும் ஏமாந்து செஞ்சிடுவானே எம்புள்ள.
தக்திரமாத்து தங்கமவன்
பத்திரமாக பாத்துக்கோ ஏன்ட அல்லாஹ்வே
ஏத்திசைக்கி அவன் போனாலும்
அத்தனையும் அவனுக்கு கைகொடுக்கனும்
யா ரப்பே
தலமகனாகப் பொறந்து வழிதொறந்து விட்டவன
வழிநெடுக வந்து வழியனுப்பி வெச்சேனே
அமுதமுதே என் கண்ணம் ரெண்டும்

கறுத்தும் போச்ச எப்பயோ
அப்பெய வந்துபோகும் மனப்பாரம் மட்டும்தான்
என்னோட இப்பெல்லாம் தெக்கிறீக்குது.
ஏன்ட ரப்பே,
எம்மகன கரசேர்த்துடு. கைகொடுத்துடு.

உன்ரோட வளந்து உசுரோட கலந்து
யாரோட முகமும் பேரோட சொல்வானே எம்மகன்,
நீயில்லாம நாமெல்லாம் யாரோட பேச என் ராசா?
வெயில்படாம வளர்த்த எம்புள்ள
மொகம்பாத்து மிச்சநாளாச்சே
கடுங்குளிர் தாங்காத எந்தங்கத்தின்
கைபுடிச்சு கனகாலமாச்சே
கவனமாயிருந்துக்கோ என் ராசா
காய்ச்சல், சளி புடிச்சா
கைமருந்துகள செஞ்சிக்கோ எம்மவனே
காலந்தவறாம வயித்த பாத்துக்கோ
களவுபொய்யில்லாம காலங்கடத்து மகனே.

வெளிநாடு போன என் ராசாவ
டெலிபோன்ல மட்டும்தான் பாக்குறேன்
மனசால ஓங்கூடதான் எப்பயும் இருக்குறேன்
ஒன்னுக்கும் நீ கலங்காத எம்மகனே!
கலங்கர விளக்கமா நீ ஒருகாலம் கரைகாட்டுவாய்,
காலமெல்லாம் ஒனக்காக காத்திருப்பேன் மகனே.

முஷ்தாக் அஹ்மத்
கடல்கடந்து கத்தாரிலிருந்து...

வாசகர் கழுதம்

தமிழ்நெஞ்சம் 2023 மே இதழைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். நன்றி. மகிழ்ச்சி.

பல்வகையான வடிவங்களில் கவிதைகள், சிறு கதைகள், கட்டுரைகள், தமிழ் யாப்பு இலக்கணம், வெண்பாப் போட்டி, மழலையர் பக்கங்கள், நேர்காணல் என இதழ் பல்சுவைகளைப் பற்றி வைத்திருக்கிறது.

நால்வர் ஆனுக்கொரு அத்தியாயம் எழுதும் முயற்சிக்கு வரவேற்பு.

தமிழ்ச்செம்மல் இராம. வேல்முருகனின் உயிரியல் கடிகாரம் இந்த இதழின் சிறப்பான பகுதி. அதுபோல குழந்தைத் திருமணக் கொடுமையைச் சொல்லும் கட்டுரையும்.

தமிழ்ப்புத்தாண்டு .. சித்திரைப் பிறப்பாகக் கொள்வது உங்களுடைய உரிமை விருப்பம்.

சோழர்காலத்திலிருந்தே தமிழ்ப்புத்தாண்டு (சித்திரையில்) சொல்லியுள்ளதற்கு என்ன ஆதாரம்? சித்திரை முதல்நாள் அன்று; முழுநிலாநாள் தான் இந்திரவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டதாக சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

சிந்துசமவெளியில் வாழ்ந்த மக்களின்பண்பாட்டு அடையாளங்கள் தாம் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நீங்கள் தமிழ்ப்புத்தாண்டு கொண்டாடப்பட்டதாக சங்கிகளைப் போல, அல்லது அவர்களின் கதைகளை உள்வாங்கிச் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள்.

தமிழ்ப்புத்தாண்டு ஆண்டுகளின் பெயர்கள் எல்லாம் வடமொழியில் இருப்பது பற்றியும், அது தொடர்பாகச் சொல்லப்படும் ஆபாச கதைபற்றியும் குறிப்பிடாமல் தமிழ்ப்புத்தாண்டுக் கொண்டாட்ட வரலாற்றை முடித்து விட்டார்களோ...? நியாந்தானா ஜயா?

தமிழ்நெஞ்சம் வாசகனாக என் கருத்தை வைத்திருக்கிறேன்.

தமிழறிஞர்களின் கணிப்பின்படி தைத்திங்களே தமிழ்ப்புத்தாண்டு என்பது ஏற்கக்கூடியதே. எனினும் பெரும்பான்மையான மக்கள் தமிழ்ப்புத்தாண்டு என சித்திரை முதல்நாளைத்தான் கொண்டாடி வருகின்றனர். தமிழூத் தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டாடும் தமிழ்நாடு அரசும் அதனுடைய விடுமுறை அறிவிப்பில் தமிழ்ப்புத்தாண்டு என்றுதான் அறிவித்துள்ளது. அரசு அறிவித்துள்ளதன் பேரிலேயே தமிழ்நெஞ்சமும் தனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துள்ளது.

இதழில் தனிப்பட்ட கருத்துகளை வெளியிடுவதில்லை. பொதுவான வெகுஜனமக்களின் விருப்பத்திற்கு ஆதரவாகவே இச்செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் குழு

அருமையான பேட்டி, வாசிப்பின் முக்கியத்துவம், இன்றைய இளைய சமூகத்திற்கு பல விடயங்களை விசேடமாக வாசிப்பினால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் என ஏகப்பட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கிய செவ்வி. வாழ்த்துகள்.

சாமென்றினாம்

அதிக பக்கங்களுடன் சிறப்பாக வந்துள்ளது பாராட்டுகள் ஜயா.

கவிச்சுடர் கா.ந. கல்யாணசுந்தரம்

பனியென குளிர்ந்த பாவை!
பனிபோல் கரைந்ததேனோ!
கனவிலே சுகம் தந்தானோ!
இனியும் வருவானோ!
கனியும் சுகம் தருவானோ?

அருமை இனிய கவிதை
கவிஞரின் வயது முதிர்ந்தாலும்
இனிக்கிறதே இளமை நினைவுகள்!
வாழ்த்துகிறேன் மேலும் மலர்கவென.

வெற்றிப்பேரோனி.

புதுநகர் செல்லதுரை

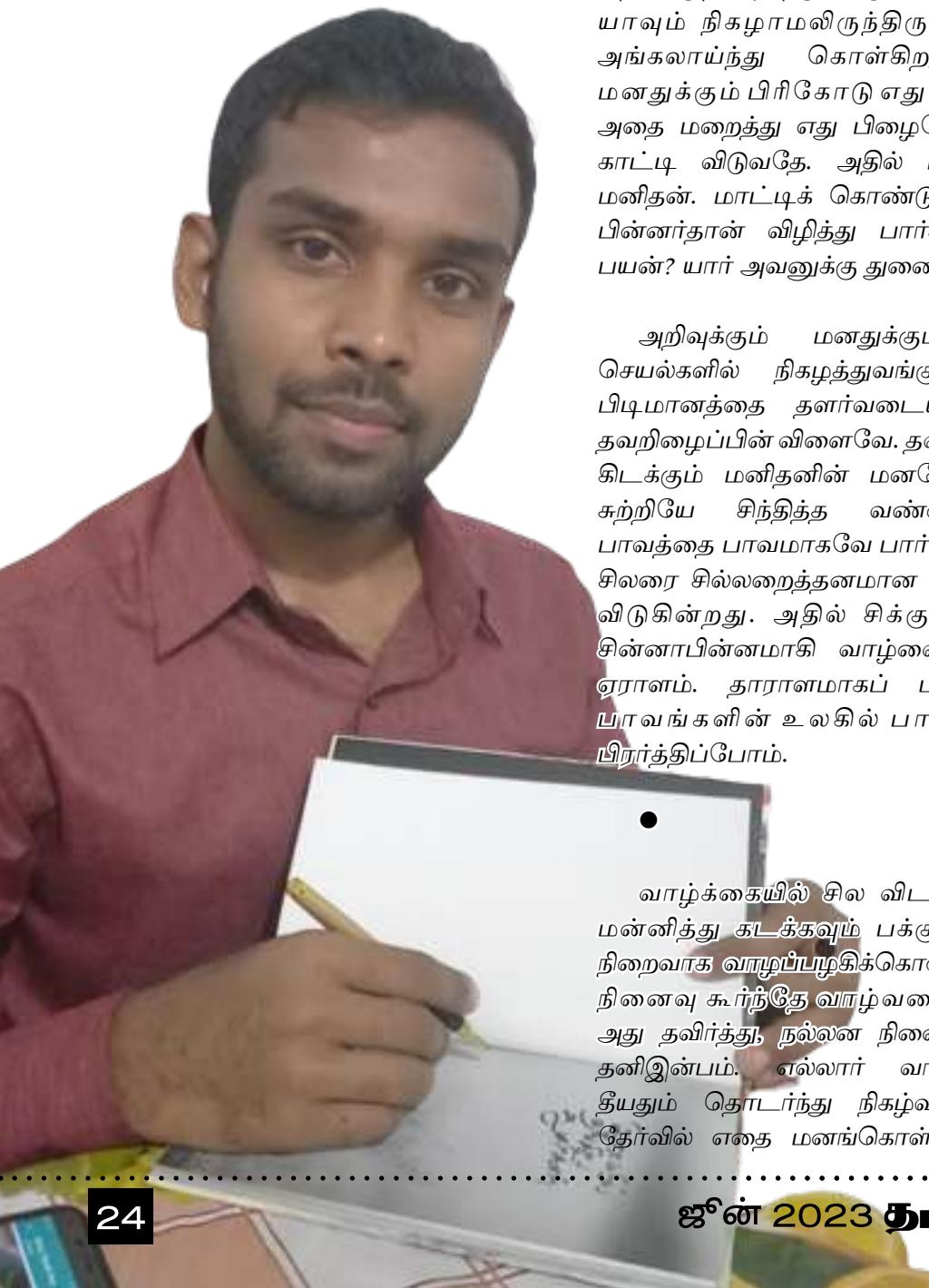
துவிமியாக்கள்

- சாய்ந்தாலும் மரங்கள் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன புயல் சென்ற தீசையை
  - மீன்கள் நீந்தவில்லை கரையை நோக்கி நீந்துகிறது சமர்து வரும் படகு
  - மனிதர்கள் எதற்கு? பறவைகள் பாடுகின்றன புத்தர் சிரிக்கிறார்
  - தீணமும் வரலாம் அமைச்சர் எதிர்பார்க்கும் மக்கள் சாலைகள் சுத்தமாகும்
  - சண்டையிடும் மக்கள் அமைதியாக இருக்கிறார் கடவுள்
  - உணவு கிடைக்கவில்லை பசியைப் போக்கியது நாய்க்குடிகளுக்கு விளையாட்டு
- பகை வெட்டு**
முற்கொண்டு நீ வந்தாய் .	ஏ-சலும் இனிப்புண்ணும் எறும்பும் அஃதே .
கற்கண்டு நான் தந்தேன் .	ஜந்தறிவு அழகு .
பகை முகம் நீ கொண்டாய் .	ஆற்றிவு முளைக்குள் நாறு பிளவு சாலைக்குள்.
நகை முகம் நான் தந்தேன் .	நாடியில் மனம் நொந்ந சிறு நச்சு விதை .
முரண் கண்டால் சமன் கண்டு முகம் மலர்தல் அழகு.	நகங்களின் கொய்தல் இன்றி மரமாகி நிமிர்தல் மாபெரும் வதை .
கூடிப் பிணையும் கைகள் கோடி எனில்	பெருங்கோபங்கள் முதலை .
கப்பல் கரை வரும் .	விழுங்கும் பொன்னுயிரை .
கறுப்பு யானை காலில் விழும் .	பிரிந்து சென்ற கைகள் பிணைந்து நின்றால் பூமி பூக்கும் .
ஒற்றுமை ஆலம் .	வாழ்வொரு கண்ணாடிக் கோப்பை .
ஒற்றை பாசி .	கைநழுவி விழுகையில் உயிருடைந்து கண்மூடும் யாக்கை .
சதாங்கள் தாளானால் சந்தையில் மதிப்பென்க .	மரணத்தீன் பின் வரும் இருள் விரட்ட புண்ணியங்களால் மின்மினிகளையேனும் செய்வோமா ?
பட்சிகள் ஒற்றையாய் பறப்பதில்லை .	
இறகுதீர்ந்து செத்துப் போகும்	வெலிமடை ரபீக் .

புரிசல்கள்

ஸ்ரீதாக் தமிழ்நாடு
இலங்கை

பகுதி - 8

தவறொன்றிமைத்து விடுதலில் உள்ளிலை கொந்தளிப்பு என்பது இயல்பாக எழுவதே. பாவம் நிகழ்ந்து முடித்த பிற்பாடுதான் மனம் முழுக்க கவலை அப்பிக்கொள்கிறது. மனதிலை சற்று தாழ்விறக்கம் காணகிறது. சரி பிழை எதுவென்று அறிய முற்படிகிறது. அதுவரைக்கும் நிகழ்ந்ததை யாவும் நிகழாமலிருந்திருக்க வேண்டுமென்று அங்கலாய்ந்து கொள்கிறது. பாவத்துக்கும் மனதுக்கும் பிரிகோடு எது வென்றால்எதுசரியோ அதை மறைத்து எது பிழையோ அதை சோடித்து காட்டி விடுவதே. அதில் மாட்டிக்கொள்கிறான் மனிதன். மாட்டிக் கொண்டு முழித்து நிற்கிறான். பின்னர்தான் விழித்து பார்க்கிறான். பிறகென்ன பயன்? யார் அவனுக்கு துணை நிற்பது?

அறிவுக்கும் மனதுக்கும் சரிபாதி பங்கு செயல்களில் நிகழத்துவங்குகின்றன. வாழ்வின் பிடிமானத்தை தளர்வடையச் செய்யும் தகுதி தவறிமைப்பின் விளைவே. தவறுக்கிடையில் தங்கிக் கிடக்கும் மனிதனின் மனவோட்டம் பாவத்தை சுற்றியே சிந்தித்த வண்ணம் இருக்கின்றது. பாவத்தை பாவமாகவே பார்க்காத மனப்போக்கும் சிலரை சில்லறைத்தனமான சிந்தனைக்குள் நகச்சி விடுகின்றது. அதில் சிக்குண்டு சுக்கு நூறாகி சின்னாபின்னமாகி வாழ்வை தொலைத்தவர்கள் ஏராளம். தாராளமாகப் பல்கிப் பெருகியுள்ள பாவங்களின் உலகில் பாதுகாப்பாயிருக்கப் பிரர்த்திப்போம்.

வாழ்க்கையில் சில விடயங்களை மறக்கவும் மன்னித்து கடக்கவும் பக்குவம் வந்துவிட்டால் நிறைவாக வாழப்பழகிக்கொள்ளலாம். காயங்களை நினைவு கூர்ந்தே வாழ்வைமைதல் பெரும்ரணம். அது தவிர்த்து, நல்லன நினைத்து வாழ்வைமத்துல் தனிஇன்பாம். எல்லார் வாழ்விலும் இனியதும் தீயதும் தொடர்ந்து நிகழ்வதே. ஆன்போதிலும், தேர்வில் எதை மனங்கொள்வது என்பதே இங்கு

மனஅமைதியை நிலைகொள்ளச் செய்கிறது. உள்ளவற்றை உள்ளபடி யேற்று மிச்சமீதிகளை கடைத்தேற்றிக் கொண்டு கடந்து போவதே நல்வாழ்வாகும். அன்பினால் ஆற்றும் எல்லாம் நல்லாவே நோய்தீர்த்துவிடும் என்பது போல அன்பின் வலிமையில் வாழ்வமைக்க முடிவெடுப்போம்.

மனத்தூய்மையில் மகத்தோங்கும் அன்பின் நேர்மையை கைக்கொள்ளக் கற்றாலே வாழ்வே இனிமையாகும். அன்பின் தூய்மையால் தாங்கிநிற்கும் வாழ்வினாதாரம் வேறு எதனாலும் ஈடுசெய்யமுடிவதில்லை.

எவ்வளவு கோபித்தாலும் மறுபடியும் நேசித்துவிடும் சிநேகங்களை என்னவென்று சொல்வது? கடுஞ்சொற்கள் கொண்டு மன முடைத்தாலும் வெறும்நடிப்பென்று முரண் பட்டாலும் உணை விட்டு நீங்க மாட்டேன் என்று பின்தொடரும் அன்பின் மனங்களை வெல்வதே தர்மம். மனமீட்சியில் திளைத்திருக்கும் அனைவருக்கும் அன்பின் பூத்தாவல்கள்!

தண்டிப்பதற்கு தகுதியான போதும்
மிகுதியாக மன்னிப்பதே மனதின் கனதி.

அன்பின் மொத்தமும்
மன்னிப்பின் உங்ணமே.

அது தவிர்த்தால் எங்கு தொடர்வது
உறவை, காதலை, நேசத்தை,
நேசத்தின் நேர்மையை?

ஆக, காதலில் மன்னிப்பும்
சுகிப்பும் சமதேவை.

அதுவல்லாமல், எதுவரைக்கும் அன்பைக் கொண்டுசெல்ல முடியுமோ தெரியாது.

இல்லையில்லை,
கொண்டுசெல்ல முடியாது.

வெறுக்கத் துணிந்துவிட்டபோதும் மறுத்துப்

பேச முடிவதில்லை. அழுத்துப்போன போதிலும் சலித்துவிடுவதில்லை சில உறவுகளின் பரிமாணங்கள். எது நிகழ்ந்த போதிலும் நெகிழ்ந்துகொடுக்கும் மனநிலை கொண்ட மைந்துவிடல் என்பதை விட பெருமிதம் வேறு என்னதான் இருக்கமுடியும்? அதுவே, உறவுகள் மீதமெந்த அன்பின் வலிமை. அன்பின் துணிவு. அன்பின் நிலைமை.

அன்பை நிருபிக்க எத்தனிக்கும் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் அன்பின் நேர்மையின் நிறை குறைகிறது. அன்பை அதன்பாட்டில் அப்படி யே விட்டுவிடுங்கள், அது நிருபணமாக தேவையில்லை. ஏனெனில், அது ஏற்கனவே நிருபணமாகித்தானே இந்நிலையில் இருக்கிறது. இனியெதற்கொரு நிருபிப்பும் நிறுவலும். நிறுத்துங்கள், இன்னுமின்னும் அதிகமாக அன்பை தொடர்ந்கள். அதுவே, அன்பின் நேர்மை.

பெண்ணென்னும் பெருந்தீ...!

ஒளிர்ந்திடும் சூரியக்குடும்பம் ஓய்வெடுக்க

நின்றுவிட்டாலும்...

ஓய்வுக்காலம் என்று ஒன்றில்லை பெண்மைக்கு...

எளிதில் சர்வசாதாரணமாக பிறந்தவள் அல்ல ...

சர்வாதிகாரத்துடன் சாதிக்கப் பிறந்தவள் பெண்ணே...

அன்பிற்கு அடிபணிந்திடும் அமைதியான முழுமதி...

சினாப்கொண்டால் எரித்திடும் ஆதுவளின் அம்சமே ...

அத்துமீறுவோரை பொசுக்கிடும் அக்னி பிழும்பு...

மகப்பேறில் பூமாதேவி மானுடத்தின் கிறைவியே...

கில்லத்தீன் ஓளிவிளக்கு வீரத்தீன் விளைவிலம்...

கிருபதாம் நூற்றாண்டாகினும் பெண்ணீர்நிரி

இம்மண்ணில்லையே...

ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லமை பொருந்திய...

பெண்ணென்னும் பெருந்தீ பிரபஞ்ச சக்தியே...!

அமுதகவி ஏகே,
சேலம்

நீ தானே எந்தன் எதிரிகாலம்

கண்ணுக்குள் நின்றாடும் அழகு முகம்
விண்ணிலும் விரிந்து நின்று நடமாடும்
தண்ணென்ற குளிர்ச்சியில் இதயம் நன்றாயும்
பெண்ணே உன்னைக் கண்டதும் நடமிடுமே.

விழி அசைவிலே ஓராயிரம் கவிதைகளா
மொழி புரியும் அர்த்தங்களோ கணக்கிலடங்கா
பிழியும் அன்பிலே காதலே நிரம்பி வழியும்
அழியாக் காதலாய் குன்றேறி உலவிடுமே.

இதழ்களின் பளபளப்பு என்னை அழைக்குதே
அதரங்கள் உதிர்த்தையும் குளிரில் நன்னக்குதே
இதமான காதல் மெல்லமெல்ல உதயமாகிறதே
மிதமான சொற்களாலே என்னைக் கட்டிடுவாயா

இடையழகு நடையழகு இன்பமான வெள்ளோட்டம்
தடையில்லை அன்பினில் தொடரலாம் காதல்
உடையின் தூரிவு உள்ளாம் வெள்ளையென்கிறதே
மடை தீற்ற காதலிலே மூழ்கிப்போகிறேனே

பண்பாட்டின் சிகரமாய் மெல்ல மெல்லவே
கண்ணாலே காதல் வளர்த்தாயே கண்மணியே
பொன்னான உன் புன்னைகயில் அமிழ்ந்தேனே
பெண்ணே நீதானே எந்தன் எதிர்காலம்.

இதயக் கூட்டினுள் உன்னை ஆராதிக்கிறேன்
உதயமாகும் காதலை உளமாற விரும்புகிறேன்
பதமான அன்புப் பார்வையில் விழுந்தேன்
இதமான சொற்களாலே என்னைக் கட்டினாயே

கவிஞர் புல்லாந்துழலன்.

கூடவே இருந்தாய்...

என் தாகம் தீர்க்கும்
மழைமேகம் நீயென்று
மலைபோல் நம்பியிருந்தேன்

என் கிணற்றில்
நீர் வற்றும்வரை
கூடவே இருந்தாய்...

என் தலையிலிருந்து
ஒவ்வாரு மயிரையும் பிடுங்கி
உனக்கொரு
சடை செய்து கொண்டு
நீ போய் விட்டாய்...!

அட்டை என்று புரியாமல்
உன்னை ஆரத்தழவி
அனைத்துக் கொண்டிருந்தேன்...
என் குருதியை குழுத்துவிட்டு
நீ நழவி விட்டாய்...!

உன் துரோகத்தை
எழுதி முடிக்க
என் வாழ்நாள் போதாது...

ஊழமக்காயங்களுடன்
நள்ளிரவில் எழுந்து
கதறியழுகிறேன்...

நீ அறுத்து வீசிய
கழுத்திலிருந்து வழியும்
என் இரத்தத் துளிகள்
இறைவனின் சன்னிதானத்தை
ஒருநாள் எட்டும் ...

உனக்கும் எனக்குமிடையிலான
தீர்க்கப்படாத கணக்குகளை
மறுமையில் அவன்
தீர்த்து வைப்பான்...

— மரினா இல்யாஸ் ரஹ்மீ
நியூ ஸிலாந்து

கண்ணை ஏழைத்துறுத் கவடசி!

திருக்குவளை கவிமாமணி

வெற்றிப்பேரூளி

அனையின் நீர்மட்டம்
குறைந்த அளவே காணப்படும்
மன் திட்டுக்கள் ...!

அனையின் நீர்மட்டம்
குறைந்து காணப்படும்
உலர் பாசியோடு படிகட்டுகள் ..!

நீரோடையில் சலசலப்பு
உருவம் பெறுகின்றன
கூழாங்கற்கள் .....!

காற்று வீசும்
தூரத்தில் மராங்கள்
இருந்தும் வியர்க்கிறது எனக்கு ....!!

மலை முகடு
அழகாக இருக்கின்றன
அனையில் அலையலையாய்
நீர் வளையங்கள் ....!!

ச. கிராஜ்குமார் ,

திருப்பத்தூர் மாவட்டம்

தீண்ணைப் பேச்சில் வீரர்
தீயப்பார் நேரத்தை வீணே!
புண்ணைக் கீளறும் பேச்சு
புழுதி பொங்கிடும் ஏச்சு!
மண்ணைக் கீறியே வித்தும்
மீண்டும் முளைத்திட முட்டும்!
கண்ணைல் காணும் காடசி
கருத்தாய் உணர்ந்திடல் மீட்சி!

நன்றாய் நடித்திடும் பேரை
நம்பி இழக்காதே பேரை!
பொன்போல் ஓளிர்ந்திடும் போலி
புரிந்தே போடனும் வேலி!
மன்றில் ஏறிடும் பொய்யை
மறித்தே வைத்திடு தீயை!
துன்பம் வந்திடும் போது
துணிந்தே எழுந்துநீ மோது!

வெற்றி என்ப தென்ன?
வீழா திருப்பதா வெற்றி?
வெற்றி யென்பது வீழின்
விழரந்தே எழுத லாகும்!
கற்றுத் தெளிவோம் உண்மை
கண்ணை மறைக்கும் பொய்மை!
முற்றும் நம்முள் நம்மை
முழுதாய் அறிவோம்! வெல்வோம்!

தஸ்வீல் புதையல்

“ஏங்க.. பஞ்சாலை இரவு முழுசா வேலை பார்த்துட்டு வீட்டுக்கு வந்து தூங்காம; நேரடியா போய் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக் கிட்ட உக்காந்துட்டங்களோ..?”

“ஆடியே... மைதிலி... வேகமா வா... பொதிகை தொலைக்காட்சியில் நம்ம பக்கத்து வீட்டு வேலம்மா பொன்னு மதுமிதா இருக்குல; காலை பத்துமணிக்கு அமைச்சர் கையில நேரடியா விருது வாங்குறுத பாக்கலாம். வா...”.

“ஓ... அப்படியா! சரிங்க, இதோவர்றேங்க... உங்களுக்கு குடிக்க கொஞ்சம் பாயாசம் செய்தேன் அதையும் கொண்டு வர்றேங்க”..

“சுரி, சீக்கிரம் வா... இன்னும் பத்து நிமிசத் தில நேரடி நிகழ்வு நடக்க போகுது....” மைதிலி கணவன் ரவியின் அருகில் வந்தவுடன் நிகழ்ச்சியும் ஆரம்பமானது.

“ஆஹா! என்னங்க ரொம்பவும் ஆச்சரியமா இருக்கு. வேலம்மா பஞ்சாலையில் வேலை பார்த்துக்கிட்டு இருக்காங்க, அவங்க பொன்னுக்கு எப்படி அமைச்சர் கையில விருது? எனக்கு ஒன்னுமே புரியலையே ?”

“எனக்கு முன்னாடியே தெரியும் மைதிலி, இப்படி அவங்களுக்கு விரைவிலேயே நல்லது நடக்கம்னு... கணவனை இழந்து பத்து வருஷ மாச்சு, தன்னுடைய கணவனின் ஆசைக் கிணங்க புள்ளைக்கு நல்லக் கல்வியை கொடுக்க னும்னு நினைச்சு; ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு கூலி வேலை செஞ்சுதான் பிள்ளையைப் படிக்க வச்சாங்க, அந்த வேலம்மா.

இதை புரிஞ்சுகிட்ட அந்த மதுமிதா பொன்னும்; அரசாங்க பள்ளிக்கூடத்திலேயே படிச்சு பிறகு தன்னுடைய கல்வியறிவின் மூலமா இன்றைக்கு விண்வெளி ஆராய்ச்சி படிப்பையும் முடிச்சிருச்சு, அதுவும் முதல்

மாணவியாய் தேர்ச்சியும் ஆயிருச்சு.

அந்தப் பொன்ன பாராட்டி அமெரிக்கா வில இருக்கக்கூடிய ஒரு தனியார் ஆராய்ச்சி நிலையம்; அந்த பொன்ன தலைமை பொறுப்பு ஏற்க வருமாறு கேட்க..

அந்தப் பொன்னு... “நான் ஒரு இந்தியன்; என்னை படிக்க வைத்தது என்னுடையதாயும், என்னுடைய ஆசிரியர்களும், எனக்கான கல்வியை தந்தது என் நாடு; என்னுடைய உயிரும் உடலும் என் நாட்டுக்கே சொந்தம்னு” பதிலைச் சொல்லிடுச்சு.. இந்தச் செய்தி சமூக ஊடகங்களில் காட்டுத் தீ போல பரவியதும், அந்தப் பெண்ணை பாராட்டி பிரதமருக்கு அமெரிக்க நிறுவனம் வாழ்த்துக்களைச் சொன்னதாம்.

நம்ப நாட்டுக்கு பெருமை சேர்த்த விதமாக தேசிய விருதோடு பாராட்டும் நடை பெறுகிறது அந்தப் பெண்ணுக்கு இன்று.”

“அவள்... பெயர் சொல்லும் பிள்ளையா வளர்ந்துட்டாலே... ரொம்பவும் கெட்டிக் காரிங்க மதுமிதா... அவளால நம்ம ஊருக்கும் பெருமைங்க; நம்ம நாட்டுக்கும் பெருமைங்க.”

மறுநாள் மதுமிதாவும் அம்மா வேலம்மா வுடன் தனது கிராமத்திற்கு வருகை தரும் பொழுது, தனது ஊரே; அவளின் கழுத்தில் மலர்மாலையிட்டு வரவேற்றது. வேலம்மாவின் கணக்களில் கண்ணீர் பேராணாந்தத்தில் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

சா. நாகூர் பிச்சை
திண்டுக்கல்

ஏற்பா...

துச்சமென புறந்தள்ளி
துணிவாய் நடந்திடும்
அஞ்சாத சுடராய்
அனல்வீசும் வாலிபத்தை

ஆல்விட்ட விழுதுகளாய்
அழமண்ணை நோக்குகின்ற
சீழ் பழந்த நிலைளந்தக்
கிறுக்கனிடம் கற்றீரோ

முள்ளம் பன்றிபோல்
முடிவெட்டி நிறமிட்டு
பள்ளி முடிகின்ற
நேரத்தை கணக்கிட்டு
பாவையர் செல்கின்ற
பாதையை குறுக்கிட்டு
துள்ளித்திரிகின்ற மந்தியாய்
தொல்லை கொடுப்பதேனப்பா

முறுக்கேறும் இளவயதில்
சறுக்குகின்ற சிந்தையாலே
சட்டத்தின் பிழயமுந்து
சமயத்தின் அழமறந்து
கட்டறுத்த காளைபோல
கட்டடங்கா வேகத்தில்
சுற்றும் இந்தக்
கயமை நிலை ஏனப்பா?

வேரோடு சாய்ந்துவிடும்
பிஞ்சோடு கருகிவிடும்
சிற்றின்ப போதையினை
பெற்றிங்கு சீரழியும்
தரங்கெட்ட வழிமுறையால்
உரம் பெற்ற இளைஞர்களின்
பெருந்துயாரிங்கு ஏனப்பா?

முந்தைய தலைமுறையில்
முன்சென்ற வழிமுறையில்
கண்ணியத்தில் பழுதுமில்லை
நன்னயத்தில் குறையுமில்லை
எண்ணத்தில் கசடுமில்லை
உறவுக்கு தொலைவுமில்லை
தானப்பா

இன்றைய இளையவரின்
சொற்செயலில் கூன்விழுந்து
செல்லுகின்ற வழிமறந்து
அதபொழுக்கம்
அறிந்திடாத உறவுகளும்
தொடரும் நிலை
ஏனப்பா

பிரம்பிழுந்த வாத்தியினால்
தடம்புரண்டு
போன்றா? அன்றி
ஆடசியாரின் அதிஉயர்ந்த
ஆதரிப்பால் கெட்டாரா
கூறுமப்பா விடையெனக்கு

ஏரிக் டீஸ்

ஏறாவூர், இலங்கை

இறைக்கென்ன...

ஓன்றுதான் துக்கம்
உளத்தே எனும்பொழுது
என்றும் விதியென்று
இருந்திடலாம் - இன்றும்
நிறைக்க இடர்தந்தென்
நிம்மதியைக் கொன்றால்
இறைக்கென்ன வாய்க்கிறதோ
இங்கு....?

ஏடி வரதராசன்

பட்டாம்புச்சி யே

பட்டாம்புச்சி யே

எத்தனை அழகாய்ச்
சிறகினை விரிக்கிறாய்

வளைந்து தீரியும்
வானவில்லாய்

வாண்டுகள் செய்யும்
சேட்டையின் குறும்பாய்

தாவிப் பறக்கும்
பட்டாம்புச்சி யே

உன் சிறகுகள் பட்ட
வண்ணத் துகள்கள்

துள்ளும் உள்ளே
மழலை மனங்கள்

தேனை உறிஞ்சும்
உன் அரும்பு இதழ்கள்

இதமாய் தெரியும்
தாக ஸ்வரங்கள்

என் பருவம் மாறிப்
போனால் கூட

உனை பார்க்கும் தருணம்
குழந்தை போலே

லேசாய் பறக்கும் ஆசை

சற்று , காற்றாய்க் கொஞ்சம்
பூமி மேலே

அழகாய்ப் பறக்கும்
பட்டாம்புச்சியே

ஆரா (எ) ஆனந்த பாரதி

பத்து பேரினிகள் முதிதான பகிளைகள்

ஸ்ரீ லோகநாதன் எமுத்தானர்
“மை மொழி” இதழாசிரியர் அவர்கள்

யார் நீங்கள்?

நான் என்பது என் எண்ணங்களாலும்
செயல்களாலும் உணர்வாலும் உயிராலும்
உண்மையாக புனையப்பட்ட ஒரு கவிதை.

இன்றைய அவசர உலகில் குடும்பங்கள்
அன்பை பேணுகிறதா?

நிச்சயம். குடும்பம் அன்பான கூடு... ஆயுனை
நீட்டிக்கும் பேரன்பின் பெருங்கூடெனவே
அன்பைப்பேணுகிறது.

எல்லாமே தேய்ப்பு அட்டையாக மாறி
விட்ட இன்றைய நிலையில் மனிதர்கள் செலவை
சிக்கனமாக செய்கிறார்களா? ஆம் எனில் எப்படி
இல்லை எனில் எப்படி யான மாற்றம் நன்மை
தரும்?

இன்றைய மனிதர்களிடையே சிக்கன

மில்லை. பண்டமாற்று முறை இருந்தால் நன்மை அளிக்கும் அவசியத் தேவைகளுக்கு மட்டும் பொருட்கள் வாங்குவதாக இருக்கும் அனாவசியமான விரயங்கள் இருக்காது.

இன்றைய கல்வி முறை உங்களுக்கு திருப்தியை தருகிறதா? ஆம் எனில் எப்படி இல்லை எனில் ஏன்?

திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை... மூளைக்குள் தினிப்பதாக இருக்கிறது. இயல்பை மீறி செயற்கை செறியூட்டம் செய்யப்படுவதால் அளவுக்கதிகமான மனீதியான ஆரோக்கிய குறை ஏற்படுவதாகவே தோன்றுகிறது என்பார்வையில்ஸ்....

ஆற்றங்கரையில் துவங்கிய நாகரீகம் இன்று சிதைவுற்றுள்ளதா அல்லது கால மாற்றத்தில் சரியான பாதையில் பயணிக்கிறதா?

சிதைவுறவில்லை... ஆனால் சரியான பாதையில் பயணிக்கிறதா என்பதும் கேள்விக்குறியே!

பெண்களின் முன்னேற்றத்தில் தமிழ் மொழி பங்காற்றுகிறதா?

அவரவரின் தாய்மொழி பங்காற்றுகிறது.

தாய் மொழியில் பெருவாரியான மாணவர்கள் மதிப்பெண் குறைத்துப் பெறுவதை உணர்கிறீர்களா... பெற்றோரில் பலர் அதை ஒரு பொருட்டாக கருதுவதில்லையே ஏன்?

நிச்சயம் உணர்கிறேன். பெற்றோர்கள் அதை ஒரு பொருட்டாக ஏன் உணர்வதில்லையெனில் தாய்மொழியில் அதிக மதிப்பெண் பெறுவதனால் எந்த பலனுமில்லை என்பதாலும் அரசு சலுகைகளில் தாய்மொழியில்அதிக மதிப்பெண் பெறுவார்களுக்கு முக்கியத்துவம்

தந்தால் வேலை வாய்ப்புகளுக்கும் தனித்துவம் தருவார்களேயானால் தாய்மொழியில் இனி வரும் காலங்களில் மதிப்பெண் கூட வாய்ப்புண்டு..

(உதாரணமாக)

கர்நாடகாவில் சி.பி.எஸ்., கல்வி யாணாலும், ஸ்டேட்ட்போர்டு, கல்வியாணாலும் ஐ.சி.எஸ்., வழி கல்வியாணாலும் சரி கண்ணட மொழி ஒரு வகுப்பு கட்டாயம் படிக்க வேண்டும் என்கிற விதிமுறை உள்ளது .

கேரளாவிலும் இம்முறையே பின்பற்றப் படுகிறது இதை தமிழ்நாட்டிலும் செயல் படுத்தினால் தாய்மொழிக்கல்வியின் முக்கியத்துவம் பெருகும்.

உடல் திறன் விளையாட்டுகளில் இளம் பிள்ளைகள் ஆர்வம் கூட என்ன செய்ய வேண்டும்?

அலைபேசியை தவிர்த்து விட்டு... உடல் திறன் விளையாட்டின் மதிப்பெண்ணையும், ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்ணின் கூடுதலோடு இணைத்துகணக்கீடு செய்தால் இளம்பிள்ளைகள் ஆர்வம் விளையாட்டில் திரும்பும்.

இயல்பாக பெருவாரியான பிள்ளைகளுக்கு தெரிந்த நீச்சல் இன்று இளைஞர்களுக்கு கூட தெரிவதில்லையே ஏன்? இதை மாற்ற ஏதும் வழியுண்டா?

நீரிநிலைகள் அழிந்து வரும் சூழலில் நீச்சல் தெரிவதில்லை என்பது வருந்தத்தக்கதான் ஒரு விசயமாகவே உள்ளது. இதை மாற்ற பள்ளி கல்லூரிகளில் இதற்கு பயிற்சி தந்து ஊக்கு விக்கலாம். நிச்சயம் மாறும் என நம்புகிறேன்.

புதிதாக தமிழில் ஐந்து கலைச்சொல் கூறுங்களேன்?

தமிழே கலைச்சொல் தான் அதில் உள்ள அத்தனை சொல்லும் கலைச்சொல்லே இதில் தனியாக குறிப்பிட்டு சொல்ல ஏது?...

ஐந்தினை தமிழ்ச் சங்க நிறுவனர் மருத்துவர் தேவி அவர்கள்

யார் நீங்கள்?

இந்த உடலுக்கு வைக்கப்பட்ட பெயர் தேவி... இந்தப் பிறவியில் இந்த உடல் ஏற்ற ஆக்மா மருத்துவராக, பெருமாள் பக்தயாக, தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றும் சேவகியாக, கவிஞராக, எழுத்தாளராக பேச்சாளராக, இன்னும் சமூக நலன் விரும்பியாக, குடும்பத் தலைவியாக தன்னால் இயன்றதை செய்கிறது. ஆனால் உண்மையில் நான் எனும் ஆக்மாவிற்கு உருவமில்லை.. அது ஏற்ற கூட்டடைப் பிரிந்தப்பின் வேறு கூட்டடை அடைந்து வேறு பெயர் குட்டப்படும்.

இன்றைய அவசர உலகில் குடும்பங்கள் அன்பை பேணுகிறதா?

அன்பென்ற ஒன்று இருப்பதால் தான் குடும்பம் என்ற கட்டமைப்பு இயங்கிறது. ஆயினும் என்ன, பெரிய கூட்டுக்குடும்பம் என்ற நிலை மாறி, தனிக்குடும்பமாக இயங்குகிறது. வேலை பறு காரணமாக நிறைய நேரங்கள் குடும்பத்திற்கு செலவிட இயலவில்லையே தவிர அன்பை பேணுவதில் என்றும் மனிதர்கள் மனிதர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

எல்லாமே தேய்ப்பு அட்டையாக மாறி விட்ட இன்றைய நிலையில் மனிதர்கள் செலவை சிக்கனமாக செய்கிறார்களா? ஆம் எனில் எப்படி இல்லை எனில் எப்படி யான மாற்றம் நன்மை தரும்?

இல்லை.

தேய்ப்பு அட்டை வந்தது நமது நேரம் வீணாவதைத் தடுக்கத்தான். ஆனால், மாதம் ஒன்றாம் தேதி வருமானத்தை வாங்கி அதில் மாத கட்டாயச் செலவுகளுக்கு எடுத்து வைத்து சேமிப்பிற்கு எடுத்து வைத்து மீதியிருக்கும் தொகையில் கணக்குப் போட்டு எண்ணி செலவு செய்து வந்தோமே... அது, எல்லைக்கு மீறிய செலவுகளை செய்யாது காத்தது.

இன்றைய, இந்த தேய்ப்பு அட்டை முறை பல நேரங்களில் கணக்கில் பணம் தீர்ந்தப்பின் தான் நமக்கே தெரியும் அப்புறம் என்ன கடன் அட்டையை பயன்படுத்தி முன் கூட்டி கடனாக பொருட்கள் வாங்கி அந்த கடனை அடைக்க படும்பாடு... பெரும்பாடு ஆகும்.

ஆகையால்,

1. வரவையும் செலவையும் கணக்கில் கொண்டு எழுதி வைத்துச் செலவு செய்தால் இந்த தடுமாற்றத்தைத் தவிர்க்கலாம் கடனின்றி வாழலாம்.
2. தனியாக ஒரு கணக்கில் இவ்வளவு தான் வீட்டு செலவிற்கு போட்டு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்
3. கடன் தேய்ப்பு அட்டையில் வாங்கும் பொருட்களுக்கான தொகையை சம் பளம் வந்ததும் முதலில் செலுத்திவிட்டு மீதமுள்ளத் தொகைக்குள் செலவு செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் நான் செய்கிறேன்.

இன்றைய கல்வி முறை உங்களுக்கு திருப்பியை தருகிறதா? ஆம் எனில் எப்படி இல்லை எனில் ஏன் இன்றைய கல்வி முறை திருப்பியைத் தரவில்லை.

பெற்றோருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் மன அழுத்தம் மிகுந்ததாக உள்ளது.

ஆற்றங்கரையில் துவங்கிய நாகரீகம் இன்று சிதைவுற்றுள்ளதா அல்லது கால மாற்றத்தில் சரியான பாதையில் பயணிக்கிறதா?

கால மாற்றத்தில் பயணிக்கிறது. இது, சரியான பாதையா என்றால், சில இப்படியும், சில அப்படியுமாகவே இருக்கிறது. ஆயினும் மாற்றங்கள் பல நன்மைத் தருவன தான். எனவே, மாராத மாற்றமும்மாறும் வரவேற்போம்.

பெண்களின் முன்னேற்றத்தில் தமிழ் மொழி பங்காற்றுகிறதா?

பொதுவாக பெண்களின் முன்னேற்றம் என்பது மொழி, மதம், நாடு.. என்பதையெல்லாம் கடந்து அவர்களின் தனித்தன்மையாலும் திறமையாலும் அறிவாற்றலாலும் தான் இருக்கும். இதில், வேண்டுமானால் தன் கணவரோ, உடன் பிறந்தவரோ, நட்பில் உள்ளோரோ உற்சாகமூட்டி பக்க பலமாக இருக்கலாமே அன்றி மொழி அவ்வாறு பங்காற்ற இயலாது. எனவே, மொழியை நாம் நமது சிந்தனைகளை அறிவார்ந்த விடயங்களை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்திக் கொள்ள மட்டுமே முடியும்.

தாய் மொழியில் பெருவாரியான மாணவர்கள் மதிப்பெண் குறைத்துப் பெறுவதை உணர்கிறீர்களா... பெற்றோரில் பலர் அதை ஒரு பொருட்டாக கருதுவதில்லையே ஏன்?

ஆம், தாய் மொழியில் பெருவாரியான மாணவர்கள் குறைவான மதிப்பெண்களே பெறு கிறார்கள். உணர்கிறோம். காரணம் எந்த துறை சார்ந்த மேல்படிப்பிற்கும் தமிழ் மதிப்பெண்ணை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லையே. கணிதம் வேதியியல் உயிரியல் இயற்பியல் என இவைதானே தேவைப்படுகிறது.

உடல் திறன் விளையாட்டுகளில் இளம் பிள்ளைகள் ஆர்வம் கூட என்ன செய்ய வேண்டும்?

உடல் திறன் விளையாட்டுப் பற்றிய

புரிதலையும் நன்மைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி... உடல் பலமாக இருந்தால் தான் மனமும் பலமாக இருக்கும் என்பதையும் போட்டியான இந்த உலகில் அறிவை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் போதாது அதை செயல்படுத்த நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியை கூட்ட உடலை ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் அதற்கும் மேல் மனநிலைக்கு தக்க மாற்றம் தந்து மன அழுத்தத்தைப் போக்கவும் விளையாட்டு தேவைப்படுகிறது என்பதை அறிவறுத்த வேண்டும்

இயல்பாக பெருவாரியான பிள்ளைகளுக்கு தெரிந்த நீச்சல் இன்று இளைஞர்களுக்கு கூட தெரிவதில்லையே ஏன்? இதை மாற்ற எதும் வழியுண்டா?

இன்றைய கால கட்டத்தில் பந்தயக் குதிரைகளாக ஒடும் குழந்தைகளுக்கு சமூத்தையைக் காட்டிலும் அதிகம் பொதி சுமக்கத் தேவையாகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு குழந்தைகளுக்கு நீச்சல் கற்றுக் கொடுக்க நேரம் குழந்தைகளின் பெற்றோருக்கு இருப்பதில்லை. இதற்கான வகுப்புகளுக்கும் தொகை அதிகம் கட்ட வேண்டியுள்ளது. இருந்தும் சில இடங்களில் பாதுகாப்பற்றத் தன்மை நிலவுகிறது. ஆகையால் தான் அதிகம் நீச்சல் கற்றுக்கொடுப்பதில்லை. மீண்டும் பழைய காலம் திரும்பினால் மாற்றத்திற்கு வழியுண்டு.

புதிதாக தமிழில் ஐந்து கலைச்சொல்களுங்களேன்

முகக்கவசம்
மகிழுந்து
புலனம்
பற்றியம்
மின்தாக்கி

கவி செல்வா திருச்சி அவர்கள்

யார் நீங்கள்?

நான் யாரென்ற கேள்விக்கு நானே பதில் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரை பதில்கிடைக்க வில்லை இனிமேலும் கிடைக்காது, காரணம் கண்ணதாசனாலேயே பதில் சொல்ல முடியாத கேள்வி இது. என்னால் மட்டும் எப்படி ?

ஓருவரின் கவிதை எப்படி இருக்க வேண்டும்?

சொல்லுடன் பொருள் கலந்து சுவையுட்ட வேண்டும். அழுகையும் சிரிப்பையும் அதில் அடக்க வேண்டும். கள்ளாத மானிடனும் கருத்து சொல்ல வேண்டும். அப்படி எழுதினாலே அது கவிதைதான்.

எல்லோராலும் கவிதை எழுத இயலுமா? விளக்கமாக கூறவும்.

கல்லாத எழுதப்படிக்க தெரியாதோரையும் சொல்லச் சொல்லி எழுதலாம் கவிதை. கவிதை என்பது கல்லாரியில் படிக்கும் பாடமல்ல கற்பனையில் உதிப்பது. காதலோ, காமமோ, இயற்கையோ, செயற்கையோ முதலில் அதை ரசிக்கத் தெரிய வேண்டும். ரசனை இல்லாத எவறாலும் கவிதை எழுத இயலாது.

உங்கள் இலட்சியம் என்ன?

என் இலட்சியம் பற்றி இங்கே பதில் சொன்னால் அது அரசியலாகி விடும் வேண்டாமே.

இத்தனை வருட உங்கள் வாழ்க்கை பயணத் தில் எதையாவது சாதித்ததாக உணர்ந்துள்ளீர்களா? உணர்ந்தால் அது எது? இல்லையெனில் சாதிக்க விரும்புவது எது?

நான் பெண்ணாக பிறந்து, இந்த சமுதாயத்தில் தன்னம்பிக்கையோடு தெரியமாக வாழ்வதையே மிகப்பெரிய சாதனையாகத்தான் பார்க்கிறேன். அதோடு தன்மானமிக்க தமிழ்ச்சியாய் எனது 21 ஆண்டுகால காவல்துறை பணியையே டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்காக தெரியமாக துறந்ததையும் நான் சாதனையாகத்தான் நினைக்கிறேன்.

பொது வெளி யில் ஆங்கிலம் கலந்து பேசவது ஆங்கிலேயர் காலத்தை விட இன்று அதிகமாயிற்று என்பதை ஏற்கிறீர்களா? அதை மாற்ற ஏதேனும் ஆலோசனை உண்டா.

ஆம் ஏற்கிறேன். அதை மாற்ற முடியாது காரணம் பள்ளிக்கூடத்திலேயே ஆங்கிலத்தை பாடமாக வைத்து அனைவரும் கட்டாயமாக படிக்கிறோம் ஆகவே அதை மாற்ற முடியாது. ஆனால் அவசியம் இல்லாத இடத்தில் ஆங்கிலம் பேசாமல் தவிர்க்கலாம். ஆங்கிலத்தைப் போலவே ஹிந்தியையும் கட்டாய பாடமாக்க அனுமதிக்காமல் இருந்தால் தான் தமிழ் தப்பிக்கும்.

சமகால இலக்கியங்கள் என எதையும் சொல்ல இயலவில்லையே ஏன்? இயலும் எனில் எது?

சங்க கால இலக்கியங்கள் இக்கால சந்ததி யினருக்கு சரியாக கற்பிக்கப் பட வில்லை. அதனால் தான் யாராலும் சமகால இலக்கியத்தை பிரித்துணர முடியவில்லை.

இங்கிலீஸ் பேசினாலும் தமிழ்ந்டா இது சரியா?

ஆமாம் சரி. ஆங்கிலம் பேசகிறான் என்பதால் அவன் தமிழன் இல்லை என்றாகி விடுமா? வெளி நாடு களில் வேலைக்கு செல்பவர்கள் அரபி பேசகிறார்கள் அதற்காக அவன் இனம் மாறிவிடுமா என்ன? ஆனால் தன் இனம் தன் மொழி மீது பற்று இல்லாமல் ஆங்கில மோகத்தில் அலைவது அவலம்.

சாகப்பிறந்த வாழ்வு சிறக்க பணம் ஒன்றே போதும் என்று ஆகிட்டதா?

ஆமாம். சாவை தடுக்கவும் சாகவும் பணம் தான் காரணம். பணம் இல்லை என்றால் வாழவே முடியாது. பந்த பாசம் எதுவாகினும் பணம் தான் மூலகாரணம்.

உறவுகள் உறவாக உள்ளதா?

உறவுகள் உறவாக இல்லை. கூட்டுக் குடும்பங்கள் எப்போது போன்டோ அப்பவே உறவுகள் உடைந்து சுக்கு நூறாகி விட்டது. அதை இனி ஒட்ட வைக்க முடியாது.

பேட்டி எடுத்தவர்

▼ ஜ.பாக்கியவான்

புள்ளம்பாடு, தமிழ்நாடு

பூங்கிழவி எனும் ஏக்காச்சி
- ரிஸ்வான் தொடர் நாவல்

- ரிஸ்வான்

பூமாக்கிழவி..9

ரிஸ்வான்
தேநீர் நேரக்கதை

ஊருக்கே மருவாதைக்காரன் நான் அப்படி
ஒன்னும் பெரிய மனுவி இல்ல..

தெரியாது ஆக்தா..

போடா போக்கத்தவனே உலகத்துக்கே
தெரியும்டா ஆக்தாயாருகிட்டயும்எதுக்கும்காச
பணம் பொருளும் வாங்க மாட்டேன்னு..நான்
சுயம்புடா பக்கிமட்ட..இதெல்லாம் நீயே
வச்சக்க.. கெழவி எதுவும் ஏக்காதுன்னு கூனிப்
பாளையத்தான் கிட்ட சொல்லிப்புடு..

இந்தா அஞ்ச ருவா.. போயி கம்மாரு
வெத்தல ரெண்டு ருவாக்கும், கொட்டை பாக்கு
ரெண்டு ருவாக்கும் ஒத்த ருவாக்கு பாலகாட்டு
புகையிலை சுருகும் கொஞ்சம் சுண்ணாம்பும்
வாங்கி வா..வாயி நம நமன்னுது..

சீடாக்கனுக்கு ஆக்தா மேலநல்ல மருவாதி.
அதைவிட பயம் சால்தி கூனிப்பாளையத்தாரு
எம்புட்டுபெரியமனுஷன்..பற்சாயத்துதலைவரு..
கூனிப் பாளையத்துக்கே ராசா.. ஊருசனம் கால்ல
விழுந்து கும்புடுற சாமி...அவரே ஆக்தாக் கால்ல
விழுந்து கும்புடுறாருண்ணா பூமாக்கிழவி எம்புட்டு
பெரிய மருவாதிக்கு சொந்தமான உசரு..

கூட்டு ரோட்டுல வண்டியை நிப்பாட்டி
இனிப்பு முட்டாய்க்கடையில் முட்டாயிங்க,
பலகாரங்கள் பழங்கள் வாங்கி கிட்டு வந்தான்...

இந்தா ஆக்தா.. கூனிப்பாளையத்தாரு மருவா
திக்கு அன்பா வாங்கி கொடுக்க சொன்னாரு.
உனக்கு..பொறுவ ஊட்டுல வந்து மருவாதிக்கு
பாக்கேன் னு சொன்னாரு ஆக்தா...

சோலி முடிஞ்சி போச்சு.. என்ன ஏன்
பாக்கோன்னும்.. கூனிப் பாளையத்தான்

செம்மண்ணும் கூழாங் கல்லும் வெரவி
போட்ட ரோட்டுல வண்டி கடக்கு முடுக்குன்னு
முட்டு கட்டை மேல ஏறி இங்குற தேரு
போலநகந்து போச்ச இரண்டு பக்கமும் பச்சை
பசேல்ன்னு வயக்காடுங்க.. சிலு சிலுன்னு
வயக்காட்டு காத்து... சல சலன்னு சிலுப்பிகிட்டு
ஏரி தண்ணி கால்வாயில ஓடி வயல் வரப்புல
பாஞ்சிக்கிட்டு இருந்துச்சி.

பச்சை நெல்லு கதிரு வாசம் மனக்கு
சொகமா வீச்சுச் சிழவி மேல புள்ளப் பொறப்பு

பார்த்த நீச்ச வாசனை... வீச்சுக் கு வயித்தை புரட்டுச்சு.. அப்பப்ப காத்துலவ வாசனை வந்து முக்குல நுழைச்சிட்டு சங்கடப்படுத்துச்சி சுந்தனுக்கு... வயக்காட்டு காத்துஅடிக்கிற பக்கம் அடிக்கடி மூஞ்ச திருப்பிக்கிட்டு வண்டியை ஓட்டினான்..

அட செத்த பயலே.. ஏ.. லே.. நேராப் பாத்து வண்டியை ஓட்டு.. என் மூஞ்ச அங்கிட்டு இங்கிட்டு திருப்பிக்கிடுதே பொட்டச்சி நாத்தம் தாங்கலியோ.. செத்த மட்ட.. ஒரு உசிரோட பூ வாசனை லே.. இது.. உன்னை பெக்கும்போது ஒன்ற ஆத்தாகிட்டயும் இந்தநீச்சநாதத்தம்தாலே.. வந்திருக்கும் நீச்ச நாத்தத்துல பொறந்தவனே.. ராவல பொட்டச்சியே உரசும் போது ஒன்னக்கமா வாசனையா இருக்குது இல்லை ஆம்பள கூட கொஞ்ச நேரம் படுக்கறதுல கிடைக்கிற சொகத்துக்கு பொம்பள எப்படி உசர கையிரா முறுக்கி திரிக்கிறா.. பாத்த இல்ல.. பண்ணே...

வண்டிய ஓரமா கெடத்து.. லே..

கிழவி நடந்தே குடிசைக்கு போய்க்கிடுதேன்..

பொட்டச்சிய ஓடம்பு சொகத்துக்கு தேடுற பயலுகளுக்கு பொட்டச்சிங்களோட வலி எங்க தெரியும்.. பொம்பள சொகத்துக்கு அலையிற நாய்ந்களா..

ஜியோ ஆத்தா மன்னிச்சுடு நான் ஒன்னுமே பேசலையே ஆத்தா... ஏன் என்னை இந்த வாட்டு வாட்டுற வாயால்.. கோவப்படாதே வாய் வார்த்தையாலே என்னை தீயச்சிபுடாதே.. செத்துடுவேன்தாயீ.. நீ சாமி உன் வாக்கு பலிக்கும்..

உன்னை ஊட்டுல விட்டுதேன்..

தாயி நீ எம்புட்டு பெரிய மருவாதிக்கு உள்ள உசரு...

நீ நேரத்தோட ஊடு போய் சேரு பக்கி

பொஞ்சாதி புள்ளைங்க மூஞ்ச பாத்து நாலு நாளாச்சன்னு சொன்னே போடா முதி அன்றை தூரம்தான் ஆத்தா நடந்தே போய்க்கிடுதேன்

நீ போ கூனிபாளையத்தான பார்த்தா நான் சொல்லிக்கிடுதேன்.. அவன் உனக்குத்தான் முதலாளி எனக்கு வெறும்பயல்தான் இன்னி லிருந்து எனக்கு கடன்காரப் பயல்.. உசிரே காப்பாத்திக் கொடுத்த பொறப்பு கடன்.

பூமாக்கிழவிகிட்ட.. உசருக் கடன் பட்ட வனுங்கதான் இந்த சுத்து பட்டு கிராமத்துல நெறைய கெடக்கானுங்க. ஆத்தா செத்த பொறவு ஒருபுடி சுடுகாட்டு மண்ணு ஆத்தா வாயில கொடுத்தாதான் இவனுங்க உசரு கடன் கழியும்.. அது வரைக்கும் எல்லாம் எனக்கு கடன் காரப்பயலுக்கத்தான்.. அராபாக்கோ.. கிழவி வாய் விட்டு கோ கோ ன்னு சிரிச்சிது..

சின்ன பேச்சுக்கு இம்புட்டு பெரிய வியாக்கி யானமா தாயீ.. மனசுக்குள் நெணச்சு கிட்டான்.. ஆனா ஒன்னு நெசம்.. ஆத்தா யார்கிட்டயும் எதையும் எதிர் பாக்குறதில்ல.. அதனாலத்தான் தகிரியமா எல்லாரையும் நெஞ்ச நிமித்தி திமிரா எடுத்து ஏறின்சி வீசிப்புடுது.

மத்த மனசாளுங்க கிட்ட பயமும், அவங்க கிட்ட இருந்து ஏதாச்சும் எதிர்பார்ப்போட வாழ்ந்தாதான் அவங்களைக்கண்டு பயப்படுனும் கோழை கும்பிடு போடனும்.. பூமாக்கிழவிக்கு எதுவும் அவசியமில்லை பூமி யில்.. உடல் உழைப்புல சொந்தக் கால்ல வாழ்க்கையை காலற நடந்து கடந்து போவற சாதி .

பூமாக்கிழவி..10
ரிஸ்வான்
தேநீர் நேரக்கதை

கூனிப்பாளையத்தாரோட பொஞ்சாதி க்கு முனு நாளா இடுப்பு வலி.. உசருப்போறாப்போல கத்திக்கிட்டு கெடந்துச்சி

அவங்க ஆத்தா ஊட்டுல பிரசவத்துக்கு போயிருந்தப்ப இடுப்பு வலி எடுத்துச்சன்னு

பஞ்சாயத்து ஆசுபத்திரிக்கு கொண்டு போனாக

அங்க ரெண்டுநாளா உசரு போறாப்பல கத்திக்கிட்டு கெடந்துச்ச.. குழந்த பொறக்குற நானும் ஒருக் கிழமைக்கு அதிக மாயிடுச்ச பொறப்பு வாசல்ல இருந்து இரத்தப்போக்கு இருந்துச்சி மருத்துவரும் மருத்துவச்சிங்களும் என்னென்ன வேவா செஞ்சி பாத்துட்டு... கொழுந்தை ஏடாகூடமா சிக்கி கிட்டு கெடக்கு.. ரெண்டு உசரும் பொழைக்கிறது கஷ்டம்னு.... ஆப்ரேசன் பண்ணனும்.. எங்காச்சும் பெரிய ஆசுபத்திரிக்கு சீக்கிரமா கொண்டு போங்கன்னாங்கு..

நாயுடு ட்ராக்டர்ஸ் புள்ள தாச்சியை கெட்திகிட்டு எங்கெங்கேயோ நாள் முச்சுடும் ஆசுபத்திரியெல்லாம் சுத்துனாங்கு.. எந்த ஆசுபத்திரி யிலையும்எடுக்கல். ஈக்காடுஆசுபத்திரிக்குகொண்டு போனாங்க இது கஷ்டமான கேச முடியாதுன்னு திருப்பி அனுப்பிட்டாங்க.. ஊரெல்லாம் சுத்திட்டு முடியல்லனு.. கடை சியில திருவள்ளுர் பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போனாங்க இது பெரிய ஆப்ரேசன் கேச இங்க பெரிய ஆப்ரேஷன் பார்க்கிற வசதி இல்லை ஏற்கனவே இரத்தப் போக்கு அதிகமா ஆயிடுச்ச பெரிய டாக்டர் இல்ல இங்க ஆப்ரேசன் பண்ண முடியாது... உசரு நாடி இறங்கி கிட்டு இருக்கு உசரு நிக்கும்னு சொல்லமுடியாது எதுக்கும் எழும்பூர் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போக சொல்லி திருப்பிட்டாங்கு.. ஆம்புலன்ஸ் வண்டிப் பேசி எழும்பூர் கொண்டு போக கால அவகாசமில்ல..

கூனிப்பாளைய நாயுடுக்கு மனசல இருந்த நம்பிக்கை போயிடுச்சி...தன்னோட ஊட்டுக்கு குத்துயிரும் கொலை உயிரா போறு உசரு வாழ்ந்த ஊட்டுலப் போவட்டும்னு நெனைச்சி வீட்டுக்கு கொண்ணாந்து கெடத்திட்டாரு. முச்ச பேச்சி இல்லாம புள்ளத்தாச்சி கெடந்துச்ச...இனி சாமி விட்ட கதின்னு மனசை தேத்தி கிட்டு அழ ஆரம்பிச்சுட்டாரு..

ஊருசனம் நாயுடு ஊட்டு முன்னாடி கூடிக் கெடந்துச்சிங்க... வீடு சாவுக் கலை கட்டி கெடந்துச்ச.. ஊருல காத்து வாக்குல வாய் சேதி கேட்டு பூமாக்கிழவி தானா வந்துச்ச..பொறவு நடந்தது எல்லான்தான் உங்களுக்கு தெரியுமே...

ஆத்தா.. உன் பேச்சை தட்டாம நான் போய்க்கிறேன் கூனி பாளையத்தாரு வாயிலே இருந்து நீதான் என்னை காப்பாத்தனும் பொழப்பு போயிரும் தாயீ ஒன்னை நடுக்கால விட்டுட்டு போயிட்டேன்னு

கோவத்துல வெட்டிப் போட்டுவாறு..

நீ போடா பயலே ஆத்தா பாத்துக்கிடுதேன்

வரேன் தாயீ.. சாமி உன்னை ரொம்ப காலம் உசரோட செல்வாக்கோடு வைக்கோணம் தாயீ..

எலா முதி கடையில வாங்குன முட்டாயும், பழமும் வண்டியில கெடக்கு.. போறு வழியில உன்னோட வாய் செலவுக்கு வச்சுக்க... ஒன் பொஞ்சாதி புள்ளைங்களுக்கும் குடு..

சொக்கன் ஆத்தாவைப் பார்த்து கையெடுத்து கும்பிட்டான்..

கந்தன் வண்டி மாடுகளை கெளப்பிகிட்டு புறப்பட்டான.... பெத்த தாயை அனாமத்தா ரோட்டுல வீட்டுட்டுப் போறது போல மனசல பாரம் இருந்துச்சி கந்தனுக்கு. மழை நின்னுப்போன மாதிரி இசோ, ன்னு கெடந்துச்ச மனச..

பூமாக்கிழவி திரும்பி திரும்பி பாத்து கிட்டே போனான்.. என்ன மனுவி.. பொம்பள சாமி.. ராக்காச்சி தாயீ..

கந்தன் இதுக்கு முன்னார கெழவிய பாத்தது கூட இல்லை.. கூனிபாளையத்தார் வீட்டுல பாத்ததுதான் வண்டியில வர்ற வழியில ஏற்பட்ட கொஞ்சம் கால உறவுதான்..

ஆத்தா.. என்னையும் உங்கிட்ட கடன்கார னாக்கிட்டியே.. தாயீ..

தொடரும்...

அம்மன் துணை

அகந்தன்னில் நிறைந்திருப்பாள் ஆதி சத்தி
 அருள்வேண்டி யவள்பாதம் பணிந்து போற்றி!
 கீகத்திலவள் நாமங்கள் சொல்லிச் சொல்லி
 இரவுபகல் காலங்கள் இனிமை சேர்ப்போம்!
 சிகரமென ஏற்றங்கள் வந்து சேரச்
 சிந்தையிலே நாயகியைக் கொண்டு வாழ்வோம்!
 பகர்ந்திடுவோம் அவள்நாமம் பக்தி கொண்டே
 பாரெல்லாம் பெருகட்டும் பக்தர் கூட்டம்!

பனிமலையில் பரமனுடன் வீற்றி ரூப்பாள்
 பலகோடி மக்கள்தம் குறையைத் தீர்ப்பாள்!
 கனிவுடனே தாயவளும் கருணை நல்கக்
 கரங்கூப்பி வணங்கிடுவோம் கோயில் தன்னில்!
 மணிமுடியைப் புண்மிருக்கும் அழகாம் தேவி
 மகிமையிகு அவளுருவை மனத்தில் கொள்வோம்!
 பணிந்திடுவோம் அவள்பாதம் பக்தி கொண்டே
 பாரெல்லாம் பெருகட்டும் பக்தர் கூட்டம்!

அன்னைநீயே சிவகாமி ஓளிர்வாய் என்றும்
 அன்புருவம் காவிந்யும் காப்பாய் அம்மா!
 மன்றாடி வேண்டுகின்றோம் குன்றா தன்பைக்
 குறைவிலாது வழங்கிடுவாய் அம்மை நீயே!
 மன்னுக்கு மழைதருவாய் சக்தி தாயே
 மன்றாடி வேண்டிடவே தேடி வந்தேன்!
 பண்ணினையே பழத்திடுவோம் பக்தி கொண்டே
 பாரெல்லாம் பெருகட்டும் பக்தர் கூட்டம்!

பாவலர் வெற்றிச்செல்வி

(ஜெகதீஸ்வரி ரவீந்திரன்)

ஆஸ்திரியா

புகையிலை தவிர்ப்போம் புத்துலகம் படைப்போம்

WHO இன் உறுப்புநாடுகள் 1987 இல் உலக புகையிலை எதிர்ப்பு தினத்தை உருவாக்கியது, இது புகையிலை தொற்று நோய் மற்றும் தடுக்கக்கூடிய மரணம் மற்றும் நோய்களுக்கு உலகளாவிய கவனத்தை ஈர்க்கிறது. இந்த நாள் மேலும் பரவலான புகையிலை பயன்பாடு மற்றும் எதிர்மறையான உடல்நல பாதிப்புகள் குறித்து கவனத்தை ஈர்க்கும் நோக்கம் கொண்டது, இது தற்போது உலகளாவில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 8 மில்லியனுக்கும் அதிகமான இறப்புகளுக்கு வழிவகுக்கிறது, இதில் 1.2 மில்லியன் பேர் புகைபிடிக்காதவர்கள் இரண்டாவது புகை பழக்கத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள், பொது சுகாதார நிறுவனங்கள், புகைப்பிடிப்பவர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் புகையிலை தொழில்துறை

யினரிடமிருந்து இந்த நாள் உற்சாகம் மற்றும் எதிர்ப்பை சந்தித்துள்ளது.

WHO மற்றும் உலக

புகையிலை எதிர்ப்பு தினம்

உலக சுகாதார தினம், உலக இரத்த கொடையாளர் தினம், உலக நோய்த்தடுப்பு வாரம், உலக காசநோய் தினம், உலக மலேரியா தினம், உலக ஹெபடைடிஸ் தினம், உலக சாகஸ் நோய் தினம், உலக நோயாளி பாதுகாப்பு ஆகியவற்றுடன் நிச்சிறு ஆஸ்குரிக்ப்பட்ட 11 அதிகாரப்பூர்வ உலகளாவிய பொது சுகாதார பிரச்சாரங்களில் WNTD ஒன்றாகும்.

May 31 ந்தேதி ஒவ்வொரு ஆண்டும் புகையிலை எதிர்ப்புதினமாக நாம் அனுசரித்து கொண்டிருக்கிறோம்... இந்த வருடம் புகையிலை நமது சுற்றுச்சூழலுக்கான ஒரு மிரட்டல் என்ற வார்த்தையை வலியுறுத்தி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று உலகசுகாதார நிறுவனம் வேண்டுகோள் வைத்திருக்கிறது... theme for 2022 world no tobacco day... we need food not tobacco... நமக்கு நல்ல உணவு வேண்டும்... புகையிலை வேண்டாம்!!!

நமது புகையிலையில்லா இயக்கத்தின் மூலமாக கடந்த பத்தாண்டுகளில் பள்ளி கல்லூரிகள் மற்றும் பொது இடங்களில் நடை பெற்ற நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட முகாம் களில் 2000க்கும் மேற்பட்ட புற்று நோய் நோயாளிகளை ஆரம்பநிலையில் கண்டறிந்து காப்பாற்றியிருக்கிறோம்... பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களை புகையிலை மெல்லும் பழக்கம் மற்றும் புகைபிடிக்கும் பழக்கத்தில்

இருந்து மீட்டெட்டுத்திருக்கிறோம்... ஆனாலும் இன்றும் பல இடங்களில் பொது இடங்களில் புகைப்பவர்கள் குறைந்தபாடில்லை... அது புகைப்பவர்களை தாண்டி சமூகத்தில் உள்ள அனைவரையும் பாதிக்கக்கூடிய செயல்..எனவே புகையிலைக்கு எதிர்ப்பான மனநிலையை அனைவரும் மேற்கொண்டு புற்றுநோயை ஒழிப்பதற்கான முயற்சிகளில் நம்மையும் ஈடுபடுத்திக்கொள்வோம்.... புற்றுநோய் மற்றும் புகையிலை பயன்பாடு நகமும் சதையும் போல... தலைமுடியில் இருந்து கால்நுனிவரை பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய பொருள் புகையிலை...

world health organisation எனப்படும் உலக சுகாதார நிறுவனம் health அதாவது நலம் என்பது உடல்நலரீதியாக மனநலரீதியாக சமூக ரீதியாக நலத்துடன் இருப்பதே உண்மையான நலம் என்கிறது...உடலில் ஊனம் இல்லை என்பதாலோ அல்லது நோய் எதுவும் இல்லை என்பதாலோ நலமுடன் இருப்பதாக சொல்ல முடியாது என்கிறது... அப்படி ஒரு நலத்தை நாம் பெற வேண்டியது மிக அவசியம்... அது இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்து இயற்கைக்காற்றை சவாசித்து அவ்வப்போது அந்த இயற்கையான வாழ்வியலை போதித்த தமிழையும் வாசித்து அனைவரையும் மனி தநேயத்தோடு நேசித்தால் மிக எளிமையாக அது சாத்தியம்...

வீர மருந்துதன்றும் விண்ணோர் மருந்துதன்றும் நாரி மருந்துதன்றும் நந்தி அருள்செய்தான் ஆதி மருந்துதன் றறிவார் அகவிடஞ் சோதி மருந்திது சொல்லவோன் ணாதே .

என்றுதிருமூலர் சொன்ன மருந்துப்பற்றியும் மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று

என்று வள்ளுவர் காட்டிய மருத்துவத்தை மும் ஆய்ந்து அறிய பல ரகசியங்கள் புதைந்திருக்கின்றது.... எனவேதான் தமிழையும் அவ்வப்போது எடுத்துக்காட்டி மனித மருத்துவத்திற்கான வழிமுறைகளோடு ஆரோக்கியத்தின் அவசியத்தை நமது கட்டுரை அலசிக்கொண்டிருக்கிறது...

சில மேடைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன்... தினமும் அரைமணி நேரம் உடற்பயிற்சி உடலை செம்மைப்படுத்தி ஒருமணி நேரம் தமிழ் இலக்கியங்களை வாசித்து மனதை பக்குவப்படுத்தி அனுதினமும் எல்லா மணி நேரமும் சக மனிதர்களை நேசித்து வாழ்ந்தால் உலகசுகாதார நிறுவனம் சொல்லும் உண்மையான நலத்திற்கு வழிவகுக்கும்...

சிகெரெட் (புகை) மற்றும் ஹான்ஸ் போன்றவை வாயில் மெல்லுதல் இரண்டும் ஒன்றுதான். புகையிலையில்நிக்கோடின்உள்ளது இந்தநிக்கோடின் அதிகநச்சுத்தன்மை உடையது மற்றும் அந்த பழக்கத்திற்கு அடிமையாக்கும் தன்மை உடையது. இந்தியாவில் ஒரு வருடத்தில் 9,00,000 (ஒன்பது லட்சம்) பேர் புகையிலை உபயோகப்படுத்துவதால் ஏற்படும் நோய்களால் இறக்கிறார்கள். புகைபிடிப்பதால் ஏற்படும் புற்றுநோயால் இறப்பவர்கள் 30 வயது முதல் 69 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆவார்கள்.

புகைப் பிடிப்பதால் ஏற்படும் நுரையீரல் புற்றுநோய், புகைப் பிடிப்பவர்களை விட புகைப்பவர்களின் அருகில் இருந்து அந்த புகையைச் சுவாசிப்பவர்களுக்கு நுரையீரல் புற்றுநோய் 10 மடங்கு அதிகமாக வர வாய்ப்புள்ளது. நுரையீரல் புற்றுநோய் 87 சதவீதம் புகைப்பிடிப்பதால் வருகிறது. நுரையீரல் மட்டும் இல்லாமல் வாய், தொண்டை, கணையம், கழுத்து, சிறுநீரகம், சிறுநீர்ப்பை போன்றவைகளில் ஏற்படும் புற்றுநோயும் புகைப்பிடிப்பதால் அதிகம் வருகிறது.

ஹான்ஸ், புகையிலை போன்ற மென்று உபயோகப்படுத்தும் புகையிலையினால் தொண்டை, கணைம், பல்ஸறுகள் போன்ற வற்றில் புற்றுநோய் ஏற்படுகிறது. புகைப் பிடிப்பவர்களுக்கு அதிக அளவில் ஹார்ட் அட்டாக் மற்றும் சளி, இருமல், அல்சர், கை, கால் பக்கவாதம் (வீய) போன்றவைகளும் பெரும் அளவில் இருக்கிறது.

புகைப்பிடிப்பதை நிறுத்தினால் உடனடியாக தெரியும் பலன்கள்

□ புகைப் பிடிப்பதை நிறுத்திய அடுத்த 20 நிமிடங்களில் இரத்தக் கொதிப்பு அளவு குறையும்.

□ புகைப்பிடிப்பதை நிறுத்திய அடுத்த 8 மணிநேரத்தில் இரத்தக்தில் கார்பன் மோனாக்சைடு சரியான அளவில் இருக்கும்.

□ இரண்டு முதல் 3 மாதங்களில் இரத்த ஒட்டம் அதிகரிக்கும் மற்றும் நுரையீரலில் வேலை 30% முன்பைவிட அதிகரிக்கும்.

□ 5 முதல் 9 மாதங்களில் இருமல், சோர்வு, முச்சவிடுவதில் சிரமம் போன்றவைகள் குறையும்.

□ ஒரு வருடத்தில் ஹார்ட் அட்டாக் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் 50% குறையும்.

□ புகைப் பிடிக்காதவர்களுக்கு பக்கவாதம் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் எந்த அளவுக்கு குறைவோ அந்த அளவுக்கு புகையை நிறுத்தி 5 வருடங்களில் அதே பலனை புகை நிறுத்தியவர்களுக்கும் கிடைக்கும்.

புகையை நிறுத்திய 10 வருடங்களில் நுரையீரல் புற்றுநோயால் இறப்பவர்கள் எண்ணிக்கை, 50% குறைந்துள்ளது.

புகைப்பிடிப்பவர்கள் கூறும் காரணங்கள்

புகைப்பிடிப்பவர்கள் புகைப்பிடிக்க நிறைய காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். புகைப்பிடித்தால் ஊக்கம் சுறுசுறுப்பு உண்டாகும், டென்சனாக

NO SMOKING

இருக்கும்போது, சிகெரெட் தொட வேண்டும் என்ற எண்ணம், புகை பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் (புகைக்கு அடிமையாதல்) இது போன்ற நிறைய காரணங்களை புகை பிடிப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதுபோலவே, புகையை நிறுத்த நிறைய வழிகள் இருக்கின்றன.

புகைப்பிடிப்பதை நிறுத்தும் வழிகள்

- புகைப்பிடிப்பதை நிறுத்தினால் என்ன நன்மை என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். புகைப்பிடிப்பதைத் தவிர வேறு பொழுதுபோக்கு வழிகள் என்ன என்று யோசனை செய்து அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
- குடும்பத்தினர், குழந்தைகள் நலனை கருத்தில் கொள்ளவும்.
- நன்பர்கள் மற்றும் நலன்விரும்பி கருடன் கலந்து ஆலோசிக்கவும்
- சர்க்கரை இல்லாத படுல்காம் அல்லது சாக்ஷைட் போன்றவற்றை புகைபிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வரும் போதும் சுவைக்கலாம்.
- மீண்டும் புகைப்பிடிக்காமல் இருக்க இப்பழக்கத்தை நிறுத்த உதவிய சம்பவங்களை நினைத்துப்பார்க்கவும்,

- புகைபிடிக்க சொல்லி நன்பர்கள் தாண்டினாலும் வேண்டாம் என்று மனங்றுதியுடன் மறுக்க வேண்டும்
- புகைபிடிக்கும் இடங்களில் இருப்பதை தவிர்க்கவும்.
- புகைப்பிடிக்க தூண்டும் பொருள்களை நாம் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்தவும்

இத்தனையும் கடைப்பிடித்து மீண்டும் புகைப்பழக்கம் ஆரம்பிக்க நேரிட்டால் மனம் தளரவேண்டாம், மீண்டும் முயற்சிக்கவும், மருத்துவரை ஆலோசித்து இந்தப் பழக்கத்தை கைவிடவும்.

புகையிலையில்லாத சமுதாயம் படைப் போம்... புற்றுநோயை ஒழித்து மகிழ்ச்சியாக வாழ்வோம்.....!!!

மருத்துவர். க.கலைவெந்தன்.

தலைவர், அகில உலக தமிழ்நன்பர்கள் சமூக இயக்கம் மற்றும் புகையிலையில்லா சமுதாய இயக்கம். அலைபேசி : 99949 77181 / 79040 49259

இயற்கை - Nature

புத்தனுக்கு போதீமரம்
குப்பனுக்கு ஏது மரம்?

ஒஸான் படலம்
வூட்டையால் துணப்ப படலம்
வீசுமாக் காற்றும்; மரங்கள்
வீழ்ந்திடும் போழ்தும்

'ஏசி'க் காற்றும் இனி
ஏழழுக்கு எட்டாக் கணி
மரங்கள்
பூமித்தாயின்
பூர்விக் சேய்கள்
வளர்த்தால் நேயமாய்த்
தீர்க்கும் நோய்கள்
வளர் விடாமல்
வாளால் அறுப்பவர்கள்
வஞ்சக மனிதப் பேய்கள்

மரமெனும் தாயை அழிக்க
மரத்தீனாலான கோடரியை
மனிதனும் துணைக்கு அழைக்க
வளர்த்த கிடா மார்பினில் பாயென
வளர்த்து விட்டோம் துரோகச் சேயினை
நிழலில் அன்னையாய்
தென்றலில் கண்ணியாய்
ஸ்ரூவிகையில் மருத்துவனாய்
ஓயாமல் உழைக்கும் மரங்களை
ஓயாமல் அழிக்கும் மர மண்டைகளே
சாபமும் கோபமும் சுனாமியாகி
சாம்பக்கின்றன மரத்தண்டுகளை

அலையாத்தீக் காடுகளே
அலைகளோடுப் போராடுதே
அரண்களாய்க் காக்கும்
மரங்களைப் போக்கும்
மனங்களை என்னென்பேன்?!
குணாங்களில் புண்ணென்பேன்

ஸரக்குலை களைப்போன்ற
ஸரப்பத நிலங்களையும்
எழிலார்ந்து வளர்ந்துவரும்
இயற்கைத்தரும் வளங்களையும்
வேரருக்கும் தீயகுணைம்
வேண்டாமெம் நாட்டினிலே
வேண்டுகோளை உங்களிடம்
விடுக்கீன்றேன் பாட்டினிலே

பிழையினைச் செய்தாய் பொறுப்பிலா மனிதா
மழையினை எப்படி மேகந்தரும் எனிதாய்?
சுரண்டும் மணலால் சும்மா தங்குமா
திரண்டு வருகின்றத் தண்ணீர் எங்குமே?

கறந்த பாலும் கணமடி புகாதே
வறண்ட நிலமும் வளத்தீனைத் தராதே

கட்டிலுக்கும் தொட்டிலுக்கும் மரக்கட்டை
கட்டையாகிப் போன்பின்பும் மரக்கட்டை
மட்டில்லாச் சேவைகளைச் சுரங்களுந்தான்
மனிதனுக்குச் செய்துவந்தும் மறந்துபோனான்

இயற்கையெனும் இளையகண்ணி மரமென்போம்
இறைவனளித்த ஈழல்லா வரமென்போம்
செயற்கையாய்க் காண்பதொம் வெறுந்தோற்றம்
செழுமையினைத் தந்திடுமே பெருந்தோட்டம்

வாழைவைப்போம் வளர்த்தோங்கும் மரங்களைத்தான்
வதைத்திடுவோம் அழிக்கும் கரங்களைத்தான்
கழுவைவைப்போம் சுற்றுப்புற உரங்களைத்தான்
சொல்லிவைவைப்போம் சந்ததிக்கும் தரங்களைத்தான்

“கவியன்பன்” கலாம்
அதிராம்பட்டினம்

ஸால்ட் !

இனைக்கு மொன்றைப் பாலமென்போம்!

இறுக்கி யுறுதி நிலைத்திருக்க
அனையாய் இடையில் அமைந்திருக்கும்
அழகுப் பாலம் பயனளிக்கும்!
பின்னும் அன்புப் பாலமன்றோ!
துணையாய்த் தொடர உதவிடுதல்
துழிப்பாய் நட்பின் பாலமதே!

மண்ணும் சாந்தும் குழந்தீட்டு
மனிதர் கட்டும் பாலமெல்லாம்
தீண்ண மாய்நல் வூறுதியுடன்
தீகழு மென்ற ஜயமுண்டே!
உண்ணு முணவை உயிர்க்களிக்கும்
உழுவுப் பாலம் உன்னதம்தான்!
எண்ணும் எண்ணம் ஈடேற
என்றும் கல்வி பாலமதே!

கால மென்னும் பாலமது

கருத்தா யினைக்கும் தலைமுறையை!
சாலச் சிறந்த வாழ்வியலில்
சான்றாம் வேரும் விழுதுகளும்!
சீல முடனே வாழ்ந்திடவே
சீராய்க் கற்போம் இலக்கியத்தை!
ஆல மரமாய்ச் செழித்தோங்க
அறிவுப் பாலம் அமைந்திடுமே!

ஓசூர் மணிமேகலை

அர்மா

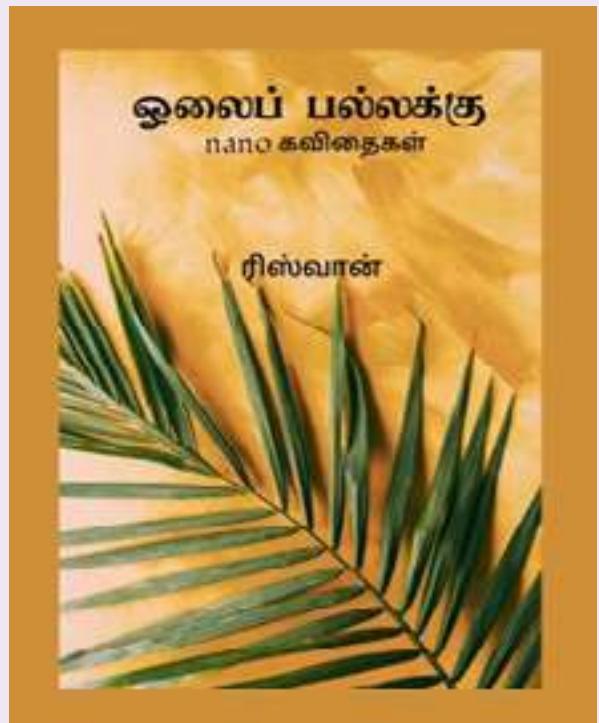
அன்னையார் தீனம்
அம்மாவை வணங்கினான்
அம்மாவுக்கு பிடித்த உணவு
புத்தம் புதிய ஒடை
எல்லாம் கொடுத்தான்
பழைய நினைவுகளை
பேசி மகிழ்ந்தான்
தன் மகவுகளை
அம்மாவோடு விளையாடச் செய்தான்
மகிழ்வான தருணமென்று
முகநூலில் பதிவு போட்டான்
மாலை நேரம்
அம்மாவிடம் விடைபெற்று
முதியோர் இல்லத்திலிருந்து
வெளியேறிச் சென்றான்

செ. இலட்சுமணக்குமார்
ஈரோடு

நேரய்க்கையின் தீரங்கள்

அதிகாலை பனியை
ஊடறுக்கும் மருந்தின் நெந்தி
குறிப்பேகுகளை மைநிரப்பும்
செவிலிகளின் குரல்கள்
அத்தனையிலிருந்தும் ஊடாக
நெற்றியில் முத்தமிட்டு பிரியும்
தகப்பனின் கண்களிலிருந்து
எல்லாவற்றையும் மீறி பூ பூக்கிறது
எனக்கான ஒரு சூரியன்.....

தினுஷா மகாலிங்கம்
லிலங்கை

வானத்தில் பறந்தது தாய் பறவை
தூரத்தில் மரம் வெடரும் சப்தம்
கூடால் பசியுடன் குஞ்சுகள்

வளைந்து நெரிந்து
நினிர்ந்தும் உடையவில்லை

காற்றுடன் சேர்ந்து
வாடி பழகிக் கொண்டிருந்தது

இற்றில் நாணல்

கைநழுவி தரையில் விழுந்தும்
உடையவில்லை முட்டை
கணக்கு நோடால்

பூநியின் தலையில் ஓயால்
கொடைக் கொண்டே இருந்தது
அருவி

பயத்துடன் மெதுவாக நடந்தது நிலவு
பாதைகள் எங்கும் நெருஞ்சி மூகள்
நடசத்திரங்கள்

இர்த்த ராத்திரியில் மணி
மனிதர்கள் கையில் குடை
கூடடத்தில் இற்பனைத் தேடுனேன்

பெண்களின் உள்ளாடகளை
அணிந்திருந்தனர் சில இங்கள்
வலை தளங்களில்

இருளில் மேகச்சேற்றில்
நெரிந்து கொண்டிருந்தது மண்பழு
நின்னால்

இரண்டு இதயங்கள்
சுவாசித்துக் கொண்டிருந்தன
உதருகளின் வழியாக
முத்தற்

முச்சு திணைற முத்துமிடாள்
முகத்தை புதைத்து அழுதாள்
விதவையின் கடிலில் தலையணை

ரிஸ்வான்
TEA BREAK KAVITHAIGAL

இந்தியாவின் முதல் பொதுவுடமை வாதி, இந்திய விடுதலைப் போராளி, தொழிற்சங்கவாதி எனப் பலராலும் அறியப் பட்ட பன்முகத் திறனாளர் சிந்தனைச்சிற்பி சிங்காரவேலர். இவர் இந்திய விடுதலை மீது வீழாத பற்றும் தொழிலாளர்கள் மீது தீராத நேயமும் மக்கள் மீது மாறாத அன்பும் கொண்டவராக, தம் வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்தார். அவர் பிறந்து 173 வருடங்கள் ஆகிவிட்ட நிலையில், அவர் இந்த தமிழ் மண்ணுக்கு ஆற்றிய பணிகள் அளவிடற்கரியன். அவரின் பணிகள் இன்ற ஸவும் நமக்கானப் புதிதுபுதிதானத் திறப்பு

களைத் தந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

கம்யூனிஸ்டுகள் தன் வரலாற்றை, ஆவணங்களை வெளியிடவோ வெளிப் படுத்தவோ கூடாது என்ற சூழலில் அதே கொள்கை பிடிப்போடு வாழ்ந்தவர் தான் சிங்காரவேலர். அவரைப்பற்றியமுழுமையான தகவல்களை நம்மால் அறிந்து கொள்ள இயலாத்தற்கு இதுவே காரணம். என்றாலும் அவர் காலத்தில் அவரோடு வாழ்ந்தவர்கள் அவரை உளவு பார்த்த உளவாளிகள், அரசு அறிக்கைகள், அவருடைய எழுத்துக்கள், ஏடுகள் போன்றவற்றிலிருந்து அவரைப்

பற்றி ஓரளவு தெரிந்து கொள்ளும்போதே வியப்பு மேலிடுகிறது. இடைவிடாமல் அவர் செய்த பணிகள் நமக்கு முழுமையாகக் கிடைத்திருக்குமே யானால் இன்னும் அளப் பரிய பெருமித்ததை நாம் அடைய வழி வகுத்திருக்கும்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார், அயோத்திதாசப்பண்டிதர், இரட்டைமலை சீனிவாசன், பெரியார் ஆகியோர் 150 ஆண்டுகள் கடந்த பின்னும் அவர்களுடைய கொள்கைகள் நமக்குப் பேசுவதற்கும் எழுது வதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் தேவைப் படுவதைப் போல சிங்காரவேலரின் கருத்துக் கள் சிந்தனைகள், எழுத்துக்கள் இன்றளவும் தேவைப்படுகின்றன. இன்றைய நடப்பு அரசியலுக்கும் அவருடைய கருத்துக்கள் பொருந்தி போவதையும் காண்கிறோம்.

தற்பொழுது இந்தியாவில் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் கடுமையான உழைப்பு அவர்களின் உழைப்பு சுரண்டல் ஆகியன நின்ற பாடில்லை. அக்காலத்தில் உழைப்புச் சுரண்டல் பற்றிப் பகிரங்கமாக தம் கட்டுரையில் எடுத்துரைத்தவர் சிங்காரவேலர்.

பெரிய முதலாளிகளின் பெருக்கத்தால், சிறுசிறு முதல் வைத்து தொழில் நடத்தும் சிறுமுதலாளிகளாகிய சில்லறைக் கடைத் தொழிற்சாலைகள் (கைப்பட்டறைகள்) மூலம் சாமான்கள் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்வார்களும், கொஞ்ச பூமியை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யும் குடியானவர்களும் நாளடைவில் சாலைகளைத் தொழிற்சாலைகள் கூட்டத் தையே சேர்ந்து விடுகிறார்கள்.

இதற்கு இரண்டு காரணங்களுண்டு. முதலாவது, சிறு முதலை வைத்து செய்யப் படும் வியாபாரம் எதுவும், பெருத்த முதலை வைத்து செய்யப்படும் வியாபாரத் துடன் போட்டி போட முடிவு தில்லை. இரண்டாவது, இயந்திர முறைகள் வலுத்து விட்டதினால், சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளை வைத்து வந்த சிறு பட்டறை முதலாளிகளின் தொழில் அனுபவம்

பயனில்லாமல் போய், அவர்கள் கண்டப் பட வேண்டியவர்களானார்கள். மற்ற வகுப்பிலிருப்பவர்களும் இயந்திரச் சாலைத் தொழிலாளர் கூட்டத்திலேயே சேர்ந்து விட்டதால் தொழிலாளிகளைதைய எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வந்தது.

(ம.சிங்காரவேலரின் சிந்தனைக் களஞ்சியம். பக்கம் 195. குடியரசு / 25-10-1931.)

இது போன்று பல கட்டுரைகளைத் தொழிலாளர் தோழர்களுக்கு பல விழிப் புணர்வு கட்டுரைகளை எழுதியதோடு தொழிற்சங்கக் கூட்டங்களைக்கூட்டவும் தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கவும் செய்தவர்.

தொழிலாளர்களைதையே அவர் பேசும் பொழுது, “தற்போது இந்தியாவில் தொழிலாளர்களின் நிலைமை திரிசங்கு சொக்கம் போல உள்ளது. தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம் கிடையாது. அவர்களின் வீரம் போய்விட்டது. பண்டைய கைத்தொழிலை விட்டுவிட்டு கூலிக்காக அடிமைப்பட்டு வாழ்கிறார்கள். வசிப்பதற்குச் சொந்தமாக இடமில்லை. அவன் எல்லாவற்றிற்கும் காரண காந்தாவாக இருக்கிறான். ஆனால் அவனைப் பற்றி கவனிப்பார் யாருமில்லை” மிக வேதனைப்பட்டு பேசினார். இந்தக் கருத்தை உள்வாங்கி பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள்

“**சித்திர சோலைகளே**
உம்மை திருத்த இப்பாரினிலே
எத்தனை தோழர்கள்
ரத்தம் சொரிந்தனரோ
உங்கள் வேரினிலே”
எனப் பாடியிருப்பார் .

இது குறித்துத் காந்தியாருக்கு அவருடைய சுயராஜ்யம் பற்றி விமர்சிக்கும் கட்டுரையில் «காந்தியார்சுயராஜ்யத்தில்தனி உரிமைகள் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. இதனால் பொருளாதார அடிமைத்தனம் நிலைத்து விடும். தொழிலாளிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உண்ணப் போதுமான உணவு இல்லாமல் போகும். இன்றைக்கு உள்ளதைப் போலவே

அன்றும் இருக்கும் இந்த சுயராஜ்யம் வேண்டுமா என கேட்கின்றேன்? எனெனில் காந்தியராஜ்ஜியத்தில் தற்போது உண்டாகிய நிலைமையாகிய பொருளாதார வித்தியாசமே நிலைத்து வரப்போகிறது. ஆயிரம் பெயர்கள் மாத்திரம் எல்லா நிலங்களையும் நீர்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் வீடு வாசலையும் வங்கிகளையும் வைத்திருப்பர். ஆனால் கோடானு கோடி மக்களும் இவை ஏதும் இன்றி, சொந்தம் இன்றி உண்ண போதுமான உணவின்றி, உடையின்றி வேலை நிச்சயம் இன்றி உழைத்து கஷ்டப்படப் போகிறார்கள். காந்தியாரின் சுயராஜ்யம் அதுதான் சிலருக்கு வரப் பிரசாதம், நல் பாக்கியம். இதுதான் பெரும்பான்மையோருக்கு வருகின்ற துர்ப்பாக்கியம்". அப்படியே இன்றளவு ஆளும் மத்திய அரசை நாம் பொருத்திப் பார்த்தால் அந்த காந்தி கண்ட சுயராஜ்யம் பற்றியும் பிஜேஜி அரசு நடத்தும் கோலத்தையும் பொருத்தி பார்த்தோம் என்றால் அன்றைய நிலையும் இன்றைய நிலையில் சிங்காரவேலர் சொன்னது சரிதான் என விளங்கும். இந்தியா சுதந்திரமடைந்து இதுநாள் வரையில் உழைப்பு சுரண்டல் அப்படியே நிகழ்ந்து கொண்டுதானிருக்கின்றன எனும் பேருண்மையை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

முதலாளிகளின் உழைப்புச் சரண்டலை எடுத்துக்காட்டவே மார்க்கஸ் எங்கல்ஸம் இணைந்து வெளியிட்டது "கம்யூனிஸ்டு அறிக்கை" அந்த அறிக்கையை அவர் முதன்முதலில் தமிழில் எளிமைப்படுத்தி தன் இதழான 'சுதர்மா' வில் வெளியிட்டார். அதை "மானுடத்தின் ஆவணம்" எனச் சிறப்பித்திருந்தார். அதனால்தான் அவர் வர்க்கபேதம் ஒழிந்தால் சாதி, மதப்பேய்கள் சடுதியில் ஒழியுமென ஆணித்தரமாக நம்பி னார். அதையே அனைத்துத் தொழிலாளர் தோழர்களிடத்து பரப்புரையும் செய்தார். தன் வாழ்நாளில் கம்யூனிசத்தை இந்தியாவில் முதன்முதலாகக் கொண்டுவந்து தொடர்ந்து பரப்புரை செய்த பெருமை இவரையே சாரும்.

"ரஷ்யாவில் கம்யூனிசம் ஏற்படுவதற்கு

முன்னரே தம் இயக்கத்தை நடத்தியவர் சிங்காரவேலர்" என அவரின் இரங்கல் கூட்டத்தில் பேசியவர் தான் பேரறிஞர் அண்ணா. 1917இல் சென்னையில் தொழிற் சங்கங்கள் கட்டி எழுப்பிய போது ரஷ்யாவில் முறையான கம்யூனிசம் ஏற்படவில்லை. 1919 இல் தான் ரஷ்யப் புரட்சி ஏற்பட்டது. அப்பொழுதுதான் கம்யூனிசம் என்ற சொல் பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. 1922 ல் ஒத்துழையாமை இயக்கத் திற்காக நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கயா மாநாட்டில் "உலக கம்யூனிஸ்டுகளின் சார்பாக நான் இங்கு நின்று உங்களுடன் உரையாற்ற வந்திருக்கின்றேன்" என்ற அவர் பேசிய தருணம் தான் வரலாற்றின் பொன்னேடுகளில் பொறிக்க வேண்டிய தருணம். அதற்குப் பிறகு 1927-இல் ரயில்வே போராட்டத்தை அவர் நடத்தியபோது வட இந்தியா தென்னிந்தியா ஆகிய பகுதி மாநிலங்களிலும் 10 நாட்களாக தொடர்ந்து ரயில்வே மறியல் போராட்டம் நடந்தது. எந்த ரயில்களும் ஓடவில்லை. இது ஆங்கில அரசுக்கு எதிராக கடுமையான போராட்டமாக இருந்தது. ஆங்கில அரசு தொழிலாளர்களைக் கடுமையான அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கியது. இதனால் இவர் பத்து வருடம் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்றார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வறுமை

விதவிதமாய் வண்ணாங்களை தீட்டி கொண்டிருந்தான் அவன்

அன்பிற்கு வெள்ளை நிறத்தை தீடியவன் மகிழ்ச்சிக்கு நீலத்தையும் வெறுப்பிற்கு கருப்பையும் சூழ்நியவாறு வெறுமையின் நிறத்தை தேடிகொண்டிருக்க

உணவின்றி அழுத மகளின் கண்களில் நிறங்களாற்று வழந்துகொண்டிருந்தது

வறுமை

- கவிஞர் சாய்சக்தி சர்வீ
பொள்ளாச்சி

அப்போது சிங்காரவேலருக்கு தென்னாட்டி ஹம் வடநாட்டிலும் செல்வாக்கு இருந்தது. இதைப் பற்றி பேரா. தா. பாண்டியன் அவர்கள்’ வட இந்தியா கராச்சி கொல்கத்தா போன்ற நகரில் உள்ள இதர கம்யூனிஸ்டுகள் இவரை எப்படித்தான் அறிந்திருந்தனரோ என்று தெரியவில்லை” என்று ஆச்சரியப்பட்டு சொன்னார். இவ்வாறு தொழிலாளத் தோழர்களின் உரிமைக்காக தன்னையே ஈகம் செய்தவர் அவர்.

சிங்காரவேலர்யானைகவுனிமாநகராட்சி உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போது அவர் அங்கே பல புரட்சிகரமான முன்னெடுப்புகளை மேற்கொண்டார். முதலில் தான் உறுப்பினராக உறுதியேற்ற போது கடவுள் சாட்சியாக என்று கூறாமல் ‘உளமாறு’ என்று உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டார். தமிழில் பேசுவது தரக்குறைவானது என்று கருதப்பட்டது அந்தக்காலத்தில், பல மொழிகள் அறிந்த சிங்காரவேலர் முதன் முதலில் மாநகராட்சியில் தமிழிலே பேசினார். தமிழில் பல சீர்திருத்தங்களை அம்மாநகராட்சியில் கொண்டு வந்தார். அந்நாளின் சீட்டு போன்ற சூதாட்டங்கள் ஆடக்கூடாது என்றும் குதிரை குதிரை ரேஸ் போன்றவை ஆடக்கூடாது என்றும் அதற்கு தடை செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக கல்வி சேவை செய்ய சொன்னார். காலரா ப்ரௌயன்சா என்ற நோய் மக்கள் மத்தியில் வேகமாக பரவிய போது பயப்படாமல் நேரடியாக களத்தில் சென்று அங்குள்ள மீனவ மக்களுக்கும் யானை கவுனி மாநகராட்சி உள்ள மக்களுக்கும் மருத்துவ சேவைகளை நேரடியாக களத்திற்குச் சென்று செய்தார். பெண்கள் பிரசவ காலத்தில் நான்கு மாதம் ஊதியத்துடன் விடுமுறை அளிக்க வேண்டும் என்பதையும் கூட்டத்தில் வலியுறுத்தினார். கடலில் காணாமல் போகும் மீனவர்களை கண்டுபிடிக்க மொபைல் ஆம்புலன்ஸ் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தையும் அவர் உருவாக்கினார். ஆனால் இன்றளவும் காணாமல் போகும் மீனவர்களின் நிலைப்பாடு அதோகதியா

கத்தான் உள்ளது.

சிங்காரவேலர் சிறந்த மனிதனேயம் கொண்டவர். குழந்தைகள் மீது பேரன்பு கொண்டவராக விளங்கினார். ஒரு முறை தன் வீட்டில் பாரதியார் மகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது வெளியிலிருந்து வந்தவர் அவளைப் பார்த்து’ பாரதியின் மகளே!’ என்று அழைத்து, “பாரதியின் பாட்டை நீ பாடினால் உனக்கு இனிப்பு தருவேன்” என்றார். பாரதியின் இளையமகள் பாடியதைக் கேட்டு அப்படி நெஞ்சம் உருகி, உச்சி முகர்ந்து இனிப்பை வழங்கினார் என்று சிங்காரவேலரின் மகள்வழி பெயர்த்தி நினைவு கூறினார்.

அவர் மனிதனேயம் மிக்கவர் என்பதற்கு ஒரு சான்றாக, பீரங்கிபோன்று நினைவுசின்னங்களை எடுத்து விட வேண்டும். அது குழந்தைகள் மனதில் போரின் கொடுமைகளையும் எதிர்மறை எண்ணங்களையும் உருவாக்கும் எனச் சொல்லி, அதை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென நகராட்சியில் உத்தரவிட்டார். மேலும் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக மதிய உணவு வழங்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தினார். அந்தச் செயல்திட்டம் தான் இன்று வரை தமிழகத்தில் தொடர்ந்து நடைமுறைபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர் இன்னும் சில வற்றை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென விரும்பினார். சுகாதாரத்திற்கும் கல்விக்கும் அதிகமான நிதி ஒதுக்க வேண்டும். தலித்துகளுக்குச் சம உரிமை சம சட்டம் உருவாக்க வேண்டும். அனைவருக்கும் கட்டாய கல்வி வேண்டும் என்பது போன்ற பல திட்டங்களுக்கெலாம் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர். அவருடைய கருத்துகள் சிந்தனைகள் அறிவுப்பூர்வமானவை. அதனால் இன்றைய அரசியலாருக் கெலாம் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த சிங்காரவேலரை அரசியலார் முன்னெடுப்பாகக் கொண்டால் சமநீதி சமநிலை கொண்ட நல்லாட்சியை வழங்க முடியும் என்பதில் எள்ளளவும் ஜயமில்லை.

முனைவர்.

பெண்ணியம் செல்வகுமாரி,
புதுச்சேரி.

துளிப்பாக்கள்

ஓரங்குலம் நீண்டுள்ளது
நாட்டுப்புறப் பாடலைக் கேட்டு
வளரும் நாற்று

சட்டெரிக்கும் வெயில்
வற்றிடவில்லை
வறுமையின் கண்ணீர்

வானவில்லை
தொட்டுப் பார்க்கிறது
வானுயர்ந்த மரம்

வீடைங்கும்
புது வாசம்
மழுலையின் வரவு

மேகத்திற்கு அப்பாவுள்ள அமைதியை
கொண்டு வந்துவிடுகிறது
இசை

ஹ்ரை இறகு
புரட்சி செய்கிறது
கூண்டுக்குள் பறவைகள்

இரவுக்குடையில்
ஏகப்பட்ட பொத்தல்கள்
விண்மீன்கள்

ஹ்ருமையுடன் பறந்தன
அரசியல்வாதிகளின் கொடிகள்
தலைவர் சிலையருகே அணிவகுப்பு

பெ. விஜயலட்சுமி

காஞ்சிபுரம்

அன்னையர்

விந்தையாம் உலகிலே
வியத்தகு பிறவியாய்
பந்தமாய் கிடைத்தாயே
பரிதியாம் வாழ்விலே
விழிகளும் பனித்திட
வருகிறாய் அகத்தினில்
மொழிகளும் மறந்ததே
மோனமும் நிலைத்ததே

வேகமாய் உதைத்தும்
வேதனை மிகுந்தும்
யாகமாம் பிரசவத்தில்
யாக்கையும் நொந்திட
துடித்திடும் பொழுதிலும்
துவளாது போராடு
கொடுக்கிறாய் பிறவியை
கோமகள் இறையாய்

எத்தனை தவமோ
எழிலுறும் தாயே
நித்தமும் என்னுடன்
நிழலென இருப்பாய்
நித்திலமே உமையே
நினைவெல்லாம் நீயே
வார்த்தைகள் இல்லையே
வழவுடன் எழுதிட

தவித்திடும் மனத்திற்கு
தொடுத்திடும் மொழிகள்
சாதகப் பறவையாய்
சாதனை செய்யும்
உள்ளத்தில் உனையின்றி
வேறேதும் இல்லையே
வந்தனம் தாயே
வணங்குவேன் என்றுமே

கவிஞர் புவனா பிரகாஷ்
கோவை

பவர் பாய்ஸ்ட் கதைகள் – 7

எழுதியவர்கள் :

அத்தியாயம் 1 : வீஜ் ச்வா

அத்தியாயம் 2 : ரூக்மணி வெங்கடராமன்

அத்தியாயம் 3 : க. ரௌதாதன்

அத்தியாயம் 4 : வனஜா முத்துக்கருஷ்ணன்

கதை நெறியான்கை : வீஜ் ச்வா

இவ்யம் : கெளர் ச்வா

அத்தியாயம் 1
அழுதியவர் : விஜி சிவா

“கேட்ய... குமாரு! நீ எப்படா வந்த மச்சான்..?” ஆவலாய்க் கேட்டவாறு தன் கல்லூரி நண்பனைக் கட்டியணைத்து, “ஹாய்” என மற்ற நண்பர்களைப் பார்த்து புன்னகைத்தான் சதீஷ்.

“காலையில் தான் மச்சான் வந்தேன்..! நீ எப்படா வந்த..?” மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று குமாரின் வார்த்தைகளில்!

காதலும் கறிக்குழம்பும்

“நான் நேத் தே வந்து டேன்டா மணி வீட்டுக்கு. இன்னைக்கு ஆனந்தி கல்யாணத்துக்குப் போய் கலக்கணுமலை...” சிரித்தபடி சொன்ன சதீஷ், நண்பர்கள் அனைவரும் சற்றே முறைத்துப் பார்த்தனர்..!

“என்னடா என்ன எல்லாரும் ஒரு மாதிரி பாக்குறீங்க...?” கையை விரித்தபடி பேசினான். “நான் ஏதோ அந்த பொன்னை லவ் பண்ணி கைவிட்ட மாதிரி...” தோலைக் குலுக்கினான்.

“கேட்ய... என்ன இருந்தாலும் உன் பிரண்ட் செந்திலோட லவ்வர்டா அது... கொஞ்சம் கூட உனக்கு வருத்தமா இல்லயாடா...?!” என்றான் மாதவன்.

“அதனாலதான் மச்சான், நான் செந்தில்கிட்ட சொல்லாம வந்திருக்கேன்..! இன்னிக்கு ஆனந்திக்கு கல்யாணம்னு அவனுக்குத் தெரியாது..” கண்ணைக் கஷ்டப்பட்டுக் கசக்கி, கரகரத்த குரலில் “எனக்கும் பீவிங்ஸ் இருக்க மச்சான்...” என்றான் சதீஷ்.

அவனை உற்றுப் பார்த்த குமார்... “உன் பேலிங்ஸ் நல்லாவே தெரியுதிடா...” என்றான் கிண்டலாய். “உன் ஆளு கண்ணகியையப் பார்க்கத்தானே வந்த... சம்மா நடிக்காத, என்ன!.”

“சரி சரி... விடுங்கடா.” சமாதானப்படுத்திய மனி, “ரொம்ப நாள் கழிச்சு நாமெல்லாம் மீட் பண்ணியிருக்கோம்... என்ன பண்ணலாம்...?” கேட்டவாறு மனி தரையில் உட்கார, வாசலில் அழைப்பு மனி ஓலித்தது!

எல்லோரின் முகங்களும் மனியை நோக்க...

“டேய் மனி... உன் வீட்டு அழைப்பு ‘மனி’... போய்ப் பாரு.. ஹா ஹா” என சதீஷ் பெரிதாய்ச் சிரிக்க,

“அய்யோ... இன்னும் திருந்தலையாடா நீ.. முடியலைடா உன் மொக்க ஜோக்கு! டேய் குமாரு, போடுறா அவனை..” செல்லமாய்த் திட்டியவாறு கதவைத் திறந்தான் மனி.

கதவருகே நின்றவனைப் பார்த்து மனி அதிர்ச்சியில் ஒரு நிமிடம் உறைய...

“சர்ப்பரைஸ்” என்றான் உன்னே நுழைந்த

செந்தில்... இப்பொழுது சிலநன்பர்கள் ‘திருதிரு’ வென ஒரு நிமிடம் விழிக்க, சட்டென சிலர்.... “வா மச்சான்.. வா மச்சான்.” கை தட்டியபடி சந்தோசக் குரல்கள்.! “உனக்காகத்தாண்டா காத்திட்டிருந்தேன்.” ஓடி வந்து கட்டியணைத்த சதீஷை, முறைத்துப் பார்த்த செந்தில்...

“நீ... எனக்காக... காத்து..க்..கிட்டு..” மொத்மொத்தென்று சதீஷ அடித்தான் செந்தில்.

“பயபுள்ள... சொல்லாம கொள்ளாம வந்துபட்டு.... காத்துக்கிட்டு இருந்தானாம்...!”

“அது சரி.. உனக்கு எப்..படி தெரியும்..? நீ ஏன்.. ம்...?” மனி புருவம் சுருக்கி தடுமாற, சிரிக்க,

“ஆனந்தி தாண்டா கல்யாணப் பத்திரிக்கை அனுப்புச்சு....! என்னைய எதிர்பார்த்து காத்திருக்குமாம்..!” தினாறினான் செந்தில்.

...

பரபரப்பான மனிதர்களின் நடையில் கல்யாணமண்டபத்தின் பிரமாண்டம் வழிந்தது.

செந்தில் ஏக்கப் பார்வையுடன், “அடேங்கப்பா... எவ்வளவு பெரிய கல்யாண

மண்டபம்டா...!” என்றான்.

“ஆனந்தியோட அப்பா பெரிய இடமா பாத்துட்டாரு போலடா... நிச்சயமா சாப்பாடு செமயா இருக்கும்.”சதீஷ் சப்புக் கொட்டியபடி, “நாளைக்கு பொன்னு வீட்ல கறி விருந்தாம்.... நடக்கறது, நீந்துறது, பறக்குறது...’ எல்லாம்.. ஆனந்தி சொல்லுக்கூடும்! சந்தோசமாய்ச் சொல்ல, ஆனந்தி சொல்லுக்கூடும்!

இருவரையும் பார்த்து முறைத்த மனி, “ஏன்டா... உங்களுக்கு கொஞ்சம் கூட வருத்தம் இருக்கிற மாதிரியே தெரியலையேடா..” என்றான்.

எதையும் கண்டு கொள்ளாமல் சதீஷின் கண்களும் செந்திலின் கண்களும் மேடையை நோக்கி அலைபாய்ந்தன... ‘எங்க நம்ம ஆள காணோமே?’

“கண்ணகியை தேடுகிறாயோ..” சதீஷிடம் கிண்டலாய்க் கேட்டான் மாதவன்.

“கண்ணழகி...ம்...” கன்னத்தில் கை வைத்து யோசித்த சதீஷ் சட்டென,

“கண்ணழகி கண்ணகியை கண்கள் தேடுது!... அட்டா.. ஆச்சரியக்குறி.. எப்படி என் கவிதை!.. நகைப்புடன் கூற,

சதீஷின் தலையில் ஓங்கி கொட்டிய மனி “டேய்... என்ன ஜென்மம்டா நீ...” என்றான் கோபமாய்!

“விடுறா அவனே... உனக்கு ஏண்டா மச்சான் காண்டு..?” என மனியைப் பார்த்து செந்தில் கூற,

எதையும் கண்டு கொள்ளாமல், சிரித்தபடி... “வாடா செந்தில், முதல்ல நாம போய் சாப்பிட்டு வந்துடலாம். அப்புறம் கேசரி தீர்ந்திடுச்சனு சொல்லிருவானுங்க..” படபடத்தான் சதீஷ்.

“ஆமாம் மச்சான்... எனக்கும் பசிக்குது. நான் சாப்பிடாட்டா ஆனந்தி வருத்தப்படுவா...” என சோகமாய் செந்தில் சொல்ல...

தன் தலையில் கை வைத்த குமார், “அய்யோ... முடியலை யார்டா நீங்களாம்!” என்றான்.

சதீஷ் செந்திலும் கை கோர்த்தபடி தோனை இடித்து “நன்பேன்டா...” என புன்னகைத்தனர்!

கலகலவென்று சிரித்தபடி சில பெண்கள் இவர்களை ஓரக்கண்ணால் பார்த்தபடி கடந்து செல்ல, அனைவரின் முகமும் புன்னகையால் ஜோலித்தன.

...

“சீக்கிரம் மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் அழைச்சன்டு வாங்கோ... நாழியா யிடுத்து” என அய்யர் சொல்ல...

“இதோ” யாரோ யாரிடமோ சொல்லியபடி விரைந்தனர்.

பாபரப்பாய் இங்கும் அங்கும் சிலர் விரைய.... சற்று நேரத்தில் யாரோ ஒரு பெண் சத்தமாய்க் கூறினாள்.. “அய்யய்யோ.... பொண்ணக் காணோம்.!”

நண்பர்களின் பார்வை செந்திலை உற்று நோக்க, ‘சதீயமா நான் இல்ல’ என்று அவன் பார்வை.

“அய்...யோ.... என் பையன் வாழ்க்கை.. கடவுளே..!” என தலையில் கை வைத்தபடி, அலங்காரமாய் மேடையிலிருந்த ஒரு பெண்மனி முக்கை உறிஞ்ச...

அப்பொழுது ஒரு மாமி சந்தேகமாய்... “இப்பத்தான் செத்த முன்ன பாத்தேன்... மாப்பிள்ளையும் பொன்னும் பேசின்டி ருந்தானோ...” எனக் கூற,

“அய்யய்யோ... மாப்பிள்ளையையும் காணோமே...” என்று ஒரு அம்மணி ஒலிபரப்ப... கல்யாண மண்டபம் சட்டென நிசப்தமானது!

அடுத்த நொடி...

“அய்யய்யோ...” இம்முறை கூவியது சதீஷ் .

“ஓட ய... என்ன ஆச்சுடா மச்சான் உனக்கு...”ஸெசந்திலும் நண்பர்களும் பதற,

“..ம.... நாளைக்கு பெண் வீட்டில் கறி விருந்துடா..”என குமாரின் தோளில் கிச்கிசுத்து குலுங்கினான் சதீஷ்!

...

அத்தியாயம் - 2
ருக்மணி வெங்கட்ராமன்

‘கல்யாணப் பெண்ணைக் காணோம்’ என்ற போது பதறாத சதீஷ், மாப்பிள்ளை காணவில்லை என்றதும் ஏன் பதறினான்? ’ நண்பர்களின் பார்வை சந்தேகமாய் சதீஷைப் பார்க்க, சதீஷ் செந்திலைப் பார்த்தான்!

பெண்ணின் உறவினர் ஒருவர் “மாமி...! கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் பேசிக்கிட்டிருந்ததா சொன்னீங்களோ... எத்தனை மணிக்கு மாமி?” என்று விபரம் கேட்க,

“நேரத்தை எல்லாம் யார் பார்த்தா? அவா சிரித்து பேசிக் கொண்டிருந்ததை பார்த்தேன்”. அட்டிகையை சரி செய்தபடி போட்டோ எடுப்பவனைப் பார்த்துக் கூறினாள் மாமி.

“இதில் பதற்றம் அடைய என்ன இருக்கு? இந்த காலத்து பசங்களுக்கு சடங்குல எல்லாம் ஈடுபாடே இல்லை.. ரெண்டு பேரும் ஜாலியா தென்னந்தோப்புல இருப்பாங்க..” என்று ஒரு சொந்தத்தின் கமெண்ட்.

“ஆமாம். ஏற்கனவே இருவரும் குடும்ப நண்பர்கள் தானே..” இது மற்றொருவர்.

மகளின் காதலைப் பற்றி அறிந்திருந்த ஆனந்தியின் தாய், ‘அவருக்கு தெரிந்தால் அந்த பையனுக்கு ஆபத்து. உனக்கு செந்தில் மேல் உண்மையிலேயே அன்பு இருந்தால் அவனை மறந்து’ என்று ஆனந்தியிடம் முன்பே கூறியிருந்தார்.

இப்போது மகளைக் காணவில்லை என்று தெரிந்தவுடன், பல்லைக் கடித்தபடி “அவனோடு தான் போயிருப்பா” என்று முன்னுத்தாள்.

ஆனால் அங்கு வந்த செந்திலைப் பார்த்ததும், ‘ஜேயோ’ இவன் இங்க இருக்கும் போது யாருடன் போயிருப்பா?’ என்கிற எண்ணம் தோன்ற, சற்றே சுதாரித்துக் கொண்டு “ஆமாம்.. மாப்பிள்ளையோடு தான் போயிருப்பான்” என்று அவசரமாகக் கூறினாள்.

ஆனந்தியின் அப்பா மயில்வாகனன் ஒரு அரசியல்வாதி. அவர் மனம் வேறு விதமாக சிந்தித்திருந்தது. தன் ஓரே பெண்ணை தன் பணக்கார நண்பனின் மகனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தால், தனக்கு நல்லது என்று நினைத்து, சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

அவர் திட்டமே வேற வெவல்.! ...

கல்யாண மண்டபத்தில் காவல் துறையினர், அனைவரிடமும் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டனர்.

“கல்யாண பொன்னோட பிரண்ட்ஸ்லாம் இங்க வாங்க.” என்றவுடன், மணியும் மாதவனும் வந்து நின்றனர். “கல்யாணப் பையனோட பிரண்ட்ஸ்ங்க கிட்ட நீ போய் விசாரிய்யா” என மற்றொரு காவலரை ஏவி விட்ட இன்ஸ்பெக்டர், மணியைப் பார்த்து கேட்டார்.

“உங்க பிரண்டுக்கு காதல் கீதல்னு ஏதாவது...!”

“சார்....! இங்க கல்யாணப் பொன்னு, வையன் இரண்டு பேருமே காணோம்” என்று மணி சொல்ல, மாதவன் வாயைப் பொத்தி சிரித்தான்.

கோபமடைந்த இன்ஸ்பெக்டர் “ஸ்டாப் தநான்சென்ஸ். எங்களுக்கு தெரியாதா? கல்யாண பொன்னோட குளோஸ் பிரண்ட்ஸ் யாரு?”

இப்பொழுது சதீஷ் செந்திலைப் பார்த்து “குளோசாம்” என கண்ணடிக்க,

கடுப்பான இன்ஸ்பெக்டர் “கல்யாண பொன்னுக்கு தோழிங்கயாரும் இல்லையா” என மிரட்ட, கண்ணகி கண்ணை உருட்டியபடி வந்தான்.

“உன் பேரு என்னம்மா?”

“கண்ணகி சார்”

உடனே சதீஷ் “பேரை மாத்திட்டியா கண்ணகிசார்னு” என கிண்டலடிக்க, “சும்மா இருடா மச்சான்” என சதீஷின் கையைக் கிள்ளினான் செந்தில்.

“நீ ஏன் உன் பிரண்டோட இல்லை...? எங்க போன்?” காவலதிகாரி சந்தேகமாய்க் கேட்க,

“ஆனந்தியையும் மாப்பிள்ளையையும் மண்டபத்துக்கு பின்னாடி நிக்க வச்ச போட்டோ ஷாட் நடத்திக்கிட்டு இருந்தாங்க சார்.. அதனால் நான் உள்ளே வந்துட்டேன்.”

“அவர்கள் இருவரையும் காணோம்னு உனக்கு எப்போ தெரியும்?”

“பொன்னையும் மாப்பிள்ளையையும் கூட்டிக்கிட்டு வரச் சொல்லி அய்யர் கூறும் போது தான் சார் நாங்க அவ ருமுக்கு போனோம். அங்க அவ இல்லை. தேடிப் பார்த்தோம். அவளக் காணோம்”. கண்ணகி பவ்யமாய்க் கூறினாள்.

தலையைச் சொற்றிந்த ஒரு காவலதிகாரி

“நகைக்காக யாராவது கடத்தி இருப்பார் களோ?” எனக் கூறினார்.

“என் பெண் நிறைய நகை போட்டி ருந்தானே.” என பெண்ணின் தாய் பெருங்குரலில் அழுதாள்.

“பொன்னுக்காக அழற மாதிரி தெரிய வையே” என சதீஷ் கிண்டலடித்தான்.

வையனின் அம்மாவும் “எம் வையனும் செயின், வைர மோதிரம், பிரேஸ்லெட்லாம் போட்டிருந்தான் சார்” என்றார்.

இன்ஸ்பெக்டர் ஆனந்தியின் அப்பாவை அழைத்து, “உங்களுக்கு யாராவது விரோதிகள் இருக்கிறார்களா? கடத்தற அளவுக்கு!”

“அப்படி யாரும் விரோதிகள் இல்லை சார். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாடி ஒரு போன் கால் வந்தது சார் ‘உங்க பெண்ணின் திருமணத்தை நிறுத்தி அவருக்கு பிடித்த மாப்பிள்ளைக்கு கல்யாணம் செய்து வைங்க’ அப்படினாலும்! நான் என் பெண்ணை கூப்பிட்டு விசாரிச்சேன். அப்படி யாரும் இல்லை சொல்லிட்டா சார்” என்றார்.

“அப்ப இது காதல் விவகாரம்.” என்றார் அருகிலிருந்த ஒரு காவலதிகாரி.

சதீஷ் குறுகுறுப்பாய் செந்திலைப் பார்த்தான்.

இன்ஸ்பெக்டர், கண்ணகியிடம் கேட்டார், “ஆனந்தி யாரையாவது காதலிச்சாளா..?”

“அப்படி....லாம் யாரும் இல்ல சார்..” என்றாள் கண்ணகி. செந்திலை காட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தாள்.

...

ஆனந்தியை கடத்தி யவர்கள் அவளது கண்ணையும் கைகளையும் கட்டி அழைத்துச் சென்றனர்.

“செந்தில்..! நம்ம திட்டப்படி தானே எல்லாம் நடக்குது. அப்புறம் ஏன்டா கையை சுட்டி கண்ணை மூடி அழைச்சுட்டு போற?” சந்தேகமாய் ஆனந்தி கேட்க,

“செந்தி லா.... எவன் அவன்.? ” என்று நகைத்து ஒரு குரல்.

“பேட்ய....என் தங்கத்துக்கு வலிக்காம வாயை பிளாஸ்டர் போட்டு ஒட்டுடா” என்றான் ஒருவன்.

ஆனந்தி அப்பொழுது தான் உணர்ந்தாள். தன்னைக் கடத்திச் செல்வது வேறு யாரோ.. வயிற்றில் அமிலம் சுரந்தது.

அருகில் அமர்ந்து இருந்த கல்யாண மாப்பிள்ளை பதற்றத்துடன் “ஆனந்தி ! செந்திலங்கறது யாரு..!? என்னை கல்யாணம் செய்துக்கிறேன்னு சொன்னது நாடகமா? உனக்கு கல்யாணத்தில் விருப்பம் இல்லைனா சொல்ல வேண்டியதுதானே...! உன்னை மட்டும் சுடத்தியதா நாடகம் போடாம என்னையும் சேர்த்து ஏன் கடத்தின? என்ன நடக்குது இங்க... இவங்கலாம் யாரு?” என்று அவன் சொல்லும் போதே இன்னொரு குரல் அதட்டியது.

“பேட்ய.. யார்றா இவன்..? இவன் வாயிலையும் பிளாஸ்டர் ஒட்டுடா. ஒவரா பேசுறான் பயடுள்ளா.”

ஆனந்தி பதற்றத்துடன், ‘நம்மள மட்டும் இல்லாம இவனையும் சேர்த்து கடத்தி இருக்காங்களா? அய்யய்யோ...’ என்றாள் மனதுக்குள். அவர்கள் யார் என்பதை அறிய காதை தீட்டி வைத்துக் கொண்டாள்.

யாருக்கோ போன் செய்து கரகரப்பான குரலில் “ஹலோ” என்றான் ஒருவன்!

...

ஆட்டுக்கால் குப்பை நிதானமாக உறிஞ்சியபடி கண்ணகி கேட்டாள்.

“எப்படிடா சாப்பிடறீங்க...! குப் இவ்வோ காரமா இருக்கு..!”

சீஷ் கண்களை மூடி, ரசித்து ருசித்தபடி, கையிலிருந்த லெக் பீஸை நிதானமாகக் கடித்து இழுத்தபடி சொன்னான்.

“கால் சிலம்பை உடைத்தாள்..

மதுரை எரிந்தது அன்று..!!

கால் குப்பைக் குடிக்கிறாள்..

வயிறு எரிகிறது இன்று..!”

கண்ணகி தலையில் அடித்துக் கொண்டாள். “பேட்ய..! முடியலடா..! உங்களுக்கெல்லாம் கொஞ்சம் கூட மனசாட்சி யே இல்லையா..? அங்க ஒருத்திய காணேயும்னு தேடிகிட்டிருக்காங்க.. இங்க நீங்க கால் குப்பு, கறிக்கொழும்பு, தலைக்கறின்னு ஒண்ணு பாக்கி விடாம ஆர்டர் பண்ணியிருக்கீங்க..” என்றவள் அடுத்த டேபிளில் உட்கார்ந்திருந்த செந்திலைப் பார்த்துக் கேட்டாள். “உனக்கு உன் காதலை விட கறிக்கொழும்பு முக்கியமா போச்சா..?”

சாதத்தில் கறிக்குழும்பை தளர ஊற்றி சப்புக் கொட்டியபடி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த செந்தில் அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

“உன் பக்கத்துல் உட்கார்ந்திருக்கானே..

அவனைக் கேளு..” என்றான்.

பக்கத்தில் லெக் பீஸை இன்னும் சவைத்துக் கொண்டிருந்த சதீஷ் அவருக்கு உடனடியாக பதில் சொல்லாமல் பரிமாறுபவரை அழைத்து “தலைக்கறி..” என்றான். கண்ணகி முறைக்க, “வாய்ப்பு கிடைச்சா விடக் கூடாது கண்ணகி.. ஆனந்தியின் கல்யாணம் நின்ன உடனே செந்தில் எல்லோருக்கும் ட்ரீட் தரணும். அது தான் ஹல்..” என்றான். “டேய்! சொல்லுங்கடா..” என்று மற்றவர்களைப் பார்த்துச் சொல்ல...., எல்லோரும் “எஸ் பாஸ்...” என்றனர்.

“போங்கடா..! நீங்களும் உங்க காதலும்...” என்றாள் கண்ணகி. “அதற்கு கறிக்கொழும்பு ட்ரீட்டா..?”

“கண்ணகி...காதலும், கறிக்குழும்பும் ஒன்னு.. தெரியுமா உனக்கு..?” என்ற சதீஷ் கண்ணகி கேள்விக்குறியுடன் பார்க்க.. “ரெண்டுலயும், காரமும் அதிகம்.. சவையும் அதிகம்.. தோ பாரு கண்ணகி.. ஆனந்தி உன்ன மாதிரியே கால்குப் நிறைய குடிச்சதாலயோ என்னவோ.. இப்ப ஓடியிருக்கா! இதோ... செந்தில்... நம்ம குருப்பிலயே நிறைய மூளைக்காரன்.. மூளை தான் அவன் விரும்பிச் சாப்பிடும் உணவு..” என்று பேசிக் கொண்டிருந்தவனை எதிரில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த குமாரும் மணியும் ஒருசேர எழுந்து சதீஷின் தலையில் ஒங்கி குட்டி விட்டு எதையும் பேசாமல் மீண்டும் சாப்பிட ஆரம்பித்தனர்.

...

தாலி கட்டுவதற்கு முன்பான கேண்டிட் வீடியோ மற்றும் போட்டோ ஷட்டுக்காக மண்டபத்தின் பின்புறம் மணமகனும், மண மகளும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு வெவ்வேறு கோணத்தில் அவர்களை வீடியோவும் புகைப் படமும் எடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“மேடம்..! இப்ப நீங்க திரும்பி திரும்பி பார்த்தபடி சிரிச்சுகிட்டே மாடிப்படி இறங்கி கீழே இருக்கற ஒரு கார் வரைக்கும் ஒடரீங்க.. மாப்பிள்ளை..! நீங்க சிரிச்சுகிட்டே அவங்க பின்னாடி ஒடரீங்க.. ஒகேங்களா..?” வீடியோகிராபர் சொல்ல,

ஆனந்தி துள்ளிக் குதித்தாள். “ஐ... ஐாலி... நான் ரெடி..” என்றாள்.

“உங்க பின்னாடி மாப்பிள்ளை வருவார்.. நீங்க ரெண்டு பேரும் கார் கதவைத் திறந்து உள்ள உட்கார்ந்தப்புறம் கார் அந்த சர்க்கினை ஒரு ரவுண்ட் அடிச்சிட்டு திரும்ப இதே இடத்துக்கு வரும்.... அதற்கப்பறம் நீங்க சிக்கிரமா மேல வந்துடங்க... முகூர்த்தத்துக்கு நேரமாயிடும்..”

வீடியோவை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்த காவல் அதிகாரி கோபத்துடன், “யோவ்...! என்னய்யா வீடியோ எடுத்திருக்க...?? கார் நம்பரையே காணோம்...” என்றார்.

புகைப்படக்காரர் பெருமையுடன் முன்னால் வந்தார். “நான் எடுத்திருக்கேன் சார்..”

கேமராவில் அவர்காட்டியபுகைப்படத்தைப் பார்த்த மயில்வாகனன், “இது என்னய்யா காரோடா நம்பர் புதுசா இருக்கு... ஸீலுசி 7634.. எந்த ஸ்டேட்டு வண்டிய்யா இது..” என்றார்.

காவல் அதிகாரி யாருக்கோ போன் செய்தார். ஐந்தே நிமிடங்களில் விவரங்கள் வந்தன.

“கர்நாடகா ரிலீஸ்டிரேஷன் வண்டி சார் இது. 1989 மாடல் வண்டி. ஆனா..”

“சொல்லுய்யா..” என்றார் மயில்வாகனன். “நீங்க தாமதிக்கற ஒவ்வொரு நிமிஷமும் என்மகளுக்கு ஆபத்துயா..”

காவல் அதிகாரி தொடர்ந்தார். “ஆனா... அது கார் இல்ல சார்.. டு வீலர்.. ஹீரோ ஹோண்டா..”

...

ஆனந்தியின் வாயில் மீண்டும் ஒரு அகலமான பளாஸ்டர் போட்டு மூடிக் கொண்டிருந்தவனின் கைபேசி அழைக்க... புன்னகையுடன் எடுத்தவன் வேறு எதையும் பேசவதற்குள் மறுமுனை பேசியது.

“டேய்... நம்ம கார் நம்பர இதுக்குள்

யாராவது பார்த்திருப்பாங்க.. வீடியோ, போட்டோல்லாம் எடுத்தாங்கல்ல.. எதுலயா வது காரோட நம்பர் தெரிஞ்சிருக்கும்.. டிக்கில நம்ம காரோட ஓரிஜினல் நம் பர் ப்ளேட் வெச்சிருக்கேன்.. உடனே யாரும் இல்லாத இடமாபாத்து காரை நிறுத்தி நம்பர் பிளேட்டை மாத்திடு..” என்றது.

“எப்படிடா இதெல்லாம்... கிரிமினல் முளைடா உனக்கு.. தேங்கஸ்டா மாப்பிள்.... களை”

அவன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டது.

...

சாப்பிட்டு முடித்து வெளியே வந்த பின்னர் செந்திலை கவனித்த குமார், “என்டா மச்சான்... திஹர்னு சைலன்டா ஆயிட்டே..? ஏதாவது பிரச்சினையா..?” என்று கேட்டான்.

செந்தில் யோசனையுடன் சொன்னான். “கல்யாண மண்டபத்திலிருந்து ஆனந்திய மட்டும் அவளோட காருலயே கடத்தறதாகப் ப்ளான் பண்ணினோம்.... இங்கிருந்து அஞ்ச கிலோமீட்டர் தூரத்துல அவளோட கலின் இன்னொரு காரோட காத்துகிட்டிருப்பா.. ஆனந்தி அந்தக் காருல எஸ்கேப் ஆகன்னும்...” நான் எல்லோர் கூடவும் சேர்ந்து அவனைத் தேடற மாதிரி தேடன்னும்.. மதியம் மூன்று மணிக்கு உங்க எல்லோரையும் சாட்சியா வெச்சு ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போய் ஆனந்தியை திருமணம் செஞ்சிக்கன்னும்...” இது தான் எங்க ப்ளான்...”

செந்தில் சற்றே நிறுத்த, அனைவரும் அவசரமாக தங்கள் கைகடிகாரத்தைப் பார்த்தனர். இன்னும் இரண்டு மணி நேரம் இருந்தது.

சத்தீஷ் பலமாகக் கைதடினான். “இதெல்லாம் எப்படிடா ப்ளான் பண்ணை..? செம்மடா.. கிரிமினலா பொறந்திருக்க வேண்டியவன்.. புறப்படுங்க எல்லோரும்... இப்பவே ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குப் போகலாம்...” என்று இரண்டடி எடுத்து வைத்தவன் திரும்பி செந்திலைப் பார்த்தான்..

“செந்தில்..! என்னடா ஆச்சு..? ஏன் அங்கேயே நின்னுட்ட...?”

செந்தில் பதிலேதும் பேசாமல் கைகாட்டிய இடத்தில்.. வெவ்வேறு கார்களுக்கு இடையில்... வெளியே எடுக்கப்படாமல்...

ஆனந்தியின் கார்.!?

...

தன் கைப்பேசி அழைக்க மயில்வாகனன் எடுத்துப் பார்த்தார்.. எழுந்து சற்று தூரமாக, யாரும் இல்லாத இடமாகச் சென்று போனத் தேய்த்து, “சொல்லுடா...” என்றார்.

மறுமுனை கோபத்துடன் பேசியது. “தல... நம்ம கைலயே வெளாடுற பாத்தியா... இதான் வாணாங்கறது.. நீ டபுள் கேம்ல கில்லாடிதான் தல..”

“டேய்... என்னடா சொல்று...” பதறினார் மயில்வாகனன் .

“என்னோட ரேட்டு ஜாஸ்தின்னு நீ நெஞச் சிருந்தா என்னாண்ட பேசியிருக்கணும்.. உனக்காக கொஞ்சம் கொறங்கிருக்க மாட்டேனா..?”

மயில்வாகனன் கோபத்துடன் சொன்னார். “டேய்.. நீ என்ன சொல்ல வரயோ.. அத ஒழுங்கா சொல்லு..”

“நம்ம ப்ளான் படி உங்க பொண்ணு, மாப்பிள்ளை ரெண்டு பேத்தையும் கடத்த றதுக்காக மண்டபத்தாண்ட வந்தோம்.. ஆனா அவங்க ரெண்டு பேத்தையும் காணோமனு மண்டபத்துல பேசிக்கிணாங்க.. என்னவிட்டுட்டு நீ இன்னொரு மூடு கிட்ட போயிருக்க.. இப்படிடபுள் கேம் ஆய்தா எனக்குப் புடிக்காதுன்னு உனக்குத் தெரியும்ல..”

“அப்படியெல்லாம் நான் பண்ணலடா.. என்னைப்பத்து உனக்குத் தெரியாதா..? உன்கிட்ட சொன்னைப்பறும் யார்கிட்டயும் சொல்ல வையே.. அய்யய்யோ... அப்ப என் பொண்ணு எங்கே?”

“நாங்க வரும் போது வேற யாரோ கார்ல கடத்துந்த பார்த்தேன்..”

“அப்ப... நீங்க கடத்துலயா..?”

“எங்கம்மா மேல சத்தியமா நான் கடத்தல தல...”

மயில்வாகனனுக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது.

...

அத்தியாயம் 4
வனஜா முத்துக்கிருஷ்ணன்

வியர்த்துக் கொட்டிய தன் முகத்தை பட்டு அங்கவஸ்திரத்தால் துடைத்துக் கொண்ட மயில்வாகனன்... இன்னும் கிசுகிசுத்தார்.

“என்னடா.... சொல்றே....?! எத்தனை தடவை படிச்சு படிச்சு சொன்னேன்... ‘ஜாக்கிரதையா கடத்துங்கனு எப்படிடா...? அதுவும் இரண்டு பேத்தையும் சேர்த்து கடத்தி இருக்காங்க! நமக்கே அல்வா தந்தவன் யாரு...?’

“அது தெரிஞ்சாத்தான் நான் ஒடிப்போய் பிடிச்சிருக்க மாட்டேனா தலை..”. என்றவன் சற்றே சந்தேக குரலில்,

“என் தல.... உன் சொந்த பொன்னையே... அதுவும் தடபுடலா கல்யாண ஏற்பாடு செஞ்சுட்டுக் கடத்தச் சொன்னயே...!! ஏதாவது உள்குத்து இருக்கோ?”

“ஏய்...” சற்றே குரல் உயர்த்தினார் மயில் வாகனன். “நந்தயா.. உன்னோட வேலையைப் பார்த்தியான்னு காசை வாங்கிகிட்டு கம்னு போகனும்... ஒரு வேலையை ஒழுங்கா செய்ய துப்பில்லை... வேண்டாத கேள்வி வேற. நான் யாருனு மறந்து போச்சோ..?”

அவரின் அதிகாரக் குரலில் மறுமுனை அமைதியானது!

...

ஆனந்தியின் காரைக் கண்டு செந்தில் திகைக்க, சதீஷ் கேட்டான். “என்னடா செந்தில்.. நீ போட்ட பிளான் காம்ப்ளான் ஆயிடுச்சா ?!”

“பிளான் காம்ப்ளான்னு ஏதாவது உள்றா தடா மச்சான்... பிளீஸ்” செந்தில் புருவம் சுருக்கியபடி தொலைபேசியை அவசரமாய் இயக்கினான்..

“சாரிடா மச்சான்..”

“ஸ்...இருடா இருடா...ஆனந்தி குரல்மாதிரி இருக்கு. ஏதோ வாய்ஸ்மெசேஜ் தந்திருக்கா... என்னனு கேட்டுட்டு முடிவு பண்ணலாம்.” என்றான் பத்தடமாய்.

...

செந்தில்சற்றே நிதானத்துடன் “பிரண்ட்ஸ்... உங்ககிட்ட ஒண்ணு சொல்லனும்” நிமிர்ந்தான்.

“ஆனந்தியோட அப்பாக்கு பிளின்ஸ்ல நஷ்டம் வந்திருக்கு!பாட்ஷா என்பவனிடம் கடன் வாங்கி இருக்காரு; அவன் பெரிய முரடன்.. ஆனால் அவனுக்கு ஆனந்தி மேல ஒரு கண்.!”

“அவனுக்குமா...” நாக்கைக் கடித்தான் சதீஷ் .

“மயில்வாகனனிடம் ஆனந்தியைத் தனக்குத் திருமணம் செஞ்சு தரும் படி தொல்லை பண்ணி யிருக்கான். ஆனந்தி அப்பாவுக்கு அதுல இஷ்டமில்லை.. அதனால்தான் தன் பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் தானே

கடத்திவிட்டு, யாரோகடத்திவிட்டதாகநாடகமாடி, ஒரு கோவிலில் வச்சு அவுக இரண்டு பேருக்கும் திருமணம் பண்ணிடலாம்னு ஏற்பாடுகள் செய்து இருக்காரு.. இதை எப்படியோ தெரிஞ்சுகிட்ட பாட்ஷா, ஆனந்தியை கடத்திட்டான்.”

“அய்யய்யோ.. அட நாராயணா” என்றான் கண்ணகி.

“நாராயணா இல்லு.., பாட்ஷா...” கண் சிமிட்டினான் சதீஷ்.

குமார் அவனை முறைத்தபடி, “ஏண்டா செந்தில்... என்னடா ஒரே குழப்பமா இருக்கு.. ஆனந்தி அப்பா ஒரு கடத்தல்! பாட்ஷா ஒரு கடத்தல்! நீ ஒரு கடத்தல்... தல சுத்துதுடா மச்சான்” என்றான்.

உடனே மனி “அதானே... ஒரே பெண்ணைக் கடத்த இத்தனை பேரா? நம்ம கண்ணகி கிட்ட சொல்லி இருந்தா கடோத்தகஜன் மாதிரி இருக்கும் அவ சண்டு விரலால ஆனந்தியை தூக்கிட்டு வந்திருப்பானோ...” என்ற மனியை முறைத்துப் பார்த்தான் சதீஷ்.

“வா கண்ணகி... குமாருக்கு தல சுத்துதாம்... நாம இரண்டு பேரும் போயிலையில் வாங்கிட்டு வருவோம்...” என இனித்தான் சதீஷ்.

சதீஷின் மண்டையில் கண்ணகி கொட்ட, “ஆ... இப்ப எனக்கே தலை சுத்துதே” என்றான் சதீஷ்.

கண்ணகி வருத்தத்துடன் சொன்னாள். “பாவம்.. ஆனந்தி!! எங்க இருக்கான்னே தெரியல.... அவள கடத்தினவங்க அவள என்ன பாடுபடுத்தறாங்களோ...?”

...

தன் கட்டுகள் அவிழ்க்கப்பட்டதும் ஆனந்தி பாட்ஷாவிடம், “அண்ணா.... அண்ணா... நீங்க ரஜினிகாந்த் பாட்ஷா மாதிரி நல்லவரா இருக்கிங்க.!”

“நான் நல்லவன்னு உனக்கு எப்படி

தெரியும்..?” சற்றே பாட்ஷாவின் மனம் நெரிய,

“ஜ ஸ்லாம் வாங்கி கொடுத்தயே அண்ணே... வலிக்காம எனக்கு வாயில் தேப் ஒட்டுனயே அண்ணே..” ‘அண்ணே’வை சற்று அழுத்தமாய் ஒலிக்க விட்டு, கண்ணைக் கசக்கியபடி தொடர்ந்தான்.

“ஏற்கெனவே செந்தில்லை ஒருத்தரை காதலிக்கி ரேண்ணே. அவரை மனகல வச்சுகிட்டு உங்க கூட வாழ முடியுமான்னே?பள்ளில்... எப்படியாவது உங்க கடனை இந்த மாப்பிள்ளையின் தலையை அடகு வச்சாவது திருப்பி அடைச்சா ரோம்.. என்னை திரும்ப எங்க வீட்டில விட்டுடுங்கண்ணா... வேணுமின்னா இந்த மாப்பிள்ளையை வச்சுக் கோங்கு!” என்று கெஞ்சினான்.

“அடிப்பாவி... ஏற்கெனவே ஒருத்தன் இருக்க நித மறைச்ச, என்னை ஏண்டி கல்யாணம் பண்ணிக்க சம்மதிச்சே...!? இப்போ இவருகிட்ட என்னை அட மானம் வைக்கி ரே ன் னு சொல்றே...?” அலறினான் மாப்பிள்ளை அருண்.

“அழாதே அருண்... நம்ம பாட்ஷா அண்ணா கெட்டவரா இருந்தாலும் ரோமப் நல்லவரு..! நம்மை திரும்ப கொண்டு போய் விட்டுடுவாரு, பாரேன். என் தலைவர் ரஜினிகாந்த் அண்ணா மாதிரி” பாட்ஷாவின் தொப்பியில் இருந்த ரஜினிகாந்த் படம், ஆனந்திக்கு அவன் வீக்னெஸ் எது என உணர்த்த, பாட்ஷாவை புகழ் ஆரம்பித்தாள்...

காய்கள் சரியாக நகர்த்தப்பட, தன்னை யாரா வது ஒரு வர் புகழ் ந்து பேசினால் மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக் குதிக்கும் பாட்ஷா, ஆனந்தியின் பேச்சால் இளகினான்.

“அண்ணா... நான் நல்லாயிருக்கணும்னு ஆசிர்வாதம் பண்ணுங்கண்ணா...” சட்டென பாட்ஷாவின் காலில் ஆனந்தி விழு... திகைத்த பாட்ஷா!, தன் கண்களைத் துடைத்தபடி “தேய்... யாருடா இது.. குழந்தை மாதிரி கெஞ்சது.! பார்க்கவும் எலிக்குஞ்ச மாதிரி இருக்கு... சரி சரி... இதுங்களை கொண்டு போய் விட்டுட்டு வாங்கடா..” என்றவன் “எனக்கு எதுவும் கொடுத்து வைக்கல்” என முனகினான்.

படைய்பான்களே...
இங்களீன் ரூக்கங்களை
வரவாக அனுப்பவும்.

editor@tamilnenjam.com

...
ஆனந்தி கல்யாண மண்டபத்தில் நுழைந்ததும் ஓடி வந்து செந்திலின் கைகளை காதலுடன் பிடித்தாள்..!

அம்மாவை அணைத்தபடி அப்பாவின் அருகில் சென்று “அப்பா... நான் சொல்லேனு தப்பா நினைச்சுக்காதீங்க! தன்னோட தகுதிக்கு மேல் ஒரு மனுசன் ஆசைப்படக்கூடாது. எதுக்கு இத்தனை கடன் பாட்ஷாகிட்ட வாங்கினீங்க..? உங்களோட பண்தாசை... என்னை எந்த நிலமைக்குக் கொண்டு போச்ச பார்த்திங்களா..?”

மயில்வாகனன் எதோ சொல்ல நினைக்கையில், குறுக்கிட்ட மாப்பிள்ளை அருண “மாமா... உங்க பொண்ணு கிராதகி. என்னையே அவன்கிட்ட அடகு வைக்கப் பார்த்துச்சு..! இப்படிப்பட்ட பொண்ணு எனக்கு வேணாம்...” என்றான் கோபமாய்.

“மாப்பிள்ளை... அப்படிலாம் சொல்லாதீங்க மாப்பிள்ளை...” என மயில்வாகனன் கெஞ்சி யபடி அருணின் பின்னே செல்ல, எதையும் கண்டு கொள்ளாமல் வெளியேறிய அருண், மண்டப வாசலில் நின்று யாரும் அறியாவண்ணம், ஆனந்தியைப் பார்த்து கண்ணடித் தான்.! ஆனந்தியின் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்து, செந்திலின் நெஞ்சை நனைத்தது. சட்டென அந்தக் காட்சி மயில்வாகனனின் மனதை உறுத்தியது!?.

...

“அப்யய்யோ.... அப்பாவைக் காணோம்” ஆனந்தியின் அம்மா அலற,

“திரும்பவும் மொதல்ல இருந்தா...?” தலையில் கை வைத்தான் மனி.

ஆனந்தியின் அப்பாவை ஆஞ்க்கொரு பக்கம் பத்தடத்துடன் சிலர் தேட, இது எதையும் கண்டுகொள்ளாத சதீஷ், “ஹை.. வாங்க.. எல்லோரும் சாப்பாட்டை ஒரு கட்டுக் கட்டலாம்.. இல்லாட்டா ஆனந்தியோட அப்பா வேதனைப்படுவாரு!”. என சொல்ல...

“ஏன்டா.. இப்பொழுதுதானே சிறிது நேரத் துக்கு முன் உணவு உண்டாய்... மறுபடியுமா? நீங்கள் எல்லோரும் குண்டோதரர்களா என்ன?! என்றாள் கண்ணகி.

“தே மச்சான்.. இந்த செந்தமிழ் தேன்மொழி யாளிடம் நீநல்லா மாட்டினே. ஜ ஆம் ஹேப்பி” என கூவினான் மனி.

அங்கே நடப்பது எதுவும் தெரியாமல்,

“கல்யாண சமையல் சாதம்.. கறிக் கொழும்பும் பிரமாதம்... இதுவே எனக்குப் போதும்”

என்று பந்தியில் பாடிக் கொண்டே, மயில் வாகனன் சோயா மஞ்சுரியனை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்...!?!?

புரியாத மனங்களும் புதிரான வழித்தடமும்

பண்மிருப்பவன் மனதெல்லாம் பால்போல இனிக்கிறதா?
பாவமாய் அவனும்தான் படுகுழியில் கீடக்கீன்றான்,
மனதூறும் கவலைக்கு மாமருந்து பணமில்லை,
மனம் புரிந்த வாழ்வினிலே மகிழ்வுக்கு குறையில்லை.

தெரிந்ததோர் வழித்தடத்தில் தேழியே பார்க்கீன்றேன்,
தேழியது எதுவுமில்லை தேடலும் சுகமில்லை,
விதிவழிப் பயணத்துள் விளையாட்டாய் நிகழ்வுகள்,
விபத்தில் மாட்டிக்கொண்ட வேர்மறந்த விருட்சங்கள்.

மூலத்தை மறந்துவிட்டு முளைத்ததைப் பார்க்கீன்றார்,
காலத்தை ஓடவிட கண்ணீரைத் தருகீன்றார்,
கோலத்தை விரும்பியவர்கள் கொண்ட புள்ளி மறந்தாரோ,
பாலத்தை உடைத்துவிட்டு பாதையினைத் தேடலாமா?

தேவைகளின் பட்டியல் தேடுதலாய் நிற்கிறது,
தேவையென செய்த உதவி தெருவுக்கு இழுக்கிறது,
பாலை மனம் பார்த்தவன் பழியில் துடிக்கீன்றான் ,
ஆவலோடு அன்பை விதைத்தவள் அடங்கியே நிற்கீன்றாள்.

வீண்வம்பு இதுவென்று விலகியும் நிற்கவில்லை,
விடாது கருப்பென விதிப்புவும் விடவில்லை,
நான் கண்ட வாழ்வினிலே நம்பிக்கை காணவில்லை,
நானடையும் வேதனையும் நாட்டில் யாருக்குமில்லை.

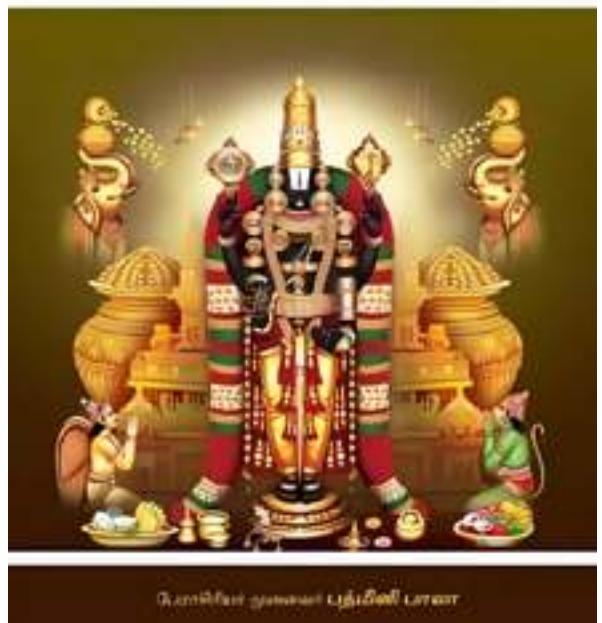
சோகத்தில் ராகம்பாட் சோதனைகள் துணையுமில்லை
ராகத்தில் மகிழ்ந்து நிற்க ராத்தாக்கம் வரவுமில்லை
வேகத்தைக் காட்டியே விவரம் சொன்னாலும்
வேரின் முகவரியை வெளி சொல்ல இயலவில்லை.

பரணி சுப சீகர்

தருடால் தருப்பெயர்கள்

நூல்விமர்சனம்

ஓரு நூலை உருவாக்குவது என்பது இக்காலக்கட்டத்தில் மிகவும் எளிதாகிவிட்டது. அது கதையாக இருக்கட்டும் கவிதையாக இருக்கட்டும் ஏன் நாவலாகவே இருந்தாலும் இப்போது அதனை எழுதுவது வடிவமைப்பது வெளியிடுவது என்பது மிகவும் எளிமையாகிவிட்டது. வாசகர்களைப் பற்றி எந்தப் படைப்பாளியும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கவிதை நூல் எழுதுவது என்பது மிகவும் எளிமையானதாகிவிட்டது. ஒரு பக்கத்திற்கு நான்குஅடிகளே போதும் அதுவும் அடிக்கு இரண்டு சீர்களே போதும். வெறும் எண்ணுறு சொற்களை வைத்து ஒரு நூறு கவிதைகளை எழுதி அதனைக் கவிதை நூல் என்று வெளியிடும் கவிஞர்கள் இன்று ஏராளம். எனவேதான் நூலைப்பற்றியும் கவிதைகளைப் பற்றியுமான மதிப்பீடு நல்லெண்ணம் இப்போது குறைந்துவிட்டது. கட்டுரை நூல் எழுதுவதும் மிகவும் எளிமையானதாகி விட்டது. இங்கு ஒரு பத்தி அங்கு ஒரு பத்தி என்று நிறைய செய்திகளை வேற நூல்களில் இருந்து எடுத்து ஒரு கட்டுரை நூலைப் படைத்து விட முடியும். இதற்கு மேலாக விளக்கம் எழுதுகிறேன் என்ற போர்வையில் திருக்குறளுக்கு இன்னமும் ஒவ்வொருவரும் விளக்கம் எழுதிக் கொண்டே தான் இருக்கின்றார்கள். சிலர் பழைய நூல் களை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு பொருள் எழுதுகிறேன் என்ற பெயரிலே எழுதி அதனை நூலாக்கி வெளியிடுகின்றார்கள். அது எந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் கிஞ்சித்தும் கவலைப்படுவதில்லை. நூல்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய நோக்கமாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அந்த கட்டுரையிலோ விளக்கத்திலோ தங்களுக்கு தோன்றிய எண்ணங்களையும் வலிந்து தினித்து வரலாற்றைத் திரித்துக் கூறுதலும் காணப்படுகிறது. எனவே நூல் எழுதுவது

என்பது இன்றைய காலகட்டத்திலே மிகவும் எளிமையானதாகி விட்டது. அதற்கென்று நெறி முறைகளை யாரும் பின்பற்றுவதாக தெரிய வில்லை. ஆனால் நான் சமீபத்தில் கண்ட ஒரு நூல் எனக்குள் ஒரு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது என்றால் அது மிகையல்ல. அந்த நூல் ஒரு ஆராய்ச்சி நூல் முனைவர் பட்ட ஆய்வு நூல் பொதுவாக முனைவர் பட்ட ஆய்வு நூல்கள் பொதுமக்கள் படிப்பதற்கேற்ற வகையில் வெளியிடப்படுவது இல்லை. ஏனென்றால் ஆய்வு நூல்கள் பொதுவாக ஆய்வு செய்வார்களுக்கு உரியதாக அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். பொதுமக்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே சுவையுடையதாக அந்த நூல்கள் அமைந்திருப்பதில்லை என்பதால் ஆய்வு நூல்களை மக்கள் படிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் வெளியிடப்படுவதில்லை. ஆனால் இந்த நூல் அப்படிப்பட்ட ஒரு நூல் இல்லை என்பதை அதனைப் படித்த மாத்திரத்திலேயே தெரிந்து கொண்டேன். அந்த நூலின் பெயர் ஆழ்வார்கள் சுட்டும் திருமால் திருப்பெயர்கள். இந்த நூலை எழுதிய ஆசிரியர் தற்போது கொடைக்கானல் அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறை பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வரும் முனைவர் சே.பத்மினி பாலா அவர்கள்.

ஒரு சாதாரண மனிதன் கூட ஒரே பெயரால்

அழைக்கப்படுவதில்லை. அம்மா அப்பா மாமா மைத்துனன் தாத்தா பாட்டி பேரன் பெயரன் பெயர்த்தி சித்தப்பா சின்னம்மா பெரியப்பா பெரியம்மா அண்ணன் தம்பி அக்காள் அண்ணி நாத்தனார் கொழுந்தன் கொழுந்தி தங்கை சணவன் மனைவி சகலை பங்காளி என்று பல்வேறு பெயர்களின் மூலமாக குடும்பத்திலும் தங்களது உறவுகளின் மத்தியிலும் ஒரு மனிதன் அழைக்கப்படுவது உண்டு. அவன் பெயர் எதுவாக இருந்தாலும் அந்தப் பெயரிலும் அவன் அழைக்கப்படுவான் புனைப் பெயராலும் அழைக்கப்படுவான் செல்லப்பெயர்களாலும் அழைக்கப் படுவான். உறவுப் பெயர்களை சொல்லியும் அழைக்கப்படுவான். நண்பர்களி டத்திலேயே ஒரு பெயர் இருக்கும்; பணிபுரியும் இடத்திலே வேறு ஒரு பெயர் இருக்கும்; பணி புரியும் பணியினைப் பொறுத்து அவனுடைய பெயர்கள் மாறுபடும். அவனுடைய உண்மையான பெயர்களை வைத்து அழைக்காமல் பணியிடத்தில் வைத்து அவன் வேறு மாதிரி யாக அழைக்கப்படுவதும் உண்டு. சாதாரணமாக ஒரு நாறு வருடங்களுக்குள்ளாக இந்த உலகத்திலே தோன்றி செழித்து வளர்ந்து மறைந்து போகக்கூடிய மனித பிறவியை எடுத்த ஒருவனுக்கே இத்தனை பெயர்கள் இருக்கும்பொழுது இந்த உலகத்தையே படைத்து, பரம் பொருளாகக் காத்து ரட்சித்து வரக்கூடிய பெருமாளுக்கு எத்தனை வகையான பெயர்கள் இருக்கும். பெருமாளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான பெயர்கள் உண்டு எனவேதான் விஷ்ணு சகஸ்ரநாமத்தில் ஆயிரம் திருநாமங்களைக் கொண்டவராக திருமால் இருக்கின்றார் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட திருநாமங்களை கொண்ட திருமால் ஆழ்வார்களால் எவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றார் என்பதுதான் இந்த ஆய்வினுடைய முடிவு ஆய்வின் நோக்கம் ஆழ்வார்கள் எவ்வாறு திருமாலை அழைக்கின்றார்கள் எத்தனை பெயர்களால் அழைக்கின்றார்கள் என்பதைக் காட்டக் கூடிய ஒரு ஆய்வாக இந்த ஆய்வு இருக்கிறது.

பொதுவாக ஆய்வு நூல் என்பது எழுதப்படும் பொழுது சில நெறிமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். ஒரு ஆய்வு நூலைச் சாதாரணமாக நம் மனம் போன போக்கிலே எழுதி விட முடியாது. எந்த ஒரு சொற்றொடர்க்கும் சரியான ஆதாரம்

கொடுக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய விருப்பு வெறுப்புகளை எல்லாம் ஆய்விலேயே காட்ட முடியாது. விருப்பு வெறுப்பு இல்லாது ஆய்வு செய்ய வேண்டும். நமது கருத்துக்களை வலிந்து ஆய்வுகளில் தினிக்க இயலாது. ஆய்வுகளில் என்ன கிடைக்கிறதோ அதை அப்படியே சொல்ல வேண்டும். உள்ளதை உள்ளபடியே எழுத வேண்டும். எழுதக்கூடிய செய்தி அனைத்தும் பயனுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் மற்றவர்களுடைய ஆய்வுக்கு உதவுவதாகவும் அமைய வேண்டும். ஆய்வு சமுதாயத்துக்கு பயன்படுவதாக இருந்தால் சிறப்பானதாக இருக்கும். அவ்வாறு இல்லாத ஆய்வுகள் பயனற்ற ஆய்வுகள் ஆகவே கருதப்படும். நமது ஆய்வுகள் பண்பாட்டை சிதைத்து விடக்கூடாது; வரலாற்றை திரித்து விடக்கூடாது. அனுமானங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வுகள் அமைந்து விடக்கூடாது. இவை எல்லாம் ஆய்வுக்கான பொதுவான நெறிமுறைகள். இந்த பொதுவான நெறிமுறைகள் அனைத்தும் இந்த ஆய்விலேயே பின்பற்றப்பட்டு இருக்கிக்கிறனவா என்றால் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

ஆய்வுக் கட்டுரைகளை நூலாக மாற்றம் செய்யப்படும் பொழுது அதனுடைய வடிவ மைப்பு மிகவும் கூர்ந்து நோக்க கூடியதாக இருக்கும். இந்த நூலினுடைய வடிவமைப்பும் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய முகப்பு தோற்றம் மிக அழகாக, திருமாலின் உருவப்படம் உடையதாக அமையப் பெற்றுள்ளது. அந்த நூலின் அட்டையைப் பார்த்த உடனேயே பெருமாளைத் தரிசனம் செய்து போன்ற ஒரு திருப்தி ஏற்படுகிறது. உள்ளே இருக்கக்கூடிய செய்திகளைப் படித்து உணர வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படுகிறது. எனவே அட்டைப்படமானது இங்கே அழகாக வடிவமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நூலுக்கு வையப்படிப்பகப் பதிப்பாசிரியர் புலவர் ச.ந.இளங்குமரன் அவர்கள் பதிப்புரையும், மனைவர் தவத்திரு சாந்திகுமாரசாமிகள் ஆசியுரையும் முனைவர்விவேவெங்கடேஸ்வரன் வாழ்த்துறையும் மதுரை கவிதை பாண்டியன் அவர்களின் வாழ்த்துரையும் ஆய்வாளரின் முன்னுரையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

அதற்குப் பிறகு ஆய்வு, ஆய்வுக்குப் பிறகு ஆய்வுக்குத் துணை செய்த நூல்களின் பட்டியல் மற்றும் சுருக்கப்பட்டியல் காணப்படுகின்றன. இவை எல்லாம் இந்த நாலினுடைய சிறப்பாக கருதப்படுகிறது.

ஆய்விலே ஆறு பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. முதல் பகுதியிலே பன்னிரு ஆழ்வார்களும் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தங்களும் என்ற செய்தி காணப்படுகிறது. பக்கம் 23 முதல் 86 வரை இந்த செய்திகள் உள்ளன இந்த செய்திகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அடிக்குறிப்புகள் 63; பன்னிரு ஆழ்வார்கள் எவ்வெரவர், அவர்கள் நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் எந்தப் பகுதிகளைப் பாடியிருக்கின்றார்கள் என்ற விவரமெல்லாம் இந்தப் பகுதியிலேயே மிகத் தெளிவாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது. அதற்கு அடுத்துள்ள பகுதியாக உள்ளது திருமாலின் இயல்புகள் மற்றும் இயற்பெயர்கள். திருமால் என்பவர் யார்? நம்முடைய தமிழரின் பண்பாட்டில் கலாச்சாரத்தில் திருமால் எவ்வாறு பார்க்கப்படுகின்றார்? தமிழ்நுடைய ஐந்திணைகளில் இரண்டாவது திணையான மூல்லைத் திணைக்குக் கடவுளாக இருப்பவர்தான் திருமால். காடும் காட்டைச் சார்ந்த இடமும் என்று அழைக்கப்படக்கூடிய மூல்லைப் பகுதியினுடைய நாயகனாக மக்களால் வணங்கப்படுவனாக இருப்பவர்தான் திருமால். நாம் வணங்கிய திருமால் கண்ணன், பிறகு கிருஷ்ணன் விஷ்ணு என்று அவன் பெருந்தெய்வமாக மாற்றப்பட்டு இன்றும் மக்களால் வணங்கப்படக்கூடிய ஒரு தெய்வமாக திருமால் இருக்கின்றார் அந்தத் திருமாலின் இயல்புகள் என்ன அந்த திருமாலுக்குரிய இயற்பெயர்கள் யாவை என்பதைப் பற்றிய குறிப்புகள் எல்லாம் செய்திகள் எல்லாம் பக்கம் 90களில் இருந்து 113 வரை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஆழ்வாளர் 44 குறிப்புகளைப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றார். அடுத்துள்ள பகுதியாகக் காணப்படுவது அருளாடல் என்னும் பக்தி நிலையில் திருமாலின் திருப்பெயர்கள். திருமால் பக்தர்களுக்கு அருள் செய்யும் பொழுது எந்தெந்த பெயர்களில் அவர் அருள் செய்கின்றார் என்பதை மிகவும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார். பக்கம் 116இல் இருந்து 152 வரை இந்தச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. சுமார் 69 குறிப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அடுத்து மிக முக்கியமான ஒரு செய்தியாக இங்கே காட்டப்படுவது “ஓம் நமோ நாராயணாய்” என்ற

மந்திரப் பெயரும் அதனுடைய உட்பொருள் விளக்கமும் என்ற செய்திதான். இது நான்காவது பகுதியாகக் காணப்படுகிறது. நாமெல்லாம் திருமாலை நாராயணன் என்று அழைக்கின்றோம் நாராயணன் என்பது ஒரு நான்கு எழுத்து சொல். அதே நேரத்தில் ஓம் நமோ நாராயணாய் என்று குறிப்பிடப்படும் பொழுது அது முழுமையான ஒரு மந்திரச் சொல்லாக இருக்கிறது. இந்த மந்திரச் சொல்லுக்கான பொருள் என்ன என்பதை மிக ஆழ்காக பக்கம் 156லிருந்து 174 வரை விளக்கி இருக்கின்றார். 37 குறிப்புகள் இதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எட்டெழுத்து மந்திரத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் நிச்சயமாக இந்த பகுதியினைப் படித்து உணரலாம். பயனுள்ள பகுதியாக இது இருக்கும்.

அடுத்து ஐந்தாவது பகுதியாக இந்த ஆய்வு நாலில் காட்டப்படுவது நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தத்தில் திருமாலுடைய உருவத்தோற்ற பெயர்களும் அதனுடைய குணங்களும் என்பதாகும். திருமால் பல வகையான உருவம் உடைய வர் ஒவ்வொரு உருவத்திற்கும் ஒரு பெயர் உண்டு ஒரு குணம் உண்டு என்பதை இந்தப் பகுதியானது சுட்டிக்காட்டுகிறது. பக்கம் 177முதல் 197 வரை உடைய இச்செய்திகளுக்கு 38 குறிப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆறாவது பகுதியாக இந்த நாலிலே காட்டப்படுவது 108 வைணவத் தலங்களும் திருமாலினுடைய திருப்பெயர்களும் என்பதாகும். 108 வைணவத்தலங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன அங்கெல்லாம் திருமாலுக்கு என்னென்ன பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன எவ்வாறு திருமால் அங்கே அழைக்கப்படுகின்றார் அருள் பாலிக்கின்றார் என்பதை எல்லாம் சுமார் 55 பக்கங்களில் ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றார். பக்கம் 200லிருந்து 255வரை இது தொடர்பான செய்திகள் காட்டப்படுகின்றன. 54 குறிப்புகள் இதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆய்வு நாலுக்கு 9 முதன்மை நூல்களும் 116 துணை நூல்களும் ஐந்து ஆங்கில நூல்களும் நான்கு அகராதிகளும் ஒரு களஞ்சியம் மற்றும் ஒரு லெக்சிகன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு பெரிய ஆய்வு, பயனுள்ள ஆய்வு, வைணவர்கள் மட்டுமல்லாது எல்லா சமூகத்தினருக்கும் பயன்படக்கூடிய ஒரு ஆய்வு இந்த ஆய்வு

என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த நூலிலே பின்னினைப்பாகப் பெருமாளினுடைய 22 அவதாரங்களும் பெருமாள் தொடர்பான வைணவ வட்சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொற்களும் அதனுடைய பொருளும் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. பக்கம் 273லிருந்து 281 வரை திருமாலினுடைய பெயர்கள் அந்தப் பெயருக்கான பொருள் விளக்கம் போன்றவை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆழ்வார்கள் பயன்படுத்திய 141 பெயர்கள் அதனுடைய விளக்கம் அதனுடைய பொருள் இங்கே மிக அழகாக தெளிவாக இந்த ஆய்வு நூலிலே சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது அது மட்டுமல்லாது 12 ஆழ்வார்களுடைய பெயர் பிறந்த நட்சத்திரம் பிறந்த இடம் பிறந்த மாதம் போன்ற செய்திகள் எல்லாம் பக்கம் 282லிருந்து 284 வரை காணப்படுகிறது இதற்கு அடுத்தார் போல 108 திவ்யதேசங்கள் எவை எவை அவை எங்கே இருக்கின்றன, சோழநாட்டு திவ்யதேசங்கள் பாண்டிய நாட்டு திவ்ய தேசங்கள் தொண்டை நாட்டு திவ்ய தேசங்கள் வடநாட்டு திவ்ய தேசங்கள் இந்த உலகத்திலேயே இல்லாத திவ்ய தேசங்கள் என்று 108 திவ்ய தேசங்களையும் பக்கம் 285 லிருந்து 295 வரையிலான பக்கங்களில் சுட்டிக்காட்டி இருக்கின்றார். அங்கே அந்த திருத்தலங்களினுடைய முகவரி அந்த திருத்தலத்திலே இறைவன் எவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றார் தாயார் பெயர் என்ன என்பது போன்ற விவரங்களையும் பட்டிய விட்டிருக்கின்றார். அது இந்த நூலினுடைய சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே இந்த ஆய்வு நூலானது ஒரு நீண்டதொரு ஆய்வை நிகழ்த்தி அதன் வாயிலாக, திருமாலை எவ்வாறெல்லாம் ஆழ்வார்கள் தங்களுடைய பாசுரங்களிலேயே சுட்டிக் காட்டி இருக்கின்றார்கள் என்பதை தெளிவாக காட்டக்கூடிய ஒரு ஆய்வாக இது இருக்கிறது. இந்த ஆய்வு ஒரு பயனுள்ள ஆய்வு மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய ஒரு ஆய்வாக அமைந்துள்ளது இதனுடைய சிறப்பாகும் இது ஆய்வாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல வைணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல ஆண்மீகவாதிகள் அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடிய ஒரு நூல். 108 திவ்ய தேசங்களுக்கு செல்ல வேண்டும் என்றால் இந்த நூலை வைத்துக் கொண்டே நாம் சென்று விடலாம் அதே நேரத்தில் ஒரு கவிஞர் ஏதாவது

ஒரு காவியத்தை எழுத வேண்டும் திருமாலுக்காக ஏதேனும் ஒன்று படைக்க வேண்டும் என்றாலும் அவருடைய பெயர்களை எல்லாம் வைத்து அந்த காவியத்தைப் படைத்ததற்கும் இந்த நூலானது உதவும். திருமால் எவ்வாறெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்றார் அதனுடைய பெயர் காரணம் எந்த பெயருக்கு என்ன பொருள் என்பதை எல்லாம் இந்த நூலின் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும் ஆங்காங்கே ஒரு சில பாடல்களும் எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளன. அந்தப் பாடல்களும் பயனுள்ள பாடல்களாகப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. எனவே இந்த நூலை அனைவரும் படித்து உணர்ந்து பயன்பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கூற்றமும் சாரா கொடுவினையும் சாரா, தீ மாற்றமும் சாரா வகையறிந்தேன் - ஆற்றங்கரைகிடக்கும் கண்ணன் கடல்கிடக்கும் மாயன் உரைகிடக்கு முள்ளத் தெனக்கு

என்ற திருமழிசையாழ்வாரின் பாடல் திருமாலின் பெயரை உச்சரிக்கும் போது நமக்குத் துன்பமில்லை என்று கூறுகிறது.

வாடி னேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துய ரிடும்பையில் பிறந்து
கூடி னேன் கூடி மிளையவர் தம்மோ
தவர்க்கும் கலவியே கருதி
ஓடி னே னோடி யுமிவநோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும்பதந் தெரிந்து
நாடி னேன் நாடி நாள்கண்டு கொண்டேன்
நாராய ணாவென்னும் நாமம்

என்று திருமங்கையாழ்வார் சொல்லும் போது நமக்கும் நாராயனன் திருநாமம் நன்மையாவற்றையும் நல்கி நமைக் காக்கும் என்பது புலனாகிறது. நாமும் இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரித்து நமக்கு வரும் துன்பங்களைக் களைவோம் ; நலம் பெறுவோம்.

இதனை வையைப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. விலை ரூ 350/-

திரும ஜெல்மழுத்தி ஹல்யூத்தாஸி

எதிலும் பூரணத்துவத்தைக் கையாளங்கள்.

நாம் அன்றாடம் முகங்கொடுக்கும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இருந்து பல படிப்பினைகளையும் அறிவுரைகளையும் வெவ்வேறு வழிகளில் நம்மையும் அறியாமல் உள்வாங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அவ்வகையில், எமது அறிவுமட்டமும் அனுபவமும் ஆனது நானுக்கு நான் அதிகரித்துச் செல்ல வேண்டுமே தவிற குறைவடைத்தலோ, அதே மட்டத்தில் தேங்கிநிற்பதோ நன்றன்று.

மாறாக, எமக்கு ஒரு நாளில் நாம் முகங்கொடுக்கும் விடயங்களால் எவ்வித படிப்பினைகளோ கிடைக்கவில்லையாயின், நாம் அவ்விடயத்தைப் பூரணமாக உள்வாங்கத் தவறுகின்றமையே காரணமாகும்.

ஒரு சராசரி மனிதனிடம் சிறிது நேரம் கதைத்துக் கொண்டு இருக்கும் போதோ அல்லது புத்தகமொன்றின் சில பக்கங்களை வாசிக்கும் போதோ, நாம் அதனுடாக வெளிக்காட்டப்படும் நேர்மறையான / எதிர்மறையான சிந்தனைகள் பற்றிய பூரணத்துவமான தெளிவை நாம் அடையும் போது அங்கு நிச்சயமாக ஓர் வழிகாட்டல் / படிப்பினை எமக்குக் கிடைக்கத்தான் செய்யும் (இது இப்படி இருக்க வேண்டும்/ கூடாது). எமது அன்றாட நடவடிக்கைகளிலும் இப்படியே; அவற்றில் பூரணத்துவம் பேணப்படாவிடின் முழுப் பயணையும் காணமுடியாது.

இதன்படி, எம்மால் உள்வாங்கப்படும் பூரணத்துவத்துடன் கூடிய எவ்வித விடயமும் செயலும் நிச்சயம் எமது நடத்தையிலும் அறிவுமட்டத்திலும் சிறந்ததோர் முன்னேற்றத்திற்கான வழியை உண்டுபண்ணும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

Shahani Musawwir.
Avissawella,Sri lanka

ஆட்டா?

சித்திர சிலை அழகோ?

கண்ணம்மா

சிதறிய கல்லழகோ?

முத்தெனும் முகமழகோ?

சொல்லம்மா

முகிலைனும் மனமழகோ?

எத்தனை குணமழகோ?

என்னம்மா

கை ஏந்திய உறவழகோ?

சுட்டதோர் சுடரழகோ?

செல்லம்மா

சுடர் தரும் இரவழகோ?

வட்டமாய் நிலவழகோ?

வாழ்வம்மா

வாடும் நல் நினைவழகோ?

வர்ணமாய் வாழ்வழகோ?

எதிர்

ஒளி மறை விழி அழகோ?

கிறை தரும் வாழ்வதிலே

எத்தனை சுகமதிலே

குறை தரும் போர் எதிரே

கொடுத்தால்...

வாழ் நல் சுகம் எதிலே?

வி. அபிவர்ணா

மூல்லைத்தீவு(மூங்கிலாறு)

பொறாமையென்னும் கொடிய பிளி.

ஓர் அந்தகாரத்தில் விளக்கேற்றுகிறேன்
பற்றியெரிகின்றனர்.

ஒரு வறண்ட நிலத்திற்கு
நீர்பாய்ச்சுகின்றேன்
வாடிப்போகின்றனர்.

படரத்தவிக்கும் கொடியொன்றுக்கு
கொழுகொம்பொன்றை இணைக்கிறேன்
சரிந்து விழுகின்றனர்.

உடைந்து விழும் சுவற்றான்றுக்கு
ஆதாரம் கொடுக்கின்றேன்
சுக்குநாறாகிப் போகின்றனர்.

பசித்த வயிற்றுக்கு
உணவளிக்கின்றேன்
வெந்து கொதிக்கின்றனர்.

இப்படித்தான்
எப்போதெல்லாம்
யாருக்காவது உதவுகின்றேனோ
அப்போதெல்லாம்
முகம் திருப்பிச் சட்டெனக்
கூம்பிப் போய்விடுகின்றனர்
பொறாமைக்காரர்கள்.

இதுயத்தீஸ்-கிருப்பவளே

இதுயராண்யே இன்பமெல்லாம்
இள்ளத் தந்திருவாயே

இதுயத்தீஸ் உந்தன்
முகம் காண்களேன்

பஞ்சதாஸ்யாப் பூரண்டோடு
இள்ளத்தீஸ் நுழைந்தாயே

முழுமத்யாப் நெர்ந்சமத்தீஸ்
பூந்தனை தருக்களாயே

கருஷ்டப் பார்னவத்தீஸ்
கங்கைதனை படிக்களேன்

ரண்ணமத்தீஸ் வண்ணமனை
சேர்ந்தப் பண்ணே

இளமை ராகம்
இசைத்தட வருவாயே

மழுநீது சாபிந்தடவே
காந்தலால் இரவனைப்பாயே

செவ்வந்து பூபாளம்
பாடிடவா ஏந்திடுயே

இதுயத்தீஸ் இருப்பவளே
ஓயாது ரீங்காரம்புபவளே...

பெ.வெங்கட ஸ்கயி காந்தன்

- மக்கொனையூராஸ்

தன்முறை

கட்டிய கயிற்றின் நீளத்திற்கே
சுற்றி வருகிறது...
ஆசைக் கழவாளம் மாட்டிய
மனித வாழ்வு!

காலம் கற்பிப்பதைக்
கற்றிடத் தயங்காதே!
செயற்கையான மாற்றங்களில்
என்றும் மயங்காதே..

குத்தும் ஊசி
வலிக்கவே செய்யும்...
கொல்லும் நோய்களை
விரட்டியே காக்கும்!

வியர்வை சிந்தி உழைப்பவனுக்கு
மருத்துவமனை தூரம்!
சோம்பிக் கீடப்பவனுக்கு
சிகிச்சைப் பிரிவே இல்லம்...

பரத்தையின் அன்பு
மழையில் பூத்த காளான்!
சிரத்தையான மனைவியே
வணங்கத்தக்க வேம்பு...

ஆசையைத் துறந்தோர்
அகிலத்தில் இன்புறுவர்..
நடையினை மறந்தோர்
நாற்பதிலேயே துன்புறுவர்...

மருத்துவப் பரிசோதனை
மாதாந்திரப் பணியானது!
தவறான பழக்கங்களால் மகத்துவ
உடலும் பிணியானது...

வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி
உயராதவன் முட்டாள்!
வந்தது வாய்ப்பென்றே
தெரியாதவன் அடிமுட்டாள்!

அனைவருக்கும் ஆசை
இருக்க ஒரு வீடு...
பொதுநலம் பூத்தாலே
சிறப்பாகும் நாடு!

மாமாலசுத்தரம்

மதுரை

வித்தா

சிதைக்குத் தீயை வைத்து நெஞ்சம்
 சிதைந்து வெடித்துச் சிதறியதே
 பதைக்கும் உள்ளம் எங்கும் தண்ணாய்
 பற்றி எரியப் பறக்கிறது
 விதைத்த விதையும் வெடித்தாற் போல
 விக்கி உள்ளம் துடிக்கிறது
 சதையும் நரம்பும் எல்லாம் கூடி
 சலித்துக் துயரம் வடிக்கிறதே!

வடித்தக் கண்ணீர் யாவும் நின்று
 வற்றி வலியும் தொடர்கிறது
 கடித்து உள்ளம் துளைத்தத் துயரம்
 கருணை மறந்து வேகிறது
 நெடியப் பயணம் இன்று குறுகிப் போக
 நெஞ்சம் உடைந்தே போகிறது
 துடிக்கும் இதயம் தன்னை மறக்க
 துன்பம் வந்து தொடர்கிறது.

இந்தப் பிறவிக் கடந்து போக
 இறைவன் அருளும் வேண்டுகிறேன்
 வந்தப் பயணம் முடிவும் தருமோ
 வரவை நானும் நாடுகிறேன்
 எந்த மனிதன் வென்றான் வாழ்க்கை
 என்றே கேள்வி எழுகிறது
 பந்தம் பாசம் வைத்தே இறைவன்
 படர்ந்து போடும் நாடகமே!

- பாவலர் வா.சண்முகம்

ஓரு டண்பெண் தேர்வு எழுதுகிறாள்

ஆர்னிகா நாசர்

தித்திக்கா அறைக்குள் இருந்த எல்லா பொருட்களையும் போட்டு உடைத்தாள். உடையும் பொருட்கள் உடைந்து நொறுங்கின உடையாத பொருட்கள் நெரிந்து வளைந்தன. நெரிந்த வளைந்த பொருட்களை கால்களால் தருக்கென்று மிதித்து சிதற்றினாள். அம்மா உட்பட்டாள்.

“என்னடிஉன் அட்டேழியம் அதிகமாயிருக்கு?”

“நான் இப்பளன்க்கு கல்யாணம் கேட்டேனா?”

“இப்பு உனக்கு வயசு 18 முடிஞ்சு 19 நடக்குது. மேஜர் ஆய்ட்ட. கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதில் என்ன கேடு?”

“நான் மேலமேலபடிக்கனும் நல்ல வேலைக்கு போகனும். அப்றம்தான் கல்யாணம்..”

“உனக்கு சபேசனைத்தான் மாப்பிள்ளையா பாத்து வச்சிருக்கம். உனக்கு அவனை பிடிக்கும் தானே?”

“அத்தை பையனை பிடிக்காம இருக்குமா?”

“த பார்.. சபேசன் இளங்கலை எக்ஸ்ரே தொழில் நுட்பம் படிச்சிட்டு அரசு மருத்துவ மனைல நல்ல வேலை இருக்கான். இப்பு அவனை விட்டா வேற யாராவது அவனை கொத்திட்டு போயிருவாங்க!”

“தை, போகட்டு மே... அவனை விட்டா எனக்கு வேற மாப்பிள்ளையே கிடைக்காதா?”

“ஆனா நடிகர் கௌதம் கார்த்திக் மாதிரி இருக்கான். கெட்ட பழக்கம் ஏதுவும் இருக்க மாதிரி தெரியல. உன்னை கல்யாணம் பண்ணிக்கிறதில் ரொம்ப ஆர்வமா இருக்கான்!”

“நீ ஏன் அவனுக்காக இவ்வளவு கேள்வாஸ் பண்றா?”

“நல்ல மாப்பிள்ளையை விட்ரக் கூடாதுன்ற பதைப்பதைப்புதான்..”

“நான் இன்னும் ப்ளஸ் கூட படி ச்சு முடிக்கலையேம்மா...”

“கல்யாணத்துக்கு பின்னாடி சபேசன் நீ விரும்பினதை படிக்க வைப்பான்!”

“நான் வேணுமின்னா அவன்கிட்ட பேசி ஒரு முனைவருஷம் காத்திருக்க சொல்லவா?”

“நல்லா கதையை கெடுத்தியே போ.. கல்யாணத்துக்கு எதிரா நீ ஒரு வார்த்தை பேசக் கூடாது!”

“அம்மாக்காரிகள் தான் பெரும்பாலான மகள்களுக்கு வில்லிகள். என்னை துரத்தி விட்டுட்டு நீயும் அப்பாவும் செகன்ட் ஹனிமுன் போகப் போற்றிகளா?”

“அசிங்கமா பேசாதே. சரி உனக்கு என்னென்ன நகைகள் என்னென்ன டிஸென்கள் வேணும்னு சொல்லு. ஆசாரிகிட்ட செய்யக் குடுத்திரலாம்!”

“நகையில்லாதிருமணம் செஞ்சிக்கப் போரேன்!”

“அடிக்கிறுக்கச்சி.. நகை இல்லாம புகுந்தவீடு போனா உன்னை யார் மதிப்பா?”

“உயிருள்ள எனக்கு மதிப்பில்லை உயிரில்லாத மஞ்சள் உலோகத்துக்குதான் மதிப்புற்றியா?”

“எகனைக்கு மொகனை பேசாதே! கழுத்துக்கு அஞ்ச பவுன் நெக்லஸ். இருகைகளிலும் முனை முனு வளையல்கள் ஆறு பவுன்ல. காதில் இரண்டு பவுனுக்கு குடைஜிமிக்கி. அஞ்ச பவுன்ல நெற்றிச்சுடி. பத்து பவுன்ல ஒட்டியாணம். நாலு பவுன்ல தங்கக் கொலுசு. ஆறு பவுன்ல ரெட்டை

வடச்செயின். கைகளில் நான்கு பவுன்களில் இரண்டு மோதிரங்கள். நாலுபவுன் தங்கச்சங்கிலி கொண்ட வாட்ச்...”

“என்னை கல்யாணத்ல துணிக்கடை பொம்மை மாதிரி நிப்பாட்டப் போற..”

“முப்பதாயிரம் ரூபா செலவுல பட்டுப் புடவை. எட்டாயிரம் செலவுல எம்ப்ராய்டரி பண்ணின டிஸெனர் ஜாக்கட். எட்டாயிரம் செலவுல ஹைஹீல்ஸ்!”

“எனக்கு பிடிக்கலு..”

“இருபதாயிரம் செலவுல உனக்கு மணப் பெண் ஒப்பனை..”

“அய்ய... இருக்ற மூஞ்சி பத்தாதா?”

“ஓரு லட்சம் ரூபா வாடகைல ஏசி திருமணமண்டபம். போட்டோகிராபிக்கும் விடியோ கிராபிக்கும் ஓரு லட்சம். இருபத்தியாறு அயிட்டங்களுடன் கூடிய திருமண விருந்து!”

“கல்யாணத்தேதி குறிச்சிட்டங்களா? மண்டபம் புக் பண்ணிட்டங்களா?”

“மார்ச்சு 13, மார்ச்சு 27, ஏப்ரல் 10, ஏப்ரல் 23, ஏப்ரல் 27 தேதிகள்ல மண்டபம் காலியாக இருக்கிறது. விருப்பப்பட்ட தேதியை புக் பண்ணலாம்”

“அம்மா நான் சொல்றதை நல்லா கவனி மார்ச்சு 13 ஆம்தேதி மட்டும் மண்டபத்தை புக் பண்ணிடாதே. வேற எதாவது தேதில புக் பண்ணு..”

“நீ என்னடி சொல்றது? நான் என்னடி கேக்றது? மார்ச்சு 13ஆம் தேதி தான்டி உனக்கும் சபேசனுக்கும் கல்யாணம். இதோ இப்பவே மண்டபத்துக்கு போன் பண்ணி மார்ச்சு 13ஐ கண்பர்ம் பண்றேன்!”

“நான் சான் ஏறுனா நீ முழும் ஏறுவ. திருமணதேதியை முன்னிப்பின்ன மாத்தி வைக்கலாமில்ல?”

“மார்ச்சு 13ஐ ஜனாதிபதி முர்மு வந்து கெஞ்சினாலும் மாத்தமாட்டேன்.”

“மேறோல் இன்விடேஷன் சிம்பிளா அடி அம்மா..”

“போடி போடி.. ஒவ்வொரு இன்விடேஷனும் இருபத்தியைஞ்ச ரூபா பெறுகிற மாதிரி அடிக்கப் போறேன்.. இன்விடேஷன் பாத்துட்டு சொந்தபந்த மெல்லாம் ஆனாலு வாயைத் திறக்கனும்!”

“திருமணமண்டபவாசல்லசெண்டை மேளம் வைக்காதே!”

“வைப்பேன்டி..”

“மணப்பெண் அலங்காரத்தில் எனக்கு மொறந்தி வைக்க வேணாம்!”

“கட்டாயம் மொறந்தி உண்டு!”

“நீ ஓரு முடிவுதான் இருக்க!”

“ஆமா.. உனக்கு மண்டபத்ல கய்லாணம் முடிஞ்சவுடனே நீயும் மாப்பிள்ளையும் நம்ம குலதெய்வம் கோவிலுக்கு சாமி கும்பிடப் போற்றிங்க!”

“சரி விடு!”

“கல்யாண வேலைகளை ஜருராக பாக்க வேண்டியிருக்கு. நானும் உன் அப்பனும் கோதால இறங்க வேண்டியதுதான்!”

அம்மா அறையை விட்டு அகல தித்திக்கா திறன்பேசியை நோண்ட ஆரம்பித்தாள்.

திருமண மண்டபம் மணப்பெண் கோலத்தில் தித்திக்கா அமர்ந்திருந்தாள் மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. புரோகிதர் மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். மணமக்களை வாழ்ந்த சூட்டம் இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தது. ட்ரோன் கேமிரா பறந்து பறந்து பறவை பார்வை பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. இருபதுக்கும் மேற்பட்ட செண்டை மேளக்குழுவினர் செண்டை இசைத்தனர்.

வாசனைத் திரவியங்கள் மண்பத்துக்குள் ஸ்ப்ரே பண்ணப்பட்டது. தித்திக்காவின் பெற்றோரும் சபேசனின் பெற்றோரும் ஓடி ஆடி வரும் விருந்தினர்களை வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

மங்கலநான் கூட்டத்தினர் ஆசிர்வாதத்துக்கு எடுத்து செல்லப்பட்டது. அட்சதை அள்ளிக் கொண்டனர். நாதஸ்வரம் உச்சஸ்தாயியில் ஒலிக்க தித்திக்கா கழுத்தில் மூன்று முடிச்சுகள் இட்டான் சபேசன். அக்னியை வலம் வந்தனர்.

தித்திக்கா தனது கை கடிகாரத்தை பார்த்து மண்டபம் இடியும் ஒலியில் வீரிட்டாள்.

“எல்லாம் போச்சே!”

“என்னாச்சு? என்னாச்சு?”

“இன்னைக்கி எனக்கு பளஸ்டு எக்ஸாம் ஆரம்பம்..”

“போனாப் போகுது சப்ளிமெண்ட் எழுதிக் கலாம்!”

“முடியவே முடியாது இன்னைக்கி நான் பரிட்சை எழுதியே ஆகனும்..”

“ஹால் டிக்கெட் எங்க இருக்கோ?”

“இதோ என் இடுப்புல இருக்கு!” எடுத்தாள் தித்திக்கா.

“பரிட்சை ஆரம்பிக்க இன்னும் எவ்வளவு நேரமிருக்கு?”

“ஓரு மணி நேரம்!”

“பரிட்சை ஹால் இங்கிருந்து எவ்வளவு தூரம்?”

“இருபது கிமீ!”

சபேசன் துள்ளி எழுந்தான். “வா தித்திக்கா என் பைக்ல பரிட்சை ஹால் பறப்போம்!”

மணக்கோலத்தில் இருவரும் ஓடினர்.

மாப்பிள்ளை தோழன் விடியோ எடுத்தான். பைக் சீரி பாய்ந்தது. தேர்வு தொடங்க பத்து நொடிகள் இருக்கும் போது தித்திக்கா தேர்வு அறைக்குள் பிரவேசித்தாள். மாப்பிள்ளை தோழன் தொடர்ந்து விடியோ எடுத்தான். சுழுத்தில் திருமணமாலையுடன் அமர்ந்து தேர்வு எழுத ஆரம்பித்தாள் தித்திக்கா. தேர்வு அறை மேற்பார்வையாளர் மயில் நீலநிறப் பட்டுப்புடவைகட்டியிருந்தார். பரிட்சைஎழுதும் மாணவர்கள் பட்டுவேட்டி பட்டு சட்டையும் மாணவிகள் விதவிதமாய் பட்டுப்புடவைகளும் உடுத்தியிருந்தனர்.

தேர்வு அறைக்கு வெளி யோ சபேசன் காத்திருந்தான். தேர்வு எழுதி வந்த தித்திக்கா பாய்ந்து சபேசனை கட்டிக் கொண்டாள்.

சபேசன் - தித்திக்கா தேர்வறை மாணவ மாணவியருடன் தேர்வறை வெளிவாசலில் ‘ரஞ்சிதமே ரஞ்சிதமே’ பாட்டுக்கு குத்தாட்டம் போட்டனர்.

மணப்பெண் தித்திக்கா தேர்வு எழுதும் விடியோ ஜம்பது லட்சம் பார்வையாளர்களை கடந்தது.

தித்திக்கா சபேசனிடம் “பளஸ்டு பரிட்சை எழுதுற அன்னைக்கிதான் நாம் கல்யாணம் பண்ணி விடியோவை யூட்யூப்ல போஸ்ட் பண்ணனும்னு திட்டம் போட்டிருந்தோம். எங்கம் மாவை எதிர்மறையா பேசி உசப்பேத்தி விட்டேன். ஈராயிரம் குழவிகள் தலைமுறைக்கு வைக்கல் ஹிட்ஸ்தான் அதிமுக்கியம். நாம் பேஸ்டுக்குக்கும் இன்ஸ்டாவுக்கும் ட்விட்டருக்கும் யூட்யூப்களுக்கும் நேர்ந்து விடப்பட்ட ஆடுகள். நம்ம விடியோ சூப்பர் டிப்பார் ஹிட். அடுத்த 24மணிநேரத்தில் நம் விடியோ ஒருக்கோடி பார்வையாளர்களை கடந்திடும் மணப்பெண் கோலத்தில் நான் பரிட்சை எழுதுவதை சுமாணவமாணவியருக்கும் ஹால் சூப்பர்வைஸருக்கும் குறுமத்துவல் மூலம் ஏற்கனவே தெரிவித்து விட்டேன்.”

“சபாஷ்டி யூட்யூப் பெண்ணே!” சபேசன் தித்திக்காவை கட்டி அணைத்துக் கொண்டான்.

கண்ணனின் கைக்குழந்தை

மூங்கில் துளைகளுக்குள்
காற்று இசையாகும்
ஏங்கீத் தவிப்போரின்
இதயம் இதமாகும்
எவரும் மகிழ்ந்திடுவார்
குயிலின் குரலுக்கு
இறைவனும் மயங்கிடுவார்
இனிய ஓசைக்கு
விரலோடும் இதழோடும்
உறவாடிச் செல்லும்
புதுப்புது வகையினில்
மனத்தை வெல்லும்
குழலுக்கு மண்ணில்
கட்டுப்பாதோர் இல்லை
கண்ணனின் கைகளில்
தவழ்ந்திடும் பிள்ளை

- ஸ்ரீ வியாகத்துவர்

சிலிர்க்கும் பெண்மை

மலரினும் மெல்லியலாள்
மல்லிகைக் கொடியிடையாள்

மருஞும் விழிகளால்
மயக்கும் மான்விழியாள்

தவிக்கும் உள்ளமதில்
சாரல்மழையாய் வந்திட்டாளே

ஆசையின் பிணைப்பு
அன்பான இணைப்பு

அணைத்திடும் பொழுதினில்
காமனும் நாணிடுவானே

படபடக்கும் இதயத்தில்
இனிமை தவழ்ந்திடுமே

தென்றல் வீசிட
சிலிர்க்கும் பெண்மை

தேவதையாய் வந்திட்டால்
வசந்தம் வீசிடுமே...

- பெ.வெங்கட லட்சுமி காந்தன்

அரிசி முடைகளைச்
சுமந்துவிட்டு குடிசைக்குள் நுழைந்ததும்
கிடைத்தது அரைவயிற்றுக் கஞ்சி!

ரகுநாத் வ
மதுரை

துளிப்பாக்கள்

வெளிச்சம் பரவியதும்
பார்வையை விட்டும் மறையும்
மின்மினிப் பூச்சி

நிலம் கீறியபடி
முளைக்கும் விதைக்குள்
ஒளிந்திருக்கும் பெருநிழல்

விழுந்தும் உடையவில்லை
விரையும் மகிழுந்தின் கண்ணாழியில்
சாலையோர மரங்களின் விம்பங்கள்

சுவரை உதைத்து
வலியில் அலறியெழும்/
ஏழூச்சிறுவனின் கனவில் பந்து

உதிக்கும் சூரியன்
ஓவ்வொரு நாளும் தெரிகிறது
துவைக்கும் சோப்புக்குமிழியில்

மார்கழி மாதம்
ஒளியுமிழும் மாலைநேரம்
பிறைநிலவின் கீழே ஒற்றை நட்சத்திரம்

மதிய வெயிலில்
உருகிக் கொண்டிருக்கும்
தார்ஷ்டி

வீசும் காற்று
மெதுவாய்த் தூளியாடும்
உதிர்ந்த இறகு

கதவு திறக்கும் அம்மா
தானியத்துக்குக் காத்திருக்கும்
வாசலில் புறாக்கள்

உகைப்பு மழை
மண் நனைந்த வாசத்தோடு
எங்கும் கதகதப்பு

Dr ஜலீலா முஸம்மில்
ஏறாவூர், இலங்கை

பேரன்பைக் கருத்தாரித்த மேகம்...

இதயக்குடுவைவக்குள்

இதமான உழினாத்தில்

தேந்ராய் நீ

நுனிநாக்கு நுகர்ந்து

ஸ்பரிசிக்கும்

தேனினிப்பாய் உன் பரியம்

மயிர்க்குத்திட்ட

மெளன உரசல்களாய்

மேனியில் கூத்தாடும்

உன் நினைவலைகள்

கள்ளுமில்லை

பாலுமில்லை

இடைப்பட்ட சுவையோடு

சலிக்காது ருசிக்கிறேன்

தேனீர்ச் சந்திப்புகள்

மொட்டவிழும் வசீகரத்

தருணாத்தின் வாசனையாய்

நாசியில் கொளுத்தி விடும்

நேசத்தீ நீ

எல்லோருக்கும் வந்ததுபோல

அல்ல இது

கனாக்களிலும் வசந்தங்களை

வழியவிட்ட...

ஆத்ம சிறகாகி

வானத்தையனைத்துக்

கொண்டுவிட்ட...

ஒரு குட்டி ரோஜா

உன் ஸ்நேகம்

விழிக்கூழாங்கற்களின்

தொடுகையில்

விழுந்த நெருப்புப்பொறியில்

தீப்பந்தமாய் வானம்வரையில்

எழுந்தது மிகைத்த

அன்பின் ஒளி

தீராக்காதல் என்பதாவது

தேர்வெழுதும் மாணவனாய்த்

தேக்கி வைத்து

பிஞ்சுக்கைகளின்

உள்ளாங்கைச் சூடாய்ச்

சொக்க வைப்பது

எப்போதும் பொழுவதற்குத்

தயாராக இருக்கிறது

பேரன்பைக்

கருத்தாரித்த மேகமாய்

என்

துண்டு இதயம்

வா...

கொண்டாடுத் தீர்க்க அல்ல,

தீர்ந்து விடாமல் கொண்டாட!

Dr ஜலீலா முஸம்மில்
ஏறாவூர், இலங்கை

அந்த நாய் அதன் அறிவிற்கு எட்டியதைச் செய்கின்றது

தனது விலை உயர்ந்த காரை தனது வீட்டின் முன்பாக நிறுத்தியிருந்தார் ஒருவர். அந்த வழியாக தெரு நாய் ஒன்று அதன் மீது சிறுநீர் கழித்தது இதைப்பார்த்த அவர் சிரித்தார். இதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவரின் உதவியாளர் “ஜயா நீங்கள் ஏன் நாயைப் பார்த்து விரட்டி விடாமல் சிரித்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்” என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்.

அதற்கு அவர் மிகவும் சாந்தமாக, “அந்த நாய் அதன் அறிவிற்கு எட்டியதைச் செய்கின்றது. அதற்கு இக்காரின் மதிப்பைப் பற்றித் தெரியாது. அதைப்பற்றி சொன்னாலும் அதற்குப் புரியாது” என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறினார்.

கேள்வி கேட்டவர் இப்படி ஒரு பதிலை சுற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை... இது போலத்தான் உங்கள் வாழ்விலும் உங்கள் மதிப்பை அறியாதவர்கள் உங்களை அவமானப்படுத்தும் போதும், கேவி செய்யும் போதும் அவர்களைப் புன்னகையுடன் கடந்து செல்லுங்கள். ஏனென்றால் (அந்த நாய்களுக்கு சொன்னாலும் புரியாது) நாம் என்ன அறிவுரை சொன்னாலும் திரும்ப திரும்ப அது சொன்னதையே செய்யும். அதை சிரித்துக் கொண்டே கடந்து போங்கள். உங்கள் கடமை எதுவோ அதைச் சரியாக செய்யுங்கள்.....

அமீனுல்லா

கசல் தீவு...

ஓவ்வொரு பெளர்ணமியிலும் நிலாவில் தாகத்தைக் குடுக்கிறேன்

உன்னை எல்லோரும் தேடுகிறார்கள் நீ யாரைத் தேடுகிறாய்?

தெருப்பாடகன் உன்னைப் பாடிப் பிழைக்கிறேன்

உன் கவிதைகளைக் களவாடி நடச்த்திரங்களுக்கு காணிக்கையாக்குகிறேன்

என் வீட்டில் அழுகையைத் தவிர வேறான்ன மிச்சமிருக்கிறது.

உதிக்கும் வரிகளை எழுதிக்கொள்கிறேன் உன்னை உதிக்காமலே எழுதுகிறேன்.

எல்லாக் கவிதைகளும் எழுதப்பட்டுவிட்டன உன்னைத் தவிர

மரணமே எங்கே போகிறாய்? இன்று மட்டும் ஓய்வெடுத்தால் என்ன?

இறைவா என்னைக் காப்பாற்றினாய் நான் உன்னையெருக்கே களாங்கம் செய்து விட்டேன்

அழாதே என்மரணம் உன்னை விடுதலையாக்கும்

- இர்ஷாத்

வாழைச்சேனை, இலங்கை

எழுத்தாணி

எழுத்தாணி சூர்மையான ஆயுதம்!
அதனோடு உறவு கொள்ளும் காகிதம்!

நம் கருத்துக்கு வண்ணம் சேர்க்கும் தூரிகை!
பல கவிதைகளுக்கு உயிர் வார்க்கும் காரிகை!

உலகத்தை ஆட்சி செய்யும் எழுதுகோல்!
உள்ளத்தின் பழுது நீக்கும் திறவுகோல்!

விரல் பிடித்து குறள் படைத்த சிற்றுளி!
அறிவுக்கு அடித்தளமிந்த பேரோளி!

கற்பனைக்கு வடிவம் தரும் அச்சாணி!
காவியங்கள் உருவாக நீ காரணி!

மை கொண்டு கைக்குள்ளே வாழும்!
யுக இறுதிவரை மண்ணுலகை ஆளும்!

பலர் தலையெழுத்தை மாற்றியமைக்கும் பேனா!
பாருலகின் உயிர்நாடி என்பேனா!

சிலநேரம் சீர்கெட்டு ஒழுகும்!
ஆனாலும் உனை உயர்த்தி தன் கடமை தொடரும்!

உனக்கில்லை உலகில் என்றும் அழிவு!
உனை பிடித்தோர்கள் அடைகின்றார் தெளிவு!

- லீ. வியாகத்னாலி

நட்பு கோவை

இங்கிலாந்து நன்பர்களான நம்மிருவரையும் கொலைக்கருவிகள் நிரம்பிய அறைக்குள் அடைக்கிறார்கள்.

நம்மில் யார்...? நடபில் சிறந்தவரென்று தீர்மானிக்கும் அறையாய் இருக்கிறது அது.

கொலைக்கருவிகள் ஒவ்வொன்றையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு சிறுபிள்ளையாய் விளையாடுக்கொண்டிருக்கிறோம் இருவரும்.

என் கை நழுவிய கத்தி என் இடதுகால் கட்டடவிரலைத் துண்டிக்க பீரிட்டு வழிகிறது ரத்தம்.

என்னைக் காப்பாற்ற முனைந்து வேகமாய் வந்த உனக்கு அங்கிருந்த ஈடுபாய்ந்ததில் உன் வலதுதோளில் காயம் காண வழிகிறது ரத்தம்.

நாமிருவரும் நமது காயங்களுக்கு மாறி மாறி நட்பின் மருந்திட்டுக்கொள்கிறோம்.

நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட கால அவகாசம் முழுந்ததும் மூழிய அறைக்கதவு தீற்கப்படுகிறது அம்மனிதர்களால்.

நம் நடபின் ஆழம் காணத்துடத்த அச்சோதனை மனிதர்கள் அறைக்குள் நுழைகிறார்கள்.

நம்மைக்காயங்களுடன் கண்டவர்கள் காயங்களின் காரணத்தை ஆய்ந்து நோக்க நேர்த்தியற்றவர்களாய் இங்கிலாந்து நம் நடபை ஏனைம் செய்யத்தொடங்குகிறார்கள்.

நம் நடபின் இலக்கணம் அறிந்த கொலைக்கருவிகள் அதுவரை சேமித்து வைத்திருந்த மொத்தக் குருதியையும் தன் கூரியநாவுகளால் கக்கத் தொடங்குகின்றன.

அறை முழுவதும் குருதியால் நிரம்பி வழிய கொலைக்கருவிகளின் தாக்குதலின்றியும் காயங்களின்றியும் எங்களின் நடபைச் சோதிக்க விழைந்த அச்சோதனை மனிதர்கள் குருதியில் மிதந்து மூழ்கிக்கொண்டிருக்க அந்த அறைக்கதவை இறுக மூழவிட்டு இருவரும் புறப்படலானோம்...!

-பாரியன்பன் நாகராஜன் குடியாத்தம்

மலைக்க வைக்கும் மலேசியா

கலதோன்றி மணதோன்றா காலத்தே தோன்றிய மூத்தகுடி நம் தமிழ்க்குடி.... உலகெங்கும் பரவி வாழும் உத்தமக்குடி... கலை இலக்கியம் அரசியல் ஆண்மீகம் என்று அத்தனை துறைகளிலும் கொடி கட்டி உலகை ஆட்சி செய்த உன்னதமானது.... அதனால்தான் நம் தமிழினம் உலகெங்கும் பரவி இருக்கிறது... குறிப்பாக நமது சோழர்கள் வங்காள விரிகுடா கடலை ஏரி என்று அழைத்து ஆகச்சிறந்த கடற்படையை உருவாக்கி உலகெங்கும் கால்பதித்தனர்... அப்படி அவர்கள் கால்தடம் பட்ட இடத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம் கடாரம் கொண்டான் என்று நாம் பெருமையோடு அழைக்கும் ராஜேந்திர சோழன் தும் பதித்த நிலப்பரப்பு... அதுதான் இன்றைய மலேசியா....

எல்லாம் வல்ல இறையருளாலும் மலேசிய மண்ணில் கால் பதித்து பல பட்டங்களையும் பரிசுகளையும் பெற்று வந்தேன்... மருத்துவராக புற்றுநோய் சம்பந்தமாக சில விரிவரைகளையும் ஆற்றினேன்... மனிதனாக மலேசியாவின் இயற்கை அழகை ரசித்தேன்... இந்தியனாக நம் தேசத்தில் இல்லாத வசதிகளையும் சுத்தத்தையும் கண்டு வியந்து நம் தேசமும் அது போல் மாற வேண்டும் என்று பேராவல் கொண்டேன்...

ஆனால் ஒரு தமிழனாக மலேசிய மண்ணை மலைக்க வைத்தது... பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நம் தமிழர்கள் வகுத்த வாழ்வியல் முறை இன்றும் கடைப் பிடிக்கப்படுவதையும், நம் தமிழர்களின் ஆண்மீக நெறியை பறை சாற்றும் வகையில் ஆங்காங்கே காணப்படும் தமிழ்க்கடவுளின் ஆலயங்களும் குலதெய்வுக்கோவில்களும் நம் தமிழ்மக்களின் விருந்தோம்பலும் தமிழ் வளர்க்கும் சங்கங்களும் என்னை பிரமிக்க வைத்தது....

ஒரு வார காலம் மலேசிய மண்ணில் நான் பெற்ற அனுபவங்களை பயணக்கட்டுரையாக பகிர்கிறேன்... மலேசியா பயணம் மேற்கொள்ப வர்க்கு மட்டுமல்லாமல் பொதுவாக வெளிநாடு பயணம் மேற்கொள்ளும் அனைவரும் அறிய வேண்டிய பயன்தரும் பல தகவல்களை தரும்வகையால் வகையில் இந்தக் கட்டுரையை வடிவமைக்கிறேன்...

பயணங்கள் மனித மனத்தை பக்குவ மாக்கும்... வெளிநாட்டு பயணங்கள் பல அனுபவங்களை நமக்கு பரிச்சயமாக்கும்... தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் மலேசியா போன்ற தேசங்கள் நம்மை மலைக்க வைக்கும்...

சென்னை விமான நிலையத்தில் பயணம் தொடங்கியது முதல் மீண்டும் நம் தாய்த் திருநாடு வந்து சேர்ந்தவரை மலைக்க வைத்த மலேசியா பயணம் கொடுத்த இன்பங்களும் அனுபவங்களும் ஏராளம்... அவை அனைத்தையும் தாராளமாக தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகின் தனித்துவமான வாசகர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்...

மலேசியா தமிழ்ச்சங்கத்தின் மூலமாக முத்தமிழ் முரச விருதுக்காக தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுடேன்... அங்கு சிறப்பு விருந்தினராக கலந்து கொள்ள வேண்டும், மருத்துவராக புற்றுநோய் விழிப்புணர்வுக்கான மருத்துவ மனை கருத்தரங்கிலும் கலந்து கொள்ள வேண்டும், மலேசியாவின் மிக அருகாமையில் உள்ள லங்காவி தீவு என்ற இறைவன் படைத்த சொர்க்கபுரியை பார்வையிட வேண்டும், கங்கை கொண்டான் கால்பதித்த கடாரம் கொண்டானில் கால்தடம் பதிக்க வேண்டும், உலகின் மிகப்பெரிய குமரக் கடவுளின் குகைக்கோவிலையும் மிக உயர்ந்த இரட்டை கோபுரத்தையும் இன்னும் பல இயற்கை அதிசயங்களையும் பார்வையிட வேண்டும்!!!

இவை அனைத்தும் முறையாக நடக்க சரியான திட்டமிடல் வேண்டும்.. அது விமான நிலையத்தில் நுழைவதிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும்... எப்படி?

(தொடர்ந்து பேசுவோம்)

மருத்துவர்.க.கலைவேந்தன்.

தலைவர்,

அகில உலக தமிழ்நண்பர்கள் சமூக இயக்கம் மற்றும் புகையிலையில்லா சமுதாய இயக்கம்.

அருந்ததி

தாமோதரன் சாது

சலுகை அரேபியா

அன்னைக்கு நட்ட நடுவீதி யில் விட்டுப் போனவள் கல்யாணத்துக்கு வரமாட்டாள் என நினைத்தேன்.

இன்னைக்கு மண்டபத்தில் முதல் வரிசையில் அழகாக ‘இல்லை இல்லை’ கல்யாணப் பொன்னை விட அழகாக வந்து இருக்கிறான்.

முதல் வரிசையில் இருப்பது யாரும் இன்னும் இவளை கவனிக்கலையோ? அப்படியே கவனித்தாலும் கல்யாணப் பொன்னு இவள் என்று நினைத்துக் கொண்டு ‘கலிகாலம் கல்யாணப் பொன்னுக்கு ஒரு அடக்கம் வேண்டாமா! என்றுகரித்துக்கொட்டுவார்களோ?

அவள் அடக்கமாக குழந்தை போல கவலையைக் காட்டிக் கொள்ளாமலும், அலட்டிக் கொள்ளாமலும் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

என் மனம் அவளையும் இழுத்துக் கொண்டு இறந்த கால நிகழ்ச்சியை நோக்கி நெடுந்தொலைவு நடந்தது.

இவள் சௌமியா. என் நண்பனின் தங்கை.

அவனுடைய அண்ணன் பாலா என்னோடு வேலை செய்கிறான்.

நான் மெக்கானிக்கல் டெக்னீசியன்; பாலா எலக்ட்ரிக் டெக்னீசியன்.

வேலை தெரியாதவர்களுக்கு இந்த இரு டிபார்ட் மெண்டுகளும் எலியும் பூனையுமாக மோதிக் கொள்ளும். இங்கு ஒன்று இன்னொன்றை சார்ந்திருக்கிறது என்பது பல பேருக்கு தெரிவதுமில்லை புரிவதுமில்லை. அதற்கு நாங்கள் விதி விலக்கல்ல. ஆரம்பத்தில் அப்படி இருந்தாலும் பின்னால் விஷயம் தெரிந்த பிறகு நன்கு பரிச்சயமாகி விட்டோம்.

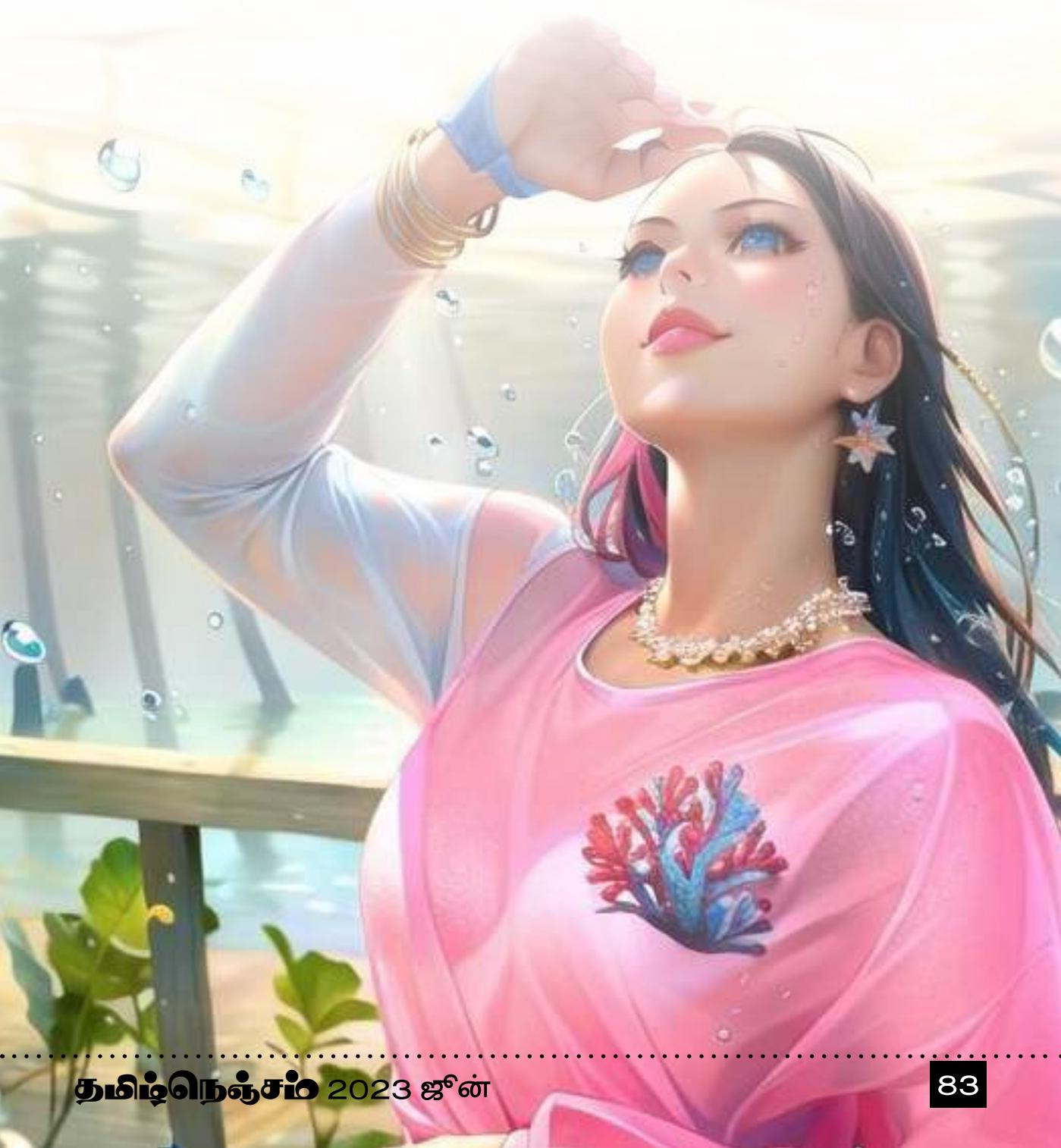
என் வீட்டில் அவனும்; அவன் வீட்டில் நானும் பரிச்சயமானோம்.

”என்னப்பா நல்லா இருக்கியா? பாலா உன்னப் பத்தி அடிக்கடி பேசிக்கிட்டே இருப்பான்“ என்று அவனுடைய

அம்மா கேள்வியில் தொடங்கி குலம் கோத்திரத்தில் நின்றப் போது ஒரே மரத்தில் முளைத்த வேறு வேறு கிளைகள் என்று தெரியவந்தது. சௌமி சிவில் இன்ஜினியரிங் கடைசி வருடம் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். எங்களின் புது உறவு அடித்தளம் நன்றாக அமைந்துவிட்டது.

அன்று தான் இருவரும் ஒருவருக் கொருவர் பார்த்துக் கொண்டோம். அந்த கணத்தில் எங்களுக்குள் மின்னல் வெட்டியது. அடிக்கடி கண்களால் மட்டும் பேசிக்கொண்டோம்.

நாங்கள் பேசிக்கொள்ளாமலே இதயத்

தில் காதல் அடிக்கல் நட்டியது எது? பூர்வ ஜென்மம் தொடர்போ? ‘அண்ணலும் நோக்கினான் அவரும் நோக்கினாள்’ எத்தனை எத்தனை உண்மை. கண் தான் இதயத்தின் சுவரோ? கல் வைத்து சுவர் எழுப்பி கோட்டை கட்டியது காதல்.

ஆனால் இருவரில் யார் முதலில் கோட்டை கதவை திறப்பது என்ற போட்டியில் இருவரும் தோற்றுப் போய்

”பாலாக்கும் சௌமிக்கும் வரன் பாத்துட்டு இருக்கோம். வரன் அமைந்தால் ஒரே மேடையில் கல்யாணம் பண்ற மாதிரி ஒரே யோசனை. உங்க வீட்லையும் உனக்கு கல்யாணம் பேச்சு ஆரம்பிச்சிட்டாங்களாப்பா?” என்று அவருடைய அம்மா தலையை சுற்றி முக்கைத் தொட்டாள்.

”அதெல்லாம் பெரியவங்க பாத்துக்கு வாங்கம்மா” சாஷ்டாங்கமாய் சொன்ன பதிலை வைத்து மறுநாளே திமு.திமுனு.. படையெடுத்து வந்தார்கள்.

”வேலைக்கு சேர்ந்து முழுசா ரெண்டு வருஷம் முடியலை அதுக்குள்ள பொம்பள சுகம் கேக்குது” என்பது போல அப்பா அம்மாவைப் பார்த்து முறைத்தார்.

அப்பா அவர்களோடு எலியும் பூணையும் போல முறைத்துக்கொண்டதில் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு ஜாதகத்தை மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு வழியனுப்பினார்.

அவர்கள் அம்மாவின் தாரத்து உறவு என தெரிந்த பிறகு அப்பாவிற்கு மேலும் எரிச்சலூட்டியது. முதல் கோணல் முற்றும் கோணலாய் மாறிப்போனது.

எங்களுடைய நட்பும் திசைமாறி கோணலாய்போனது. அப்பாவின்முரட்டு குணத்தால் பாலாவின் நடவடிக்கை மாறியது. அவனுடைய வீட்டுக்குப் போறது நின்று போனாலும் அவருடைய தரிசனம் நின்று போகவில்லை.

இருபக்கமும் புயலே நின்று தாக்கி னாலும் அசைக்க முடியாத கோட்டை எழுந்துகொண்டே இருந்தது.

இவளோட இந்த கோட்டைக்குள் ஓயே குடியிருக்கலாமுனு கோணுகு. ”லவ் பண்றதுக்கு முடிவில்லை. சாகுற வரைக்கும் இந்த லவ் ஆரவாரம் இல்லாமல் பரபரப்போடு ஒரே டென்ஷ னோடு இருக்கணும்.”

”இருக்கலாமென்று” அவள் சொல்லு வாள் ஆனால் சொல்லவில்லை.

எங்கள் இருவருக்கும் டென்த் ரிசல்ட் மாதிரி ஒரே டென்ஷன் அப்பாவின் பதிலுக்காக.

கலாச்சாரம், பண்பாடு எங்கே தலை தாக்கி இருக்குதோ! அங்கே ஆணாதிக்கம் இருக்கும். என் வீட்டில் அப்பாவின் அதிகார ஆதிக்கம். தலை முறை தலைமுறையா சுமந்து வந்த கர்வம், ஆணவம் புள்ளத்தாச்சி மாதிரி சட்டென்று அப்பாவினால் இறக்கி வைக்க முடியாமல் தலைக்கணம் பிடித்து ஆடினார்.

அந்த குடும்பம் அம்மாவிற்கு பிடித்துப் போனதால் ”பையனுக்கு ஏத்த குடும்பம்” என அம்மாவின் நச்சரிப்பு தாங்க முடியாமல் வேண்டா வெறுப்பாக

ஜாதகம் பார்த்தார் அப்பா.

”பெண் னோட ஜாதகம் திசை
கன்னா பின்னானு இருக்கு. உங்க பையன்
ஜாதகத்துக்கு இந்த பொண்ணு ஜாதகம்
பொருந்தாது” என்று ஜோசியர் சொன்ன
பதிலைக் கேட்டு அம்மா அதிர்ந்து
போனாள். கூடவே அடுத்த குண்டையும்
எடுத்து அப்பா வீசினார்.

அதே ஜோசியரிடம் அப்பாவின் அக்கா

மகஞ்சன் முகர்த்தம் குறிக்கப்பட்ட
போது அம்மாவின் இதயத்தில் இறங்கிய
குண்டு வெடித்து சிதறியது.

அம்மாவ தாக்கிய குண்டு
எங்களையும் தாக்கி கோட்டையில்
விரிசல் விழுத்தொடங்கியது.

முதல் கல்யாணப் பத்திரிக்கை குல
தெய்வத்திற்கு.

புழுச்சுகாத்திருக்கோ புறாசனி முறுக்காக

நாட்ட காக்க போனீங்களே பட்டாளத்துராசா!
வீட்டுக்குள்ள பூத்திருக்கேன் உன்னினைப்பில் ரோசா!
ஏறு பூட்டி உழுதகணக்கா நெஞ்சுகுள்ள,
பதிஞ்சுத்தான் போனதய்யா உன் நினைப்பு,
தாது சொல்லி விட்ட கடிதாசியும்,
இன்னும் சொல்லலயோ என் தவிப்பு!
நீ விதைச்ச போன நெல்லும்,
அறுவடைக்கு நாள் குறிச்சு காத்திருக்கு!
முத நெல்லும் வந்து சேர,
உன் மடிய தான் பார்த்திருக்கு!
சந்தையில வாங்கி வச்ச சேலைக்குதான்,
ரவிக்க தைக்க நேரமுந்தான் வந்திடிச்சு!
நீ வரும் சேதி கேட்டு,
நீ போட்ட தோட்டம் இட்ட,
பூவை அள்ளி சரம் தொடுத்து,
பூ முடிச்சு காத்திருக்கேன் பூவரசன் வரவுக்காக!

- ரா. சுவிதா ராஜேஷ்

எனக்கு இப்போ இவள் தான் குலதெய்வம்.

“வணக்கம் அண்ணே! என்னக்கா உடம்புக்கு முடியலையா!” கடையில் வேலை செய்யும் பையன் அக்கறையுடன் கேட்டதனால் அவள் வறட்டு புன்னகை மட்டும் வெளிப்படுத்தினாள்.

“வழக்கம் போல மாதுளை ஐஞ்சல், வெஜ் கட்லட் ன்னே?”

அவனை அங்கிருந்து போகச் செய்ய சட்டென்று ‘ஆமென்று’ தலையாட்டி னேன்.

‘ரெண்டு பேருக்குள்ள ஏதோ சண்டை’, என நினைத்துக் கொண்டு அவன் மௌனமாக நழுவினான்.

மேஜை மேலிருந்த அவள் கையை நழுவாமல் பிடித்துக் கொண்டு “புரிஞ்சுக்கோ சௌமி” அவளுக்கு விஷயம் தெரிந்து விட்டது. அவளுடைய முகமே காட்டிக்கொடுக்குது. அவள் தலையில் இருக்கும் மல்லிகை பூ போல முகம் வாடி - இடிந்துப் போய் இருந்தாள். மனதின் பிம்பம் தானே முகம்!

அப்பா போட்ட குண்டால் நாங்கள் பார்த்துப்பார்த்துக் கட்டிய மனக்கோட்டை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இடிந்துக் கொண்டே வந்தது.

இடிந்துப்போன சௌமியா தனக்குள் ‘அழுதுறாத சௌமி அழுதுறாத சௌமி’ என்று அவள் மனதில் கூவுவது அவளுடைய கை இறுக்கிப் பிடிக்கையில் புரிந்தது.

இவளுக்கு எப்படி புரிய வைப்பது? அப்பா ஆதி மனித பூர்வ வாசம் கொண்டவர் என்று. நான் இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பாக மாறுவது போல உணர்ந்துக் கொண்டிருந்தேன்.

கடை பையன் வருவதை உணர்ந்து கையை விடுவித்துக் கொண்டு அவன் நகர்ந்ததும் கல்யாணப் பத்திரிக்கையை அவளிடம் நகர்த்தினேன்.

சௌமி பத்திரிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு ‘உனக்கும் எனக்கும் இனி ஒரு சம்மதமும் இல்லை’ என்பது போல கடையை விட்டு வெளியேறி ரோட்டைக் கடந்து திரும்பி கூட பார்க்காமல் ஆட்டோவில் ஏறி சென்றாள். உணர் வோடு கட்டிய காதல் கோட்டை உணர்வற்று சுக்குநூறாக உடைந்தது.

ஏங்களுடைய நெடுந்தூர் பயணத்தை உடைத்துக்கொண்டு நிகழ்காலத்துக்கு வெளியே வந்து விழுந்தது மனம்.

காற்றில் எங்கும் நுண்ணிய பன்னீரும், சந்தன வாசனையும் மிதந்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் சாமந்தி பூ வாசனை என் மூக்கை துளைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அவளைப் பார்த்த கணத்திலிருந்து மன்றப் பூர்ச்சலும், வாத்தியம் முழுக்கமும் ‘நூறு வருஷம் இந்த மாப்பிள்ளையும் பொண்ணும்தான்’ பாட்டு சத்தமும் எதுவுமே காதுக்கு எட்டாமல் இரத்தம் சண்டிப் போய் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட பினம் போல் அமர்ந்திருந்தேன்.

‘எழுந்திரு! எதிர்த்து நிற்போம். உங்க அப்பாவை எதிர்த்து நிற்கலாம். எதிர்த்து நின்னு போராடலாம். என் வீடு உனக்கு ஆதரவு கொடுக்கும். கை கொடுத்து தூக்கிவிடும்.’ இப்படி தான் சொல்லுவாள் என்று எதிர்பார்த்தேன் அன்று. ஆனால் ஒன்று சொல்லாமல் இன்று மௌனமாக இருக்கிறாள். இதுவே என்னை சுடுகிறது. மௌனம் சுடும்.

அத்திக்குச்சி, எருக்கம் குச்சி, கருங் காலிக் கட்டை, ஆலங்குச்சி, வில்வ குச்சி, அரசங்குச்சி இடுகாட்டில் தகன மேடை போன்று ஐயர் ஓம குண்டம் ரெடி பண்ணிக்கொண்டே ”நான் சொல்ல சொல்ல இந்த அறுக்கரிசியை வாயில் போட்டுண்டு தலையில் தூவின்டு ஓம குண்டத்தில் போடுங்கோ”

“எத்தனை நாளைக்கு கூட வரும் உன் சொந்தம்? உன் அண்ணன் கல்யாணம் ஆகிற வரைக்கும்? அதுக்கப்படுறம்?”

‘சுக்லாம் பரதம், விஷ்ணும், சசிவர்ணம்’ அறுக்கரிசியா? வாக்கரிசியா? கூடத்தை கொளுத்தி போட்ட போது அக்னித்தாய் ஒவ்வொரு குச்சியாக தின்ன ஆரம்பித்தாள்.

சௌமி அக்கினியை ஊடுருவி கண்சிமிட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். நானும் அவளை.

“‘ரெண்டு பேர் சந்தோஷத்துக்காக சுத்தி இருக்கிற எல்லாரையும் கஷ்டப் படுத்தனுமா? சொல்லு சௌமி’ இவள் இப்படி மௌனமாக இருப்பது எனக்குள் கேள்வி மரத்தின் கிளைகளாக முளைத்துக் கொண்டே இருந்தது.

“எல்லாரும் ஏன் கஷ்டப்பட போறாங்க ஒருத்தர் தான். ஒரே ஒருத்தர் தான் உங்க அப்பா. ஒரு குழந்தை பிறந்தால் எல்லாம் சரியாயிரும்.” புருவம் உயர்த்தினாள்.

ஓம குண்டம் வெப்ப தணல் என்னை தாக்கியது.

இவளை ஏறி மிதித்துத் தாக்கினாலும் மனச்கோணாதசுபாவும்.” குழந்தைபிறந்து ரெண்டு வருஷம் இடைவெளியில் எல்லா வேதனையும் மனக்கசப்பும் அப்பாவிடம் நீங்கும் என எதிர்பார்க்கிறியா? ஒரு காலமும் நடக்காது. நாய் வாலை நிமிர்த்த முடியுமா? என்ன பண்ணாலும் அவர் அப்பா. ஒருவேளை கல்யாணத்துக்கு அப்பறம் உனக்காக அவரையும் - அவருக்காக உன்னையும் விட முடியுமா சொல்லு சௌமி? ”

“பெண்ணை அழைச்சிட்டு வாங்கோ”

மௌனம் காத்தாள்.

“அப்பா கூட சேர்ந்து உறவுகளும் உன்னை அலட்சியப்படுத்தும், அவமானப் படுத்தும் ஒதுக்கி வைக்கும். அது என்னால் தாங்க முடியுமா? ‘இல்லை’ உன்னால் தான் சகித்துக் கொண்டு வாழ முடியுமா? முடியாது சண்ட வரும். சந்தோஷங்கள் குறையும்.”

“வாக்கரிசி போட அழைப்பதுப் போன்று கண்ணிதானம் பண்ண பொன் ணோட அப்பா அம்மாவும், பையணோட அப்பா அம்மாவும் கிட்ட வாங்கோ”

“ஒரே வீட்டுக்குள் ரெண்டு செம்மறி

ஆடுக்கு நடுவில் சிக்கிக் கொண்டது போல நான் தான் சிக்கிக் கொண்டு மாட்டிக் கொள்வேன். அடிபடும் காயம் எல்லாமே எனக்குத்தான். உனக்கென்ன?" ஆனில் ஒளிந்து இருக்கும் பெண்மை பிறிட்டு வெளியே வந்தது.

பாடையில் பிணத்தை ஏற்றும் போது கதறி அழுவது போல "ஜேயோ என் வீட்டு அழுக்கை இவள் முகத்தில் தேய்த்துக் கோரமாக்கிறானோ? இது என்னவென்று சொல்வது? என் மனம் பொங்கியது. கடலே பொங்கினாலும் இவள் காட்டும் பொறுமையும் எதற்குமே கலங்காதவரும் என் காதலை கிளறி கிளறி விடுகிறது."

கிளறி கிளறி ரெடி பண்ணுங்னா அட்சதை தட்டை எடுத்து "இதை ஆசீர்வாதம் வாங்கிட்டு வாங்கோ"

நீர் மாலை எடுக்கச் சென்றது. 'ச்ச ச்ச இது என்ன நினைப்பு! நான் என்னை ஏமாற்றுகிறானோ? என்னை நானே ஏமாற்றிக்கிட்டு இருக்கிறனோ? என்னை ஏமாற்றுகிறேன் பெயரில் இவளை ஏமாற்றுகிறானோ? யாருக்காக இந்த வேஷம்? பெரியவர்களுக்கான மரியாதையா இது? 'இல்லை' சுத்திருக்கிற சமூகத்துக்கான மரியாதையா? 'இதெல்லாம் முதலில் தூக்கிப்போட்டு அவளைப்போய்'கட்டிக்கோகட்டிக்கோ' மனசு கூவி மாலையை தூக்கிப்போட கை வைக்கும் போது பின்னால் இருந்த அக்கா என் மாலையை சரி பண்ணுவது போல தோனை அழுத்தி அமர்த்தினாள்.

அட்சதை தட்டு அவளிடம் போனப் போது தாலியைத் தொட்டு கண்களில் ஓற்றினாள்.

என் தோளில் ஏற்பட்ட ஸ்பரிசம் அந்த ஸ்பரிசத்தால் சுயநினைவு வந்த போது "ஜேயோ என்ன காரியம் செய்யப் போனேன். இன்னொரு பெண் வாழ்க்கை! உன்னை போல அவளும் ஒரு பெண். அவள் மேல் உனக்கு கரிசனம் இல்லையா?"

எல்லா வீட்டிலும் ராவணன் போல சில அப்பாக்கள் இருப்பதினாலே இங்கே பல காதல்கள் கைகூடுவதில்லை.

சௌமியா மெல்லிய சிரிப்போடு அட்சதை எடுத்துக் கொண்டாள்.

ஓம குண்டத்தில் நெய் வார்த்தபோது என்னை நெருப்பு சுட்டது. கூடவே அவளுடைய சிரிப்பும் சேர்ந்துக் கொண்டது.

"கரிசனமா! கரிசனம் அதுக்கு அர்த்தம் தெரியுமா உனக்கு? லவ்னு பேர்ல உன்னை நீயே ஏமாத்திக்கிட்டு இருக்கா"என்றாள்.

"நானா? நானா?" என் மனம் பதறியது.

"பின்னா லவ் வேறு, கல்யாண வேறு பிரிச்ச யோசிச்சனால் தானே உன்னால் இந்த முடிவு எடுக்க முடிந்தது" அவளிடமிருந்து உக்கிரமான பதில் வந்தது.

வாத்தியங்கள் உக்கிரமாக வாசித்த போது நீர்மாலை பானை உடைக்கப் பட்டது போன்று அட்சதை தட்டு முன்னால் வைக்கப்பட்டது.

'கெட்டுமேளம் கெட்டு மேளம்!

மாங்கல்யம் தந்துனானே மம ஜீவன கட்டிப்போட்டு - என் தலையில் ஹெதுனா'

அவளைப் பார்த்துக் கொண்டே நடுங்கிய கையோடு தாலியை மட்டும் எடுத்தேன்.

'கண்டே பத்னாமி சுபாகே த்வம் சஞ்சீவ சரத சதம்'

அக்கா எல்லாம் முடிச்சுகளையும் போட்டாள்.

"பெரியவங்க கிட்ட ஆசீர்வாதம் வாங்கி இந்த அக்கினியை சுத்தி வாங்கோ"

"இதுக்கு பேர்தான் கரிசனம்" எழுந்து நின்றாள்.

சீதா கல்யாண வாத்தியம் வாசிக்கப் பட்டது.

"இப்போ இப்படி இவளை கை கோர்த்து இருக்கிற மாதிரி கடைசி வரை இருக்கணும்! இருப்பேன் என்று நம்புறேன்". சிரித்த முகத்துடனும் கண்ணீர் தேங்கிய கண்ணதோடனும் அட்சதை தூவினாள்.

நாலாவது சுற்றில் அம்மி மிதித்து மெட்டியை மாட்டிய போது அதை பார்க்க சகிக்காமல் சௌமி அன்ன நடையில் வெளியேறியபோது ஏத்தி வச்ச குத்துவிளக்கு மாதிரி அந்த இடமே பிரகாசமாயிருந்தது.

யார் செய்த பாவமோ? முன் செய்த வினையோ? இந்த சமூகத்தை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் என்னை நானே

குச்சிகளை தின்றுமுடிந்த நெருப்பு ஏப்பம் விட்டதில் புகையெழும்பி ஆடியது.

ஆட்டம் அடங்கி ஒடுங்கிய ஓம குண்டத்திலிருந்த சாம்பலை விழுதியாக பூசினார்கள்.

நாங்களும் வெளியே பேரான போது எதிர்பக்க சுவர் போஸ்டரில் சிறுப்புள்ளியாக சௌமியா சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

கீழே நடக்கும் இந்த நிகழ்ச்சிக்கும் எனக்கும் எந்த சம்பந்தமில்லை என்பது போல வெள்ளை வெள்ளையாய் மேகங்கள் மிதிந்து போனது.

"அருந்ததி நட்சத்திரம் தெரியதா பாருங்கோ"

"சிறுப்புள்ளியா அருந்ததி தெரியது ஜயரே".

சீர்ண்பது...

வீடு என்பது சொங்கலும்,
சிமிண்டட்டும் ஆன கட்டுமா?
அது உணர்வுகளை
உயிர்ப்பாக்கிய வார்ப்படம்!
என் பிறந்த வீட்டிற்கு முகம் இருப்பதை நான்
இளம் வயதிலேயே உணர்ந்துள்ளேன்!
தாத்தா பிறந்த வீடென்றாலும்,
கையை விட்டுப் போய்,
அப்பா அம்மா அரிதீன் முயன்று
மீண்டும் வாங்கியது!
மராமத்து செய்யப்பட்டு
தீதாய்ப் பூச்சு புசி.
அலங்காரம் செய்த புதுப்பெண்ணாய் அது, ஒரு
இளவரசியை வரவேற்பது போல்என்னை வரவேற்றது
என் மூன்றாம் வயதில்!
அம்மா அப்பா சண்டையிடும் போது
அதுவும் முகத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளும்!
அத்தையின் தீருமண்தீல், குடும்ப விழாக்களில் அது
ஒரு புன்னைக்கயைப் போர்த்திக் கொள்ளும்!
தீபாவளி வெழியொலியுடன்
இருள் பிரியாத இளங்காலையில்,
ரோசாக் குவியலாய்ப் கடைசீத் தம்பி பிறந்தபோது
எங்களுடன் சேர்ந்து அதுவும் பெருமிதத்தில் பூரித்தது!
குதித்து நடக்கும் என்னை அதுவும்
அத்தையைப் போல் கழிந்து கொள்ளும்!
துணை தேவைத் சரலாவின்
வேலை நேர்த்தியின்மையை அது மூலைக்
குப்பைகளால் காட்டிக் கொடுக்கும்!
ரேழிக் கட்டிலில் படுத்திருக்கும் தாத்தாவின் தலையில்
மண் சிகைக்காய்ப் பொழியால் விளையாட்டாகக்
களிப்பாட்டி மகிழும் போது
அதுவும் சேர்ந்து கைகொட்டி மகிழும்!
தோட்டத்துக் கனகாம்பரச் செழியுடன் நான் பேசி
மகிழ்வதைப் பார்த்து
அம்மா, அத்தையிடம் பொறாமையில்
போட்டுக் கொடுக்கும்!
பள்ளிச் சுற்றுலாவில் வைகை அனையில் யானைச்
சூருக்கில் கால் காயம் பட்டு வந்தபோது,
அம்மாவுடன் சேர்ந்து அதுவும் அழுதது!
கடினமான பாடங்களை,
நடந்தபடியே தோட்டத்தில் நான்
மனப்பாடம் செய்யும் போது ,

பழக்கடை தங்கரளிப் புக்கள் தலையாட்ட,
வீடும் என்னுடன் பழப்பது போலவே தோன்றும்!
அங்கே::: சகோதரர்களுடன் பிக்னிக் மற்றும் கீரிக்கெட்
விளையாட்டு விளையாடும்போது
அதுவும் சேர்ந்து களிக்கும்!
இவரென்னைப் பெண் பார்க்க வரும்போது, முகம்
சிவந்த என்னை அதுவும்
ஒரு தோழியாய்க் கிண்டல் செய்தது!
இவருடன் மணம் முழுத்து, சென்னை வரும்போது,
அப்பா, அம்மா சகோதரர்கள் போல்
இதுவும் தான் அழுதது!
என்னை ஒன்பதே மாதத்தில்
மகப்பேற்றுக்குச் சென்றபோது,
அம்மா கை அரவணைத்தது போல
இதுவும் தான் அரவணைத்தது!
அதன்பிறகு, என்றாவது ஊருக்கு வரும்
என்னை வரவேற்க,
அதிகாலை நான்காவது மணியிலிருந்து காத்திருக்கும்
என் பெற்றோர் போல இதுவும் உதடு விரியச்
சிரித்து வரவேற்கும்!
வெகுளிப் பெண்ணாய்ப் புக்ககம் வந்த நான்,
கடினமான தருணங்களால்
புடமிடப்பட்டு, பக்குவும் அடைந்து
மன, உரு மாற்றம் அடைந்தது போல
என் வீடும் உருமாற்றம் அடைந்தது
வாஸ்து என்ற பெயரில் !
அதன் பிறகு அதன் சிரிப்பு
குறைந்து தான் போயிற்று !
அம்மாவின் இறப்பின் போது
அதுவும் சேர்ந்து அழுதாலும்,
அதன் பிறகு என்னை
அந்நியமாகவே முறைத்தது!
அப்பாவின் இறப்பினிலே
அது தலையிலிழத்துக் கொண்டு
அழுவதைக் கண்டேன்!
அதன் பிறகு என்னை வராதே என்று
மறித்தாற்போல் கை காட்டுகிறது !

Dr. சிவகாமசுந்தரி நாகமணி
சென்னை

மெளனத்தை எழுதுகிறேன்

1.

அரைக்கதவு தீறந்த
சாளரத்தீன் வழி
அவசரமாய் எடும் பார்த்து
உள்ளுழையும்
அழையா விருந்தாளியாகிறது பூனை.
தவறாத வேளையில்
தினமும் சமையலறையை மையமிடும்
அதன் பசித்த வேளைக்கு
பட்டினியைப் பரிசளித்ததில்
வருந்துகிறது இன்றின மனம்.
பசித்த வழிப்போக்கனை
புசிக்க வைத்து
அழுகு படுத்திய மகளிடம்
பூனையின் பசியை
எப்படி அடையாளமிட ?

2.

உதிர்ந்த ஒற்றைச் சிறைக
பற்றிக் கொண்டு
வானத்தைத் தேடுகிறேன்
வனமே கிடைத்தது

3.

மெளனத்தை எழுதுகிறேன்
தலையாட்டுகிறது மரம்
சலசலக்கிறது நதி
சிறு விரிக்கிறது பறவை
மழை பரிசிடுகிறது மலை
விசிறி என தாலாட்டுகிறது காற்று
ஏனெனச் சுத்தமிடுகிறது ஆற்றிவு.

4.

கனவுகளாற்றவனின் விழிகளுக்குள்
ஒளிந்து கீட்கும் களிறுகளை,
காதுகளாற்றவனின் மூளைக்குள்
தோங்கிக் கீட்கும் பிளிரல்களை,
வாழ்வின் போக்கிடம் இழுந்து
வடிக்கும் ஓலத்தை,
கண்மூடி தியானித்து
காண்போருக்கு ஆசி வழங்கும்
ஆலய முகப்பில் நீஞும் கையை
யாசிக்க நீட்டியபடி நகரும்
கரும்பாறையின் தொலைவனத்தை
தேடுவது யார் கணவு?

இளையவன் சிவா
மடத்துக்குளம்

காலையுல் ஓர் நூட்டம்!

குழந்தீருக்கும் இருளை
விரட்டி வரும் கூரியனும்
இளம் தென்றலுக்குள்
அதைந்தாடும் மரக்கிளைகளின்
இடையே கசியும்
அதன் கதிர்களும்
ஆங்காங்கே பழந்தீருக்கும்
பனித்துளிமேல்
பட்டு தெறிக்கும் அதன் சுடர்களும்
கதிரவனை கண்டு
முகம் மலரும் செந்தாமரைகளும்
காலை பொழுதை வரவேற்க
இகைக்கப்படும் குயிலோசைகளும்
பசி போக்க இரை தேடு
அணி அணியாய் பறக்கும் பட்சிகளும்
புக்களால் ஈர்த்துக்கூடுகப்படும்
வண்டுகளின் ரீங்காரமும்
வெள்ளை வெள்ளையாய் தெருவங்கும்
பறந்து தீரியும் பள்ளி சிட்டுகளுமே
என் மனமதனை கொள்ளை இடுகீரது
காலையில் ஓர் நிமிடத்தில்.

அக்லா ஜவுபார்

ஏத்தானை புத்தளம் இலங்கை.

சாண்டல் கலை தோர்ச்சார்க்கு

காலிற் கடுப்பெழு
வேக நடைக்கது தடையாகும்
காலச் சுழற்சியில்
நீந்திக் கரை தொடல் விடையாகும்

போலிக் குணத்துடன்
கேண்மை தொடுத்திழன் பாசாங்கு
கூடி உரைத்த பின்
போகக் கடைப்பவர் தேவாங்கு

கூவித் தொழில் தனை
ஆற்றி உழைப்பினும் மதிப்பாகும்
கூதல் வெயிற் கண்டு
போர்த்தித் துயின்றிழன் இழப்பாகும்

‘சீவி’ எனப் பெயர்
வாங்க உழைப்பது பேரறமே
சீவன் இருக்கையில்
சீண்மூச் சுரண்டுதல் கேவலமே

- சம்மாந்துறை சுந்தக்கவி முகம்மட்

சிற்விகானி

சுத்திகா ரஸலி,
புத்தளம், றகுல் நகர்

“தமிழ், இனி வேலைக்குப் போகும் போது தொட்டத்துப் பக்கம் இருக்குற ரோட்டால் போகாதுங்க வாப்பா... அந்தப் பக்கம் மாஃபிப் நேரத்துல ஏதோ ஒரு உருவம் நிக்கிதாம்னு கதையா இருக்கு”

”இந்தக் காலத்துல யாராச்சும் இதெல்லாம் நம்புவாங்களா உம்மா? உருவமாம் உருவம்... எவனாச்சும் குடிச்சிட்டு கதையளந்து விட்டி ருப்பான்... அதெல்லாம் நீங்க நம்பிட்டிருக்க

வேணாம் உம்மா” என்றவாறு வேலைக்குப் புறப்பட்டான் ஆதில்.

”மாமி... மாமி... ஆதில் வேலை முடிச்சிட்டு வரும் போது ஒரு மாடு மோதி விபத்து நடந்துருச்சு... ஒடி வாங்கா...”

”யா அல்லாஹ்! என் மகனுக்கா இப்படி யெல்லாம் நடக்கனும். அந்த பாதையால் போக வேணாம்னு எத்தன தடவ அவனுக்கு சொல்லிருக்கன். அந்த உருவம் தான் மாடு மாதிரி வந்து அவன மோதியிருக்கனும்... நல்ல வேளை பெருசா எந்த அடியும் படல” என்று தன் மகனைக் கைத்தாங்கலாக அழைத்து வந்து கட்டிலில் படுக்க வைத்தார் நூரா எனும் நூரூஜஹான்.

நூரா புத்தளத்தில் வசித்து வரும் ஒரு சாதாரண குடும்பப் பெண். இறைவன் மீது அதிக பக்தி கொண்டவராக இருந்தாலும் பேய், பிசாச என்ற மூட நம்பிக்கைகளிலும் ஆழமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். ஆரம்பத்தில் அவை வெறும் நம்பிக்கைகளோடு மட்டும் நின்று விட்ட போதிலும் அவரது கணவரின் மரணத்தின் பின் அவை செயலிலும் வெளிப்படத் தொடங்கின.

காரணம், அவரது கணவர் பருஸ் ஒருநாள் திடீரென்று கை-கால்களைக் குரண்டிக் கொண்டு மயங்கி விழுந்த நிலையில் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். அங்கு அவர் வாத நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இனி அவரால் சாதாரண மனிதர் போல இயங்க

முடியாது எனவும் வைத்தியர்கள் கூறினார்.

அது வரை ஒடியாடி வேலை செய்து கொண்டிருந்ததனது கணவனின் இந்த நிலைமை நூராவை வெகுவாகப் பாதித்தது. எத்தனையோ வைத்தியங்கள் செய்தும் அவரது இந்நோயைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை. ஒருநாள் அவரைப் பார்க்கவென பக்கத்து வீட்டு நதா வந்திருந்தார். “என்ன சொல்றதுன்னு தெரியல தாத்தா. எப்படி வேலை செஞ்சிட்டு இருந்த மனுஷன் இப்படி படுத்திருக்கிறதப் பாக்கும் போது மனசுக்கு ரொம்ப கஷ்டமாயிருக்கு. தாத்தா... இந்த தாயத்த அவர்ட இடுப்புல கட்டி விடுங்க எல்லாமே சரியாகிறும். ரொம்ப கை ராசியான அவ்லியா ஒது தந்தாரு” என நூராவிடம் தாயத்தை ஒப்படைத்து விட்டு விடைபெற்றுச் சென்றார் நதா.

வைத்திய முறைகளில் நம்பிக்கை இழந்திருந்த நூரா முதன்முறையாக தாயத்தின் மேல் முழு மனதையும் சாய்த்து தன் கணவரின் இடுப்பில் அதனைக் கட்டினார். ஆனால் அவர், “நான் உயிரோட இருக்குறதும் சாகுறதும் அல்லாஹ்ட நாட்டம்... போக இருக்குற உயிர காப்பாத்துற சக்தி இந்தக் கயிறுக்கு இல்ல நூரா.... மூடத்தனமா இத நம்பி அல்லாஹ்ட சாபத்துக்கு ஆளாகிறாத...” என அவரை எச்சரித்ததோடு தாயத்தையும் கழட்டி ஏற்றிந்தார் பருஸ்.

இது நடந்து இரண்டு நாட்களின் பின் அவர் இறந்து விட, தாயத்தைக் கழற்றியதனால் தான் அவர் இறந்தார் என்ற எண்ணத்தை நூராவின் மனதில் ஆழமாகப் பதியச் செய்தார் நதா. நாளாக நாளாக நூராவின் இந்நம்பிக்கை அதிகாரித்தது. இதனால் எதற்கெடுத்தாலும் தாயத்து, அன்னாவி என்றே சுற்றி வந்தார். நிலைமை இவ்வாறிருக்கும் போது ஆதிலுக்குத் திருமணமும் நடைபெற்றது.

தனது ஒரே மகனின் திருமணத்தை எந்தக் குறையுமின்றி ஆரவாரமாக செய்து முடித்தார் நூரா. தானே தெரிவு செய்த மருமகள் என்பதனால் குடும்ப உறவும் மிக நேர்த்தியாகவே சென்று கொண்டிருந்தது. இரண்டு மாதங்களின் பின் ஆதிலுக்குத் தொழிலில் கடன் அதிகரிக்கத் தொடர்ந்தியது. இதனால் அவன் இரவு

பகலாக போராடி உழைக்கத் தொடர்ந்தினான். இந்திலையில் அவனது மனைவி ஆஷா கர்ப்பம் தரித்திருந்தாள்.

“என்ன மாமி இவர், வீட்டுக்கும் வராம ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிறாரு? பாக்கவே பாவமா இருக்கு”

‘அதான் புள்ளி... இத்தன நாளும் சந்தோஷமா இருந்தவன் இப்போ இந்தக் கஷ்டப்படுறான். இத்தனைக்கும் கல்யாணமாகி ரெண்டு மாசம் தான் ஆகுது... யாரு கண்ணு பட்டுச்சோ தெரியல... கல்யாணம் முடிச்சு புள்ள நல்லா இருக்கும்னு பாத்தா இப்படி கஷ்டப்படுதே! ’

“அது எல்லாமே அல்லாஹ்ட நாட்டம் மாமி... கஷ்டம் வந்தால் அதுக்குப் பின்னாடி பெரிய ஒரு நலவு இருக்கும்னு அல்லாஹ் சொல்லிருக்கான். அதனால் எல்லாக் கஷ்டத் தையும் பொறுமையா தாங்கித் தான் ஆகனும் மாமி”

“அது சரி புள்ளி... ஆனா உன்னையக் கல்யாணம் முடிச்சு வைச்சா மகன் நல்ல பணக்காரனா வருவான்னு அன்னைக்கு வீட்டுக்கு ஹதியா எடுக்க வந்த குறிகாரி ஒருத்தி சொன்னானே... அப்படி பாத்தா அது நடக்கவே இல்லையே?”

“யா அல்லாஹ்! இது என்ன பேச்சு மாமி... குறிகாரங்க அவங்களுக்கு நல்ல பணம் கிடைக்கனும்னு இப்படியெல்லாம் பேசவாங்க. அதெல்லாம் நம்ம நம்பினா அல்லாஹ்வ மறுக்குறதுக்கு சமமே மாமி...”

“ஆனா புள்ளி, நாங்க எங்களப் பத்தி எதுவுமே சொல்லாம இருந்தாலும் அவங்க சரியா எங்கட விசயம் எல்லாம் சொல்றாங்க தானே.. இது எப்படி அவங்களுக்கு தெரியும்?”

“அது தான் மாமி... அவங்க வீட்டுக்கு வந்ததோட எங்கட தகவல்கள் வாங்குறதுக்கு எங்களோட பேச்சுக் கொடுப்பாங்க... நாமலும் எங்கள் அறியாமலேயே எல்லா விசயத்தையும் அவங்க கிட்ட சொல்லிருவோம்.. அப்பறம்

எல்லாமே அவங்க கண்டுபிடிச்ச மாதிரி சொல்லிட்டு எங்க கிட்ட இருந்து பணத்தையும் வாங்கிட்டுப் பொயிருவாங்க... அவங்க பேசும் போது காதுல் தேன் பாயுர மாதிரி இருக்கும் மாமி... ஏன்னா அவ்வளவு நல்ல விஷயங்களா சொல்லுவாங்க... இதனாலயே நிறைய பேர் இவங்க பேச்சுக் கேட்டு ஏமாந்து போறாங்க... எல்லாமே அல்லாஹ்ட நாட்டம் மாமி.. அவன் தார சந்தோசத்தை ஏத்துக்குற நாங்க ஏன் கஷ்டத்த ஏத்துக்க மறுக்கிறோம்.. நீங்க நல்லா தொழுதுட்டு துஆ செய்ந்க மாமி... எல்லாம் சரியா வரும்” என்று கூறி விட்டு ஆஷா தனது வேலைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினாள்.

”மகன்... நேத்து ஒரு வேலையா வெளிய பொயிட்டு வரும் போது அன்னாவியப் பாக்க சிடைச்சுது. அவர்கிட்ட உங்கட கஷ்டத்த சொல்ற நேரம் உங்க மேல உள்ள பொறாமைல யாரோ உங்களுக்கு செய்வினை செஞ்சிருக்காங்களாம். அத எடுத்துட்டா எல்லாப் பிரச்சினையும் சரியா வரும்னு சொல்லி, அத இல்லாம் ஆக்குறுதுக்காக பத்தாயிரம் பணம் கேட்டாரு... கொடுத்துட்டு வந்துருக்கன் தம்பி...”

”உங்களுக்குப்பைத்தியம் பிடிச்சிருக்காம் மா? நான் ஏற்கனவே இதெல்லாம் நம்பா திங்கன்னு நிறைய தடவ சொல்லிருக்கன்... அப்பவும் நீங்க அந்தப் பாவத்துலையே போய் விழுறிங்களே! அவர்ட பணக் கஷ்டத்த நீங்க இல்லாமலாக்கி வச்சிருக்கிங்களே தவிர நம்ம வீட்டுப் பிரச்சினை இதனால தீரப் போறது இல்லமா”

”இல்ல தம்பி... அவர் சொல்ற நிறைய விசயங்கள் நடந்திருக்கு... நானே சில விசயங்களா கண்ணால கண்டிருக்கன்... அதனால தான் அவர நம்பி பணம் கொடுத்தன்”

”ஏன் உம்மா திரும்ப திரும்ப அதையே சொல்லிட்டு இருக்கிங்க? இதுக்கெல்லாம் அல்லாஹ் கிட்ட எப்படி பாவமன்னிப்பு தேடப் போறிங்களோ தெரியலையே... யா அல்லாஹ்! நீ தான் இவங்கட மனச மாத்தனும்... உம்மா அதெல்லாம் நடக்குற மாதிரி தான் இருக்கும்... ஆனா ஆழமாப் பொயிட்டு பாத்தா தான் அதனால எவ்வளவு பணமும் நேரமும் வீணாக்கிட்டம்னு தெரியும். அவங்க

சொல்றது ஒரு வாரத்துக்கு இல்லன்னா ஒரு மாசத்துக்கு நடக்குற மாதிரி தோணுறது எங்கட நம்பிக்கையே தவிர வேற ஒன்னுமே இல்ல உம்மா... சொல்றத புரிஞ்சுக்கோங்க... எல்லாப் பிரச்சினையும் அவங்க சரியாக்கித் தாரதா இருந்தா நாங்க ஏன் அல்லாஹ்வ வணங்கனும், நம்பனும்? அவங்களையே வணங்கி, அல்லாஹ்னு கூப்பிடலாம் தான? உம்மா... அவங்களுக்கு சோறு போட்றதே அல்லாஹ் தாம்மா.. இதனால பணமும் நம்ம வாழ்க்கையும் தான் சீரியிமே தவிர வேற ஒன்னுமே நடக்கப் போறதில்ல... சொல்றதப் புரிஞ்சுக்கோங்கமா... இல்லனா நம்ம குடும்பமே சீரிஞ்ச பொயிரும்..” என்று வேதனையுடன் தாயை எச்சரித்தான் ஆதில்.

ஆனால் இது எதனையும் நாரா கண்டு கொள்வதாக இல்லை. ஆதிலும் ஆஷாவும் எத்தனையோ தடவைகள் புத்திமதி கூறியும் அவரது மனம் அவற்றை ஏற்க மறுத்தது. இந்நிலையில் ஆஷா அழகான ஆண் மகவு ஒன்றை ஈன்றெடுத்தாள். ஆதிலின் கடன் சுமையை நீக்குவதற்கான போராட்டம் ஓயாமல் ஓடிக் கொண்டேயிருந்தது.

”ஆஷா... இப்படி எத்தனை நாளுக்கு கடனோட ஓடுற்றுன்னு தெரியல... உன்னோட நகையெல்லாம் வித்து கடன அடைச்சிட்டு அப்பறம் நான் உனக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமா சேத்துத் தரேன்”

”இதெல்லாம் என் கிட்டக் கேக்கவா வேனும்? இப்போ இருக்குற கடன் பிரச்சினைய முடிப்போம்.. நகையெல்லாம் அப்பறமா பாத்துக்கலாம்” என்று நகையை எடுப்பதற்காக அறைக்குள் சென்றவள் பதற்றத்துடன் திரும்பி வந்தாள்.

”என்னங்க... அலுமாரில இருந்த நகை யெல்லாம் காணல...”

”என்ன ஆஷா சொல்ற? ஒழுங்காப் பாத்தியா? வேற எங்கையாச்சும் மறந்து வச்சிருக்கப் போற... ஒழுங்காப் பாரு”

”இல்லங்க.. எனக்கு நல்ல நினைப்பு இருக்கு. நான் அங்க தான் வச்சன். ஆனா இப்போ

எதையுமே காணவியே!”

“சரி சரி பத்தப்படாத... உம்மா வந்ததும் கேக்கலாம்” என்று இருவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது நதா மாமி அங்கே வந்தார்.

“மகன்... உம்மா கிட்ட இந்தப் பணத்தை கொடுங்க” என்று ஒரு தொகைப் பணத்தை கையில் கொடுத்தார்.

“உம்மாக்கு எதுக்கு மாமி இவ்வளவு பணம்? அவங்களுக்கு எப்படி வந்துச்சு?”

“உம்மா வீட்ட காவல் பணற்றுக்கு சல்லி வேணும்னு சொல்லி கொஞ்சம் நகைய கொடுத்து வித்து தர சொன்னாங்க... அத வித்த பணம் தான் இது... உம்மா வந்ததும் கொடுத்துருங்க தம்பி... நான் வரேன்” என்று விடைபெற்றார் நதா. இந்த சம்பவம் ஆதிலை கோபத்தின் உச்சத்துக்கு கொண்டு சென்றது.

“இந்த உம்மா கிட்ட இன்னும் எத்தன தடவ தான் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறதுன்னு தெரியல. எனக்கு வர்ற ஆக்திரத்துக்கு அவங்கள் அடிச்சிருவன் போல இருக்கு ஆஷா”

“நானும் மாமி கிட்ட நிறைய தடவ சொல்லிப் புரிய வச்சிருக்கன். அந்த நேரம் சரின்னு கேட்டுட்டு இருப்பாங்க. அதுக்கப்பறம் அவங்க செய்தத தான் செய்வாங்க.. இதோ மாமி வாறாங்க... கோபப்படாம் பேசுங்க”

“என்ன உம்மா இதெல்லாம்?” என்று ஆதில் பணத்தைக் காட்டிக் கேக்க,

“அது... அது வந்து... அது...”

“என்ன அது? இந்த விர்க்க விட்டு வெளிய வாங்கன்னு எத்தன தடவ உங்கள கெஞ்சிருப்பன? திருந்தவே மாட்டிங்களா?”

“இல்ல தம்பி, வீட்ட காவல் பண்ணாம இருக்குறதால தான் இவ்வளவு கஷ்டம் வருதுன்னு அன்னாவி சொன்னாரு... நானும் யோசிசுப் பாத்தன். அவரு சொல்றதும் சரின்னு

தான் பட்டுது. அதனால் தான் காவல் பண்ண லாம்னு பாத்தன்”

“இது உங்களுக்கே அசிங்கமா இல்லையா உம்மா? அல்லாஹ்ட காவல விட அன்னாவிட காவல் உங்களுக்குப் பெருசாப் பொயிட்டுதா? அதுவும் ஆஷாவோட நகைகள வித்து பணம் கொடுக்கப் பாத்திருக்கிங்க... சே.. ஆரம்பத்துல இருக்குற பணம் எல்லாத்தையும் எடுத்துட்டுப் போய் அன்னாவிக்கு கொடுத்து என்னையக் கடன்காரனா ஆக்குனிங்க. இப்போ அவளோட நகைகளையும் எடுத்து அவனுக்குக் கொடுத்து எங்களைப் பிச்ககாரனா ஆக்கி விட்டிருங்க. உங்கள மாதிரி ஆக்கள் இருக்குற வரைக்கும் அன்னாவி மார் வாழ்ந்துட்டே தான் இருப்பாங்க.. அதுவும் ரொம்ப வசதியான ஒரு வாழ்க்கை வாழ்ந்துட்டு இருப்பாங்க.. ஏன்னா அவனுங்களுக்கு பணம், நகைன்னு கொடுத்து வாழ வைக்கிறதுக்கு உங்கள மாதிரி ஆக்கள் இருக்கிங்களே.. சே.. உங்கள உம்மான்னு சொல்றதுக்கே வெக்கமா இருக்கு” என கோபத்தில் கத்திய ஆதில் அதற்க மேல் அந்த வீட்டில் இருக்கக் கூடாது என்ற முடிவுடன் தனது மகனையும் மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு வேறு வீடு சென்றான்.

மகனைப் பிரிந்த கவலையில் நூரா அழுது கொண்டிருக்கும் போது அங்கு வந்த நதா, “என்ன நூரா தாத்தா, இதுக்கெல்லாம் அழுதுட்டு இருக்க? எல்லாம் உன் மருமகளோட வேலையாத் தான் இருக்கும்... அவ தான் அவன மயக்கி வச்சிருப்பா... நீங்க பேசாம அவனுக்கு வேற கல்யாணம் பண்ணி வச்சுருங்க... அவன் உங்க வழிக்குத் தானா வந்து சேருவான்”

“வாய மூடு நதா. சந்தோசமா வாழ்ந்துட்டு இருந்த என் குடும்பத்துல இந்த அன்னாவியால மன்ன அள்ளிப் போட்டது நீ தான்.. இப்போ என் பையன் வாழ்க்கையையும் நாசமாக்கப் போறியா? இது தான் நீ என் வீட்டுக்கு வாறது கடைசியா இருக்கனும்” என எச்சரித்து அனுப்ப, இதனைக் கண்டு கொள்ளாமல் வெடுக்கென வீட்டை விட்டு வெளியேறிய நதா, “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் மாமிய...” என அடுத்த வீட்டுக்குள் நுழைவதைப் பார்த்த நூரா அவர்களுக்காக இறைவனிடம் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தார்.

நேரிசை வெண்பா

வெண்பாப் பயணம் 19

என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு

இன்னல் தொடர இதயம் வெழுத்தீடு
துன்பம் துரத்த துயரமே - இன்பமும்
என்னிடம் துள்ளியே எட்டுநிற்கும் காலமதீல்
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு

பாண்டிசெல்வி கருப்பசாமி கோவை

நோக்கும் திசையெல்லாம் நூலாம் படையினர்
காக்கும் கடவுளன்று காட்டுவைத்தார்... யாக்கையென
ஒன்றோ இருக்குமெனில் ஓர்நாள் இழு(ந)ப்புமுண்டாம்
என்றுவர்ந்தா லென்ன இறப்பு

ஓசூர் மணிமேகலை

துன்புறும் மாந்தர் துயரினைக் கண்டுளோம்
இன்புறும் செய்கை இழிநிலை - என்றறி
அன்பிலா நெஞ்சும் அமைந்திடப் பெற்றோர்க்கு
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு.

கோவை.விந்கா

அவும் இரக்கமும் இல்லாம விம்மன்ணின்
நேரவாய்ப் பிறந்து நொடியேனும் - பூவுலகின்
நன்மை கருதாது நாசம் விளைவிப்போர்க்கு
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு

இரா அழகர்சாமி

ஒன்றாய் இனைந்தே உடலும் உயிருமே
நன்றாய் பறக்கு(து) உயரத்தில் - இன்றேநான்
சென்றடைப்பதேன் வானுரை ஏறியே விண்ணுலகை
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு

ஞால ரவிச்சந்திரன்

வறுமையில் தோன்றி வளமதைக் காணாச்
சிறுமையை என்னிய சிந்தை - பெருமைகொள்
பொன்பொருள் சேர்த்துப் புகழினில் வாழ்ந்தி
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு !

கவிஞர்.அ.முத்துசாமி , தாரமங்கலம் .

அன்பற்ற காலம் அனுகுவ யோதிக்த்தீல்
என்புருகிப் போக இழிவெய்தி - துன்பமே
என்றொரு வாழ்க்கை இயல்பான பின்னெனக்கு
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு

க.சங்கரபாண்டியன்.

குழித்துக் குழித்துக் குடல்வெந்து நாளும்
அடித்து மனைவிக்கு அல்லல் - கொடுக்கின்ற
துன்மை குணாக்கொண்ட தீய மனிதர்க்கு
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு.

வானதி சுந்திரசேகரன்

நன்றே பிறந்தோம் நலமுடனே வாழ்கின்றோம்
என்றும் பிறர்க்கின்னல் எய்துகிலோம் ... இன்றுலகில்
ஒன்றும் உயர்வினரில் ஓடாகத் தேய்கின்றோம்
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு

பாவலர் தாழை ந இளவழகன். மணப்பாறை

முடியைத் தவிர முளைத்தபெருஞ் சொத்தை
அடியோடு தின்றே அழித்தாய் - அடிப்பாவி
ஒன்றுமின்றிச் செல்வும் உருவின்றிப் போனதும்
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு!

பாவலர் கோவதன்

நன்னிலம் பெற்றேன் நனிமிகு இல்லமுடன்
நன்மக்கட நற்பேரு பெற்றேன்யான் - தன்னிறைவே
என்வாழ்வில் இன்பமே என்றும், இனியெனக்கு
என்றுவர்ந்தா லென்ன இறப்பு!

கவின்முருகு

பெற்றாள்! பிரியமுடன் பேணி எனவொர்ந்தாள்!
கற்றோனாய் ஆக்கிக் களித்திருந்தாள்! இற்றைங்கோ
சென்றுவிட்டாள் அன்னை! சிறுவன் மயங்குகிறேன்!
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு!

சுந்தர ராசன்

நின்று நிலைக்கா நிலையில் உலகினில்
தின்று கொழுத்தல் சிறப்பில்லை என்றுதான்
இன்று முணரா திருப்போர்க் குமிங்கினி
என்றுவர்ந்தால் என்ன இறப்பு.

சௌ நாகநாதன்

ஜீன் 2023 துவிழிநெஷன்

வெண்பாப் பயணம் 19

நேரிய சிந்தனை: நேற்றுக்கும் நாளைக்கும்
சீரிய இன்றின் செயல்கொள்ளல் - காரியத்தில்
நன்றாய்க் களம்கண்டு நற்றவமாய் வாழ்ந்துவரின்
என்றுவந்தால் என்ன இறப்பு?!

பக்ருதீன் இப்பு ஹம்துன்

சுகரோ? பிபியோ? சுவைதேடும் நாக்கு
தகராறு தாங்காதே தள்ளு - ரகம்பார்த்துத்
தீன்றுவிடு வேண்டியதைத் தீர்முன்னே உள்ளார்வம்
என்றுவந்தால் என்ன இறப்பு?

விச. இம்மானுவேல், பொங்களூர்

இளமை இளைஞருன் இறந்தானே என்று
குளத்தினைக் காட்டாதீர் கண்ணில் - உளம்முழுதும்
வண்முறை காழுகம் வஞ்சகம் இத்தகையோர்க்கு
என்றுவந்தால் என்ன இறப்பு!

பாவலர் கருமலைத்தமிழ்மாழன், தமிழ்நாடு

தீன்று கொழுத்தே திபிராய்த் தீரிந்தேன்யான்,
நன்றாய் வளர்ந்தேன் வந்துமரம்போல் - இன்றோடு
சென்றதே யான்டு எழுபது, மேல்ச் செல்லயினி
என்றுவந்தால் என்ன இறப்பு!

கவிஞர். சுந்தரராசன் தயாளன், பொங்களூர்.

துண்பமே வாழ்வாய்த் துயரப் படும்போது
இன்னலைத் தீர்க்க இனிதான் நன்மருந்தாய்
என்னை விரும்பிடும் இவ்வுலக நண்பனாய்
என்றுவந்தால் என்ன இறப்பு !

நா. பாண்டியராசா

வந்தவுயிர் அந்தனையும் வாழ்ந்துவிட்டுப் போகும்முன்
நொந்துவுயிர் வாடிடவா நோகின்றோம் - சிந்திப்பீர்
புன்னகையே காட்டாமல் போகுமுயிர் போய்ச்சேரும்
என்றுவந்தால் என்ன இறப்பு?

செ. இராசா

நன்றே பிறந்தோம் நலமுடனே வாழ்கின்றோம்டு
என்றும் பிறர்க்கின்னன் எய்துகிலோம்டு ... இன்றுலகீல்
ஒன்றும் உயர்வின்றி ஓடாகத் தேய்கின்றோம்டு
என்றுவந்தால் என்ன இறப்புடு

பாவலர் தாழை ந இளவழகன், மணப்பாறை

துமிழிநெஞ்சும் 2023 ஜீன்

புதுவிதி ஏழதிடப் புறப்பட

விழித்திரை நீக்கி அகச்சிறை உடைத்தே
வெளியே வா பெண்ணே முன்னேறி
வீட்டுச் சிறையில் ஒடுங்கியது போதும்
புதுவிதி எழுதிடப் புறப்படு இன்றே

உன்னரிவின் தேடல்கள் எண்திசையும் வலைவீச்
உனதாற்றலின் உளி கொண்டுணைச் செதுக்க
ஓழுகக்த்தில் உயர்ந்து குன்றாய் நிமிர்ந்திட
ஓங்கட்டும் உன் புகழ் அவனியில் நிறைந்து

உலகில் ஆக்கசக்தி நீயடி பெண்ணே
உறுதி கொண்டெமது சரித்திரம் தனை
உன் விரல்கள் படைக்கட்டும் வரலாறு
எண்ணெத்தில் உதிக்கட்டும் விழியல்கள் பலநாறு

வஃப்ரா வஃபி

எழுதிச் சூக்கவேள் 10

தமிழ்ச்சௌம்மல் கிராம வேல்முருகன் வலங்கைமான்

இம்மாதம் கட்டளைக் கலித்துறையைப் பார்ப்போம்.

கட்டளை என்றால் எழுத்தெண்ணி வருதல் என்றும் கொள்ளலாம். இதற்கான இலக்கணத்தை யாப்பெருங்கலக்காரிகை இவ்வாறு கூறுகிறது

அடியடி தோறும் ஐஞ்சீ ராகி முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளைப் பிழையாக் கடையொரு சீரும் விளங்கா யாகி நேர்ப்பதி னாறே நிரைப்பதி னேமேன் நோதினம் கலித்துறை யோரடிக் கெழுத்தே

நான்கு அடிகள் ஒருஅடிக்கு 5 சீர்கள் 1,3 5 சீர்களில் மோனையிருப்பின் நலம் தனை வெண்டளை (வெண்பாவுக்குரிய தனை மா முன் நிரை விளமுன் நேர் காய் முன் நேர்)

இறுதிச்சீர் விளங்காய் நேரில் தொடங்கினால் 16 எழுத்துகள் நிரையில் தொடங்கினால் 17 எழுத்துகள் இறுதிச்சீர் ஏகாரத்தில் நிறைவு எனில் சிறப்பு

இவ்வளவுதான்

அன்பும்
நன்மை
இன்மை
என்றும்.

இவை எதுகை அமைந்த 4 சொற்கள்.

நேரசையில் தொடங்கியுள்ளன என்பதால் ஓரடிக்கு 16 எழுத்துகளுக்கு மிகக்கூடாது (மெய்யெழுத்துகளை விட்டு விட வேண்டும்) எனவே மேற்கண்ட 4 லிலும் இரண்டு எழுத்துகளையே கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்.

ஐந்தாவது சீரில் விளங்காய் வரவேண்டும் அது கூவிளங்காய் அல்லது கருவிளங்காயாக இருக்கலாம்.

அ, ந, இ, எ இவற்றுக்கு மோனையாகச் சொற்கள் வரவேண்டும்
அ -ஆண்டவனே
ந - நமதிறையே
இ - இறையருளே
எ - எழும்மகிழ்வே

எழுத்துகளை எண்ணுங்கள்;
முறையே 1 ல் 4 எழுத்துகள்
மற்றவற்றில் 5 எழுத்துகள்

மீதம் இருப்பது
அடில் 10
மற்றஅடிகளில் 9 எழுத்துகள்

இப்போது வெண்டளையில் அதாவது
மா முன் நிரை
விளமுன் நேர்

என எழுதவேண்டும்
முதல்சீர்கள் மாச்சீர்கள் என்பதால் நிரையில் தொடங்க வேண்டும்

முன்று எழுத்தெணில் புளிமாவில் எழுதலாம்

அறமும்
சரக்கும்
விலக்கி
கடவுள்

இச்சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம்

இவ்வாறு அடுத்தடுத்த சீர்களை அமைக்க
வேண்டும்

அடி 1. - 2, 3, 4, 3, 4
அடி 2. - 2, 3, 4, 2, 5
அடி 3. - 2, 3, 3, 3, 5
அடி 4. - 2, 3, 4, 2, 5

எடுத்துக்காட்டுப்பாடல்

அன்பும் அறமும் அதுதரும் இன்பமும் ஆண்டவனே
நன்மை சரக்கும் நலம்தரும் யாவும் நமதீறையே
இன்மை விலக்கி இனிமை தருமிங் கிறையருளே
என்றும் கடவுள் இணையடி போற்ற எழும்மகிழவே!

நீங்களும் முயலலாமே!

சஞ்சா வடலப்பட்

தேவையானவை :

கருப்பட்டி 1 கிலோ
முட்டை 3
சஞ்சா 50 கிராம் (agar agar)
கட்டித் தேங்காய்ப்பால் 2 கப் (மூல அளவு)
ஏலம் 15
சீனி 100 கிராம்
வெனிலா எஸ்ஸன் 20 மி.லி
தண்ணீர் 3 1/2 லிட்டர்

ஊற்று : அலுமினிய ட்ரே அல்லது கோப்பை
வடிக்க : சில்வர் வடி

செய்முறை :

தண்ணீரை கொதிக்கவிட்டு ஏலக்காயை முழுதாக போடவும். கருப்பட்டி, சஞ்சா, சீனி, வெனிலா சேர்த்து கரையும் வரை காய்ச்சவும்!

தேங்காய்ப்பாலில் முட்டையை சேர்த்து அடிக்கவும். கருப்பட்டிக் கலவை நன்றாகக் கரைந்ததும் முட்டைக் கலவையை ஊற்றி, உடன் அடுப்பை அணைத்து, கைவிடாமல் கலக்கி உடனே ட்ரே அல்லது கப்பில் வடிக்கவும்! (இல்லையெனில் முட்டை வெந்து துண்டுகள் மிதந்து விடும்) சரண்டியொன்றால் ஏலக்காய்களை நசித்து முழுவதும் வடி கட்டி ஆறவிடவும்! மேலால் கஜா கொண்டு அலங்கரிக்கலாம். ஏலக்காய் வாசனையுடன் வெட்டினால் இரண்டு கலரில் மிகுந்த சுவையுடன் இருக்கும் இந்த வடலப்பம் நிறைய சாப்பிடத் தூண்டும் ஒரு புதுவித இனிப்பாகும்

— வஃபீரா வஃபி

முந்தயிழ் கலைசம்

இருமாதத்திற்காருமுறை

நாலாவது ஆண்டில்
அடியெடுத்து
கைக்கிழோட்.
வாழ்த்தவும்.

இதுவரை வெளிவந்த சஞ்சிகைகளைத் தரவிறக்கம்
செய்து வாசிக்க எமது இணையதளத்திற்கு விஜயம்
செய்யுங்கள்!

www.muththamizh-kalasam.com

இருமாதங்களுக்கொரு முறை இணைய இதழாகவும்,
அச்சிதழாகவும் வெளிவருகிறது. உங்கள் படைப்புகளை
அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி

muththamizh.kalasam@gmail.com